ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
ΙΟΥΛΙΟΥ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2
Ἐκδίδεται κατὰ Παρασκευὴν
ΕΤΟΣ Α'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 26

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 100
» ἑξάμ. » » 60
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία £ 1
Αἱ συνδρομαὶ καὶ πάντα τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὸ περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ, 1938 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 - ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 52.642
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΓΕΝΝΗΜΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΤΗΣ ΔΟΣ Μ. ΚΡΕΟΥΖΗ

«Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸ καθεστὼς γνωρίζει ὅτι, ἐνῷ ὀφείλει ἀπόλυτον πειθαρχίαν εἰς τὸ κράτος, ἔχει κάποτε ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν πλήρη ἀτομικήν του ἐλευθερίαν, κατευθυνομένην πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον τῆς χώρας».

Τὴν φράσιν αὐτὴν εἶπε μεταξὺ ἄλλων εἰς τὸν λόγον ποὺ ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Πελοπόννησον ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξᾶς. Καὶ πραγματικῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔλειπε τόσον καιρόν, ἦτο ἡ πειθαρχία, χωρὶς τὴν ὁποίαν ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας μεταβάλλεται εἰς τὴν πλέον ἀναρχικὴν ἰδέαν. Καὶ τοιαύτη εἶχε καταντήσει πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Δὲν ἦσαν μόνον αἱ μεγάλαι καὶ ὡραῖαι ἔννοιαι τῆς πατρίδος, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς θρησκείας, αἱ ὁποῖαι ἔσβηναν κάθε μέρα προσβαλλόμεναι φανερῶς καὶ ὑπούλως. Αὐτὴ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία τῶν πολιτῶν εἶχε καταντήσει νὰ ὀλιγοστεύῃ διαρκῶς καὶ δὲν θὰ ἐβράδυνε ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισημοποιεῖτο ἡ ὁριστική της κατάργησις.

Ὁ οἰκογενειάρχης δὲν ἐγνώριζε, ἂν τὴν ἐπομένην τὸ κατάστημα ἢ τὸ σπίτι του θὰ εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς χεῖρας του ἢ ἂν θὰ εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ ἄτακτα ἀναρχικὰ στίφη. Ὁ ἐργάτης —ἀκόμη ὀλιγώτερον— δὲν ἐγνώριζε, ἐὰν μεταβαίνων τὸ πρωῒ θὰ εὕρισκε ἐργασίαν ἢ θὰ ἐσύρετο διὰ τῆς βίας εἰς ἀπεργίαν.

Οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ διδάσκουν εἰς τὰ παιδιά των καὶ τοὺς μαθητάς των, ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἀρχὰς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐθνοφθόρους, διδάγματα ἀντίθετα πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνας αἰώνων ἐγαλούχησαν καὶ ἐθέρμαναν τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν. Τὰς περισσοτέρας δὲ φορὰς ὡδηγοῦντο εἰς τοῦτο ἀπὸ ἄτομα ἐπιδιώκοντα τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους διὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, μεταχειριζόμενα οἱονδήποτε μέσον θεμιτὸν ἢ ἀθέμιτον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ των.

Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, καὶ ὅσοι εἶχαν ἀπομείνει ἀκόμη πιστοὶ εἰς τὰς ὑγιεῖς ἀρχάς, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν, προσέκρουον εἰς ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα προέβαλλον αἱ ἀπαιτήσεις τῶν μικροκομματαρχῶν καὶ ἠναγκάζοντο ἐκ τῶν ἑκάστοτε ἀπαιτήσεων τῆς πολιτικῆς νὰ συνεργάζωνται μὲ τοὺς χειροτέρους ἐχθροὺς τῆς πατρίδος μας, τοὺς κομμουνιστάς, παραχωροῦντες εἰς αὐτοὺς προνόμια δι' ἀνηθίκων συμφωνιῶν.

Ἐπίσης οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ τοῦ ἔθνους μας, οἱ κομμουνισταί, κατώρθωσαν νὰ παρασύρουν τὸ κράτος ὑπὸ τὸ πρόσχημα οἰκονομίας, εἰς ἀφοπλισμόν. Ἀκόμη δὲ διὰ τῆς διεισδύσεως εἰς τὸν στρατὸν νὰ παραλύσουν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελικῆς ἐξορμήσεώς των νὰ μὴ συναντήσωσιν ἀντίστασιν ἀξίαν λόγου.

Μία ὀλιγάριθμος ὁμὰς ἀνθρώπων χωρὶς κανένα ἰδεῶδες, τοὺς ὁποίους ὁδηγεῖ μόνον τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, εἶχε κατ' οὐσίαν καθυποτάξει ὅλον τὸν παλαιὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας καὶ ὅλους τοὺς ἀδυνάτου χαρακτῆρος δῆθεν διανοουμένους, οἱ ὁποῖοι κατήντησαν τυφλὰ ὄργανα τῆς σπείρας αὐτῆς.

Αἱ κυβερνήσεις διεδέχοντο ἀλλήλας εἰς τὴν ἀρχὴν κάθε δύο ἢ τρεῖς μῆνας, χωρὶς νὰ ἔχουν σαφὲς πρόγραμμα. Τὸ δὲ μεγαλύτερον μέρος τῆς προσοχῆς των ἀπερρόφων αἱ κομματικαὶ ἔριδες, αἱ προσωπικαὶ ἢ κομματικαὶ ἀντεκδικήσεις, αἱ προετοιμασίαι τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ δημοκοπία.

Ἀλλὰ ἡ χώρα μας εἶναι πτωχὴ καὶ χρειάζεται σύντονον καὶ συνεχῆ προσπάθειαν γιὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ οἰκονομικῶς.

Καὶ αἱ κομματικαὶ κυβερνήσεις

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ, Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Μᾶς ἔλεγαν «Ἐλάτε μαζί μας νέοι ἐργάται, νέοι ὑπάλληλοι, μαθηταὶ καὶ φοιτηταί. Ἐμεῖς θὰ σᾶς δώσωμεν τὰ πάντα. Φτάνει νὰ μᾶς βοηθήσετε ν' ἀνατρέψωμε, νὰ γκρεμίσωμε τὸ ἀστικὸ καθεστὼς καὶ στὸν τόπο του νὰ στήσουμε μιὰ σοβιετικὴ Ἑλλάδα !»

Ποιοὶ μᾶς τὰ ἔλεγαν αὐτά ; Μία κατηγορία ἀνθρώπων ἀφιονισμένων ἀπὸ μιὰ αὐθαίρετη, μιὰ παράλογη καὶ ἀκατανόητη ἰδεολογία. Στὴν ἰδεολογία αὐτὴ δὲν εὕρισκε κανεὶς οὔτε ἀρχή, οὔτε μέση, οὔτε τέλος. Κι' ἐκεῖνοι ποὺ τὴν προπαγάνδιζαν δὲν ἤξεραν κυριολεκτικῶς ποῦ πᾶν τὰ τέσσαρα...

Εἴπαμε, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς κατηγορίας ἀφιονισμένων ἀνθρώπων — νέων καὶ ἡλικιωμένων. Δηλαδὴ αὐτὴ ἡ κατηγορία ἦσαν οἱ λεγόμενοι κομμουνισταί.

Ἐδῶ δὲν μιλᾶμε γιὰ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος κομμουνιστάς. Αὐτοὶ εἶχαν τὸν κομμουνισμὸν ὡς ἐπιχείρησιν, ὅπως θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν καὶ ἕνα ὁποιοδήποτε μαγαζὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ ζοῦσαν οἱ ἄνθρωποι μὲ ἄνεσιν. Δὲν ἄνοιξαν ὅμως μαγαζὶ γιατὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ φροντίδες καὶ ἐργασία. Ἄνοιξαν ἕνα γραφεῖο στὸ ὁποῖο ἄρχισαν νὰ ἔρχωνται, χωρὶς κανένα κόπο, ἐμβάσματα καὶ μάλιστα σὲ ξένο συνάλλαγμα.

Ἀλλὰ εἴπαμε ἐδῶ γίνεται λόγος γιὰ τοὺς ἀφιονισμένους ἀπὸ τὴν κόκκινη ἰδεολογία ἀνίδεους καὶ πτωχοὺς τῷ πνεύματι.

Παρασυρμένοι αὐτοί, μὲ τὸν φανατισμὸ τῶν νεοφωτίστων, μᾶς ἔλεγαν οὔτε λίγο οὔτε πολύ, πὼς ἐκεῖνο ποὺ θὰ μᾶς χάριζαν, ἂν τοὺς βοηθούσαμε νὰ ἀνατινάξουν στὸν ἀέρα ὅ,τι εἶχε ἐπιτύχει τὸ Ἔθνος σὲ ὑλικὸ καὶ πνευματικὸ πολιτισμό, θὰ ἦταν τοὐλάχιστον ὁ ἐπίγειος παράδεισος.

Ἄξιος ὁ μισθὸς ἐκείνων ποὺ εἶχαν καταφέρει νὰ φανατίσουν τόσο τυφλὰ τοὺς ἀφελεῖς γιὰ νὰ μὴ ποῦμε ἀνοήτους.

Καὶ ξέρετε ποιὸ ἦταν τὸ πιὸ χειρότερο, τὸ πιὸ ἐγκληματικὸ ἀπ' ὅλα ; Ὅτι τὸ Κράτος — τὸ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 — συνονθήλευμα πάσης ἐξαχρειώσεως, κατασκεύασμα ποὺ κατὰ μίαν ἐξωφρενικὴν λογικὴν τὸ ὠνόμαζον κράτος οἱ ἐκμεταλλευταί του — προσέφερε ὄχι μόνο τὸ κατάλληλο ἔδαφος γιὰ τὴν σπορὰ —πλήρης ἐξαθλίωσις τῶν ἐργαζομένων νέων καὶ τῶν γονέων των καὶ πλήρης περιφρόνησις πρὸς τὶς στοιχειώδεις ἀνθρώπινες ἀπαιτήσεις τῆς νεολαίας — τῶν καταστροφικῶς παραφρόνων κηρυγμάτων, ἀλλὰ προσέφερε ἀκόμη κι' αὐτὸ τὸ λίπασμα — ἕνα ἐκτραχηλισμένο φιλελευθερισμὸ γιὰ κάθε ἀνήθικη ἰδεολογία μὲ τὰ σπέρματα μιᾶς ἐθνικῆς καταρρεύσεως ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ γνώρισαν ἔθνη τὰ ὁποῖα σήμερον δὲν ὑπάρχουν.

Καὶ τὸ φοβερὸν αὐτὸ ἐξάμβλωμα εἶχε τὸ θράσος νὰ αὐτοκαλῆται «κράτος».

Ὁ λαὸς ὅμως ποὺ ξέρει λίγα καὶ καλὰ καὶ μπορεῖ καὶ καταλαβαίνει πολὺ πιὸ πολλὰ ἀπ' ὅ,τι νόμιζε ὅτι καταλαβαίνει αὐτὸ τὸ ἐξαμβλωματικὸ καὶ τερατῶδες κατασκεύασμα, ξέρετε πῶς τὸ ὠνόμαζε ;

«Ψωροκώσταινα»...

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ μία μικρὴ παρέκβασις. Ἴσως μερικοὶ μᾶς ποῦν πὼς μέσα στὸ ἀναρχούμενο κεραμιδαριὸ — μήπως ἆρά γε ὁ ὅρος «κεραμιδαριὸ» εἶνε πολὺ κολακευτικὸς — τῆς «ψωροκώσταινας» μπορέσαμε νὰ κάνουμε ὅ,τι ἔχουμε σήμερα;

Ἀπάντησις : Ὅ,τι ἔγινε καὶ εἶνε ἀληθινὰ ἀξιοθαύμαστο, ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὴν ἀκατάβλητη, στὴν γιγαντιαία ἀρετὴ τοῦ ἔθνους μας, στὴ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ ΒΟΛΟΥ

Ὁμὰς φαλαγγιτισσῶν Βόλου κατὰ τὴν ἐκεῖ τελευταίαν μετάβασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΣΑΣ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΜΩΜΩΝ

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Τώρα ποὺ τὰ κυνικὰ καύματα σᾶς ἀναγκάζουν νὰ κάνετε τὸ Σαββατοκύριακό σας στὶς ἀκτὲς καὶ στὰ βουνά, θυμήθηκα νὰ σᾶς γράψω δυὸ λόγια γιὰ τὸ πιὸ πολυσύχναστο βουνὸ τῆς Ἀττικῆς, τὴν Πεντέλη, ποὺ μὲ τὶς ἐξαιρετικές της ὠμορφιὲς ἐπάξια σᾶς ἔχει γοητεύσει. Ἡ Πεντέλη, ἤ, σωστότερα, τὸ Πεντελικόν, εἶνε τὸ βουνὸ-θρῦλος. Δὲν τοῦ χρωστᾶμε μόνο τὰ μάρμαρα μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει στηθῆ ὁ Παρθενὼν καὶ πλῆθος ἄλλων ἀθανάτων ἔργων τέχνης. Ἀργότερα, κατὰ «τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους», σὲ κάθε πλαγιὰ τῆς Πεντέλης, ὅπου πεῦκο, ὅπου πλατάνι καὶ νερό, ὑπῆρχε καὶ ἕνα ἐξωκκλησάκι μὲ τοὺς ἀσκητάς του. Τόσο ποὺ καὶ σὲ ἐπίσημα ἀκόμη ἔγγραφα ἀπεκαλεῖτο «Τὸ ὅρος τῶν ἀμώμων». Ἀσκητὴς εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τοῦ Κοκκιναρᾶ, ἀσκητὴς εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην, εἰς τὸν Ἅγιον Παντελεήμονα, εἰς τὸν Ἅγιον Λουκᾶν, εἰς τὸν Χρυσόστομον, εἰς τοὺς Ταξιάρχας τοῦ Καμαριοῦ, εἰς τὴν Φραγκόκκλησα, εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον. Ὁ περιφημότερος ὅλων ἦτο τρυπωμένος μέσα στὴ γνωστὴ Σπηλιὰ τῆς Πεντέλης — ἀπὸ 'κεῖ ποὺ πῆραν τὰ μάρμαρα γιὰ τὸν Παρθενῶνα — στὸ ἐκκλησιδάκι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τοὺς βράχους τοῦ ὁποίου, ὡς ἄλλος ἀρχαῖος νυμφόληπτος, εἶχε σκαλίσει τὴν εἰκόνα τῆς προστάτιδός του ἁγίας.

Ὁ ἐπίσκοπος Εὐρίπου Τιμόθεος φεύγων στὰ 1518 τὰς διώξεις τῶν Τούρκων ποὺ ἐπὶ Σουλτὰν - Σελὴμ τοῦ Α', ἐπονομασθέντος διὰ τὴν σκληρότητα Γιαβούζ, εἶχον ἐνταθῆ, ἦρθε στὴν Πεντέλη διὰ νὰ ἐφησυχάσῃ. Τότε μὲ ἔκπληξιν παρετήρησε τὸ πλῆθος τῶν ἀσκητῶν. Μόνο στὴν Ἁγία Τριάδα παραδόξως δὲν εὗρε ἀσκητήν. Ὁ ὀξυδερκέστερος, ἐν τούτοις, τῶν συνοδῶν του παρετήρησε μακρὰν ἕνα λευκάζον σημεῖον. Ὁ Τιμόθεος ἐπλησίασε καὶ εὑρέθη πρὸ ἑνὸς σκελετοῦ ἀποθανόντος ἀσκητοῦ, καθαρωτάτου ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ ἀπὸ τὰς βροχάς. Ἐπὶ τοῦ στήθους του ὑπῆρχε μικρὰ εἰκὼν τῆς Παναγίας σκεπασμένη ἀπὸ τὰ περιφρουροῦντα ἄλλοτε τὴν καρδίαν του ὀστᾶ. Ἐκεῖ ἀργότερα ἐκτίσθη ἡ ἱστορικὴ Μονὴ Πεντέλης ἐντὸς τῆς ὁποίας φυλάσσεται ἀκόμη ἡ κάρα τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου.

Διὰ τὴν μονὴν Πεντέλης δὲν θὰ ἐξαρκοῦσε ὁ χῶρος γιὰ νὰ σᾶς μιλήσω. Εἶχε ἄλλοτε σπουδαίαν βιβλιοθήκην, ἑκατοντάδας μοναχῶν καὶ περιουσίαν ἀμύθητον. Πολύτιμοι εἶνε αἱ ὑπηρεσίαι ποὺ προσέφερε στὸ ἔθνος τὸ μοναστῆρι τῆς Πεντέλης. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς πῶ ὅτι στὴν περίοδο τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπὶ τρία χρόνια συνεχῆ συντηροῦσε ὅλη τὴν Ἀθήνα ἀπὸ τρόφιμα.

Ἄλλη παλαιά, πολὺ παλαιὰ αὐτή, μονὴ στὴν Πεντέλη, ποὺ μόνο τὰ ἐρείπιά της ὑπάρχουν σήμερα εἶνε ἡ «Ταώ», ἢ ὅπως τὴν λέμε 'μεῖς «Νταοῦ».

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Τί νὰ σᾶς πρωτογράψω γιὰ τὴ θρυλικὴ «Ταώ», τὴν ἱστορία της, τοὺς θρύλους της, τὰ πλούτη καὶ τὴ δρᾶσι της ; Ἂς σᾶς πῶ μόνο τὸ τέλος της. Εἴμαστε στὰ 1770. Εἶνε Πάσχα. Τὰ μεσάνυχτα οἱ καλόγηροι — περισσότεροι ἀπὸ 100— συναγμένοι μέσα στὴ Μονὴ ψέλνουν τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἐνῷ οἱ πολλὲς καμπάνες χαρμόσυνα ἀγγέλλουν ὅτι ὁ Θεὸς «οὐ τέθνηκεν». Ἀλλὰ πειραταὶ Ἀλγερῖνοι προσωρμισμένοι στὴ Ραφίνα, ἀκοῦνε τὶς καμπάνες, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τοὺς ἤ-

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡ[illegible]
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Ι. Τζόγια
16-8-85
ΑΡΙΘ. 36000

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΑΣΙΟΥ

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ καὶ περηφάνεια, ποὺ δὲ μπορῶ νὰ τὴν κρύψω ἀγαπητά μου Φαλαγγιτόπουλα, ἔρχομαι νὰ σᾶς πληροφορήσω πὼς αὐτὴ τὴ ἑβδομάδα μᾶς ἔκανε τὴν ἐπίσκεψί του στὴ Δ.Α.Σ. ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

Καθὼς καταλαβαίνετε καὶ σεῖς, δὲν παρέλειψε νὰ ἔλθῃ σὲ μιὰ πιὸ στενὴ ἐπαφή, πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ μὲ τὰ μέλη της, τονίζοντας τὴ σημασία καὶ τὸ μεγάλο σκοπὸ τῆς ὀργάνωσής μας.

Ἀλλὰ ἐγώ, ἀπ' ὅλη τὴ συζήτησι ποὺ εἴχαμε μαζί του γιὰ τὴ σημερινή μας κουβέντα, ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ ἀφορμὴ νὰ διατυπώσουμε ὡρισμένες σκέψεις μας, δὲ θὰ διαλέξω παρὰ ἕνα ξέχωρο σημεῖο, ποὺ μοῦ ἔκανε βαθειὰ αἴσθησι, ἕνα σημεῖο, ποὺ δείχνει σ' ὅλο τὸ πλάτος τὸν ἐθνικοκοινωνικὸ προορισμὸ καὶ σκοπὸ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

«Μοναδικός, μᾶς εἶπε, καὶ τελικὸς σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως εἶνε ἡ συνειδητοποίησις τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων μας. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐπέλθῃ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐργασία μιὰ βαθυτάτη συναίσθησις τῶν καθηκόντων ἐκείνων ποὺ συχνὰ πυκνὰ καλοῦνται νεφελοειδῶς καὶ ἀεροειδῶς «καθήκοντα» πρὸς τοὺς παρελθόντας ποὺ διελύθησαν καὶ τοὺς μέλλοντας τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξι δὲν ἐχαράχθηκε στὸ βιολογικὸ ὁρίζοντα.

Πρέπει νὰ ἐπέλθῃ συναίσθησι βαθειὰ τῶν μεγάλων ἀγώνων, ποὺ ἀναλαμβάνουμε, γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἀπόγονοι νὰ σταθοῦν μπροστὰ στὴν ἀνθρωπότητα μὲ φωτισμένο τὸ μέτωπο.

Καὶ ἡ συνείδησι αὐτή, σὰν ἕνα συναίσθημα ἄσβυστο, θἆνε γιὰ μᾶς πηγὴ δράσης ἐθνικῆς καὶ ἀμόλυντη πίστι στὸ μέλλον, γιατὶ τὸ μέλλον εἶνε δικό μας καὶ τὸ μέλλον εἶνε ἡ Ἑλλάς.

Καὶ πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἡ συναίσθησι καὶ ἡ συνειδητοποίησις, νὰ γίνῃ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη, νὰ γεννήσῃ τὴν πίστι καὶ πιὸ πέρα τὸν ἐνθουσιασμό, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀγάπη τὴ μέθη.

Σ' αὐτὰ κλείνεται τὸ νόημα τῆς ζωῆς μας, αὐτὰ εἶνε ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσι κάθε μεγαλεπήβολης δημιουργίας, κάθε ἀσύγκριτης θυσίας, ποὺ γίνεται ἀπὸ πίστι ἀπὸ θερμὸ φίλημα μιᾶς ἰδανικῆς ἐνατένισης, μιᾶς ἰδεολογικῆς πεποίθησης.

Καὶ σὰν πίστι καὶ σὰν ἰδέα, πρέπει νὰ προβάλῃ στὶς δυνατὲς ψυχές μας ἡ Ἑλληνικὴ γῆ, γιατὶ εἶνε ἡ ὡραιότερη γῆ, ποὺ κλείνει στὰ στήθη της τὸν ὡραιότερο λαό, τὸ μεγαλουργικώτερο κόσμο.

«Ἡ Γῆ μας παράγει ἀστείρευτα ΤΕΧΝΑΣ καὶ ΠΝΕΥΜΑ», εἶνε ἡ αἰσθηματοποίησι τῆς ἰδανικῆς ὠμορφιᾶς, εἶνε ἡ ἴδια καὶ ἐναπλάσσεται διαρκῶς στὴ μεγαλύτερη, στὴ δυνατώτερη, στὴν πιὸ φωτεινὴ ὀμορφιά.

Ὁ ἀθερίζωτος, ἀγαπητά μου φαλαγγιτοπούλα Ἑλληνικὸς πατριωτισμός, ἡ ἀγάπη στὴν ξέχωρη γῆ μας, ποὺ ὑγραίνει τὰ μάτια στὸ χωρισμό της, νὰ ὁ ὀργανικὸς σύνδεσμος τῆς νειότης, ἡ ἀπαρχὴ τῆς συνειδητοποιήσεως τῶν καθηκόντων μας. Γιατὶ προβάλλει πρῶτος δικαιωματικὰ καὶ ἀπαρχὴ ὅλων τῶν ἄλλων, γιατὶ καθὼς τὸ ἔνοιωσε βαθειὰ ὁ λαὸς τὸ νοιώθουμε κοντά του καὶ μεῖς, ἡ πατρίδα μας, ἡ ξέχωρη ΓΗ μας ἀξίζει ὅλη τὴν ΨΥΧΗ μας.

Δ. Ξειν.

χους των καὶ φτάνουν στὸ μοναστήρι ὅπου κατέσφαξαν ὅλους τοὺς καλογήρους, ἐλεηλάτησαν τὴν Μονὴν τῆς ὁποίας ἀπὸ τότε ἐσημειώθη τὸ τέλος τῆς ζωῆς της.

Σᾶς φιλῶ

Ὁ παπποῦς

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ

Παρέλασις φαλαγγιτῶν πρὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν τελευταίαν μετάβασίν Του εἰς Βόλον.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΓΕΝΝΗΜΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν τὴν δύναμιν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ νὰ διοικηθῇ ἕνας λαὸς μὲ σταθερότητα καὶ ἀποφασιστικότητα.

Μέσα λοιπὸν εἰς μίαν εὐρωπαϊκὴν θολὴν ἀτμόσφαιραν γεμάτη ἀπὸ κινδύνους πολέμου καὶ ἀπὸ διαρκεῖς οἰκονομικὰς κρίσεις, τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἔφθινεν ἡμέρα τῇ ἡμέρα. Ἐνῷ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὡδηγεῖτο εἰς πολυετεῖς ἐμφυλίους ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ὑπέθαλπε ὁ ἀχαλίνωτος κομματισμὸς καὶ ὁ ἀδικαιολόγητος διχασμός.

Ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἕνας συνετὸς Βασιλεὺς λαοφιλὴς καὶ μετριοπαθής, ὁ Γεώργιος Β', ἔκαμε ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ δώσῃ νὰ ἐννοήσουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὸν κατήφορον εἰς τὸν ὁποῖον ἐφέροντο.

Ἀλλὰ ἦτο τόσον δύσκολον! Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας ἦσαν μεγάλης ἡλικίας καὶ κουρασμένοι ἀπὸ τοὺς μακροὺς πολιτικοὺς των ἀγῶνας, δὲν εἶχαν ἐμπιστοσύνην πρὸς ἀλλήλους. Καὶ οὕτω δὲν κατώρθωναν νὰ ὁμονοήσουν καὶ νὰ δώσουν σταθερὰν κατεύθυνσιν εἰς τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς Πολιτείας, μέχρις ὅτου ἡ σωτηρία ἐπέμβασις τοῦ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, τὴν ἱστορικὴν ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔδωκε τὴν ὁριστικὴν στροφὴν εἰς τὸ πηδάλιον τοῦ κράτους. Σήμερον ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως μας καὶ τὴν θέλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διοικεῖ τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἀποτρέπει μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦν ἢ δύνανται νὰ ἀπειλήσουν αὐτό.

Μεταξὺ τῶν φροντίδων ποὺ κατέβαλεν ὁ Ἀρχηγός μας γιὰ νὰ μᾶς χαρίσῃ καὶ πάλιν ὅ,τι ἐχάσαμε ἐπὶ δεκαετηρίδας ἕνεκα τῆς κακῆς κατευθύνσεως ποὺ μᾶς ἔδιδαν διάφοροι ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος κεκαλυμμένοι μὲ τὴν προσωπίδα τῶν εὐεργετῶν, πρωτίστην θέσιν κατέχει ἡ φροντὶς γιὰ τὴν νεολαία μας. Μὲ στοργὴ πατέρα ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς Ε.Ο.Ν.

Εἰς τὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν εὗρε πολύτιμον βοηθὸν τὸν Ἀλέξανδρον Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον προσφέρει τὴν συνεργασίαν του χάριν τοῦ ἔθνους καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ θυσιῶν ἀκόμη πολλαπλῶν δὲν ἐφείσθη, διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον ὑπὸ ἄλλας συνθήκας θὰ ἦτο ἀκατόρθωτον.

Γεμᾶτος ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἐνθουσιασμόν, χωρὶς τὸν ὁποῖον δὲν ἄγεται εἰς πέρας καμμία μεγάλη πρᾶξις, καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου κράτους, ὑπῆρξεν ὁ ἱδρυτὴς καὶ πρωτεργάτης τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐποπτείαν καὶ πατρικὴν στοργὴν τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, περιέλαβεν εἰς τοὺς κόλπους της χιλιάδες νέων καὶ νεανίδων, τῶν ὁποίων τὸ πατριωτικὸν συναίσθημα ἀκμαῖον πάντοτε καὶ ὑγιές, κατεπνίγετο τόσα ἔτη ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν μερίμνης τοῦ κράτους, ἐνῷ σήμερον εὗρε ὅλην ἐκείνην τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν καὶ κηδεμονίαν.

Ἔχομεν λοιπὸν συγκεντρωθῆ γύρω ἀπὸ μίαν Ὀργάνωσιν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἴδει ἡ Ἑλλάς, καὶ συντεταγμένοι κατὰ τρόπον στρατιωτικὸν μὲ τὴν ἀπαραίτητον πειθαρχίαν ὑπὸ ἀρχηγοὺς ἐμπνευσμένους, προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς τὴν συνεργασίαν μας ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας εἰς τὴν μεγάλην ἰδέαν.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὸ πλευρὸν ἑνὸς τοιούτου ἀρχηγοῦ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου μας κ. Ματζούφα, ἡ ὁποία φροντίζει γιὰ κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσίν μας, καθὼς καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀόκνου ἐργασίας των καὶ τῆς μεγάλης ἀφοσιώσεώς των εἰς τὴν εὐγενῆ ἰδέα μας συντελοῦν εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἀνελάβαμεν νὰ φέρωμεν εἰς πέρας.

Μὲ τοιούτους ὁδηγοὺς ἠμποροῦμεν νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἕνα καλλίτερον μέλλον εἶναι πολὺ προσεχές. Ἐδῶ εἰς τὴν Ἐθνικὴ Νεολαία ἐμάθαμε νὰ πιστεύωμε τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων ἐκείνων τῶν μεγάλων ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα ἐθέρμαναν τὸ ἔθνος μας πάντοτε.

Ἐμάθαμε νὰ ἐκτιμῶμεν τὸν ἑαυτόν μας καὶ νὰ τελειοποιούμεθα διαρκῶς.

Ἐμάθαμε ἀκόμη νὰ μεταδίδωμεν τὸν εὐγενῆ ἐνθουσιασμόν μας εἰς τὸ οἰκογενειακὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶμεν καὶ νὰ παρέχωμεν τὸν ἑαυτόν μας ὑπόδειγμα εἰς ὅλους τοὺς γύρω μας. Καὶ ὅταν μίαν ἡμέραν γίνωμεν ἡμεῖς μητέρες καὶ οἱ νέοι φαλαγγῖται πατέρες θὰ μεταδώσωμεν καὶ εἰς τὰ παιδιά μας τὰς ἀρετάς, καὶ τὰς ὑγιεῖς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θὰ τοὺς χρησιμεύσουν νὰ συνεχίσουν τὸ οἰκοδόμημα, τοῦ ὁποίου τὰς ἀκλονήτους βάσεις ἔθεσε ἡ 4η Αὐγούστου.

Καὶ ὅλοι τότε θὰ ἐνθυμοῦνται μὲ εὐγνωμοσύνη τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος μὲ τόσον κόπον, ἀλλὰ καὶ μὲ τόσην ἀποφασιστικότητα καὶ πατριωτισμὸν συνέλαβε εἰς τὸν νοῦν του τὸ μεγάλο αὐτὸ σχέδιο τῆς ἀναγεννήσεώς μας καὶ μὲ τόσην πολιτικὴν ἱκανότητα τὸ ἔφερεν εἰς πέρας.

Λοιπὸν ἂς φωνάξωμεν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς καρδιᾶς μας: νὰ ζήσῃ ὁ Βασιλεύς, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης μας Ἰωάννης Μεταξᾶς, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας καὶ ὅλοι οἱ συντελεσταὶ τῆς προόδου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀναδημιουργίας.

ΜΑΡΙΑ Χ. ΚΡΕΟΥΖΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀκούραστη ἀτομικὴ πρωτοβουλία τοῦ Ἕλληνος. Τὸ κράτος — τὸ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπερίγραπτο ἐκεῖνο «χαρτοβασίλειο»— ἐρχόταν ὡς ὑπονομευτής, ὡς ἐξολοθρευτὴς τοῦ ἔργου τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας τῶν πολιτῶν του. Καὶ μονο ἔπειτα ἀπὸ χρόνια καὶ χρόνια, κάτω ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων, τὸ «κράτος» —ἡ κωμωδία κάθε θεσμοῦ καὶ κρατικῆς ἐννοίας — διενοήθη καὶ προσεπάθησε νὰ σκεφθῇ πῶς θὰ μποροῦσε νὰ καλύψῃ τὴ σαπίλα του ἀπὸ τὰ μάτια τῶν πολιτῶν ποὺ ἐργαζόνταν σκληρότατα γιὰ νὰ τὸ τρέφουν καὶ νὰ μπορῇ νὰ τοὺς παίρνῃ — τῶν πολιτῶν — τὰ πάντα χωρὶς κανένα ἀντάλλαγμα.

Ἀλλὰ ἦταν πιὰ πολὺ ἀργά. Τὸ πανὶ — γιὰ νὰ μὴ μεταχειρισθοῦμε καμμιὰ πιὸ βαρειὰ λέξι ποὺ θὰ ταίριαζε ἀπολύτως προς τὴν βρωμερότητά του — εἶχε πιὰ παραξεσχισθῆ καὶ μπάλωμα δὲν ἔπαιρνε.

Τὸ σαράβαλο — τὸ πραγμα ἐκεῖνο ποὺ εἶχε τὸ θράσος νὰ αὐτοκαλῆται «κράτος» — ἔτριζε ἀπὸ τὰ θεμέλιά του.

Ἦλθε ἡ 4η Αὐγούστου 1936 καὶ σὰν σίφουνας διεσκόρπισε τὸ σαράβαλο στὰ τέσσαρα σημεια τοῦ ὁρίζοντος.

Καὶ ἦλθε ἡ δημιουργικὴ πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 καὶ εἶπε στοὺς νέους ἐργάτας, στοὺς νέους ὑπαλλήλους, στοὺς φοιτητὰς καὶ τοὺς μαθητάς :

«Χρόνια καὶ χρόνια τώρα σᾶς λένε καὶ σας τάζουν ἀνθρώπινες συνθῆκες ἐργασίας καὶ ζωῆς, σχολεια καὶ πανεπιστήμια μὲ προορισμὸ νὰ βγάζουν πραγματικοὺς ἐπιστήμονας, κι' ὅμως δὲν εἴδατε τίποτε ἀπ' αὐτά.»

Γιατί δὲν εἶδαν τίποτ' ἀπ' αὐτά ;

Γιατὶ τὸ τότε «κράτος» — πῶς νὰ τὸ χαρακτηρίσουμε ἀκόμα; — ἁπλούστατα κορόϊδευε, ἐψεύδετο καὶ ἔπαιζε μὲ τὴν δυστυχία τοῦ λαοῦ, μὲ τὴν δυστυχία τῆς νεολαίας ποὺ ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἀπαθλιωμένη παρεσύρετο ἀπὸ τοὺς ἀφιονισμένους ἀφελεῖς κήρυκες — θύματα κι' αὐτὰ τῆς ἴδιας κτηνώδους κωμωδίας τῆς πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου παιζομένης εἰς βάρος τοῦ λαοῦ.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ξαναεῖπε σὲ ὅλη τὴ νεολαία τοῦ Ἔθνους μας : «Ἐγὼ σοῦ δίνω τώρα ἀμέσως ὅ,τι οἱ ἄλλοι δὲν σοῦ ἔδωκαν ἐπὶ δεκάδες καὶ δεκάδες χρόνια».

Καὶ ἡ δημιουργικὴ δύναμις τοῦ Νέου Κράτους τὰ ἔδωσε πράγματι ἀμέσως.

Ἡ νεολαία ἡ ἑλληνικὴ ξαναβρῆκε τὸν ἑαυτό της. Μπῆκε καὶ πάλι στὸν ἴδιο δρόμο ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε παρασυρθῆ. Καὶ τώρα ἡ ἑλληνικὴ ἐθνικὴ νεολαία — στὸ σύνολό της — μὲ τὸ κεφάλι πολὺ ψηλὰ προχωρεῖ τὸν δρόμο ποὺ τῆς ἄνοιξε ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Κι' αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀφιονισμένοι κήρυκες διακηρύττουν τωρα σ' ὅλο τὸν κόσμο: Ὁ Μεταξᾶς εἶνε ἀληθινὰ μεγάλος ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους καὶ φιλόστοργος πατέρας τῆς νεολαίας.

Ν.

Νέα και Περίεργα

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τὰ θαύματα τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων

Δύο Ἀμερικανοὶ μηχανικοί, ὁ Ρέντσλερ καὶ ὁ Τζαίημς, ἀνεκάλυψαν τρόπον καταστροφῆς τῶν βακτηριδίων διὰ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Ἡ μέθοδός των, ἡ ὁποία, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἀποτελεσματική, θὰ ἀναστατώσῃ τὴν θεραπευτικήν, φονεύει ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων οἱονδήποτε βακτηρίδιον. Εἰς σειρὰν εἰκόνων, τὰς ὁποίας δημοσιεύουν καὶ αἵτινες ἐλήφθησαν ἐκ τῶν πειραμάτων των, διάφορα βακτηρίδια φονεύονται ἐντὸς τριάκοντα δευτερολέπτων, ἐκτιθέμενα εἰς τὰς ἀκτῖνας μιᾶς λυχνίας ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Τὰ βακτηρίδια, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων, ἐξογκοῦνται καὶ ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων μεταβάλλονται εἰς κόνιν νεκράν. Ἡ κόνις αὕτη, τοποθετουμένη ἐντὸς οἱασδήποτε καλλιεργείας, δὲν δίδει πλέον σημεια ζωῆς. Τὰ πειράματα θὰ ἐκτελεσθοῦν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐξ ἰατρῶν καὶ εἰδικῶν μικροβιολόγων.

Ὁ καύσων εἰς τὴν Κευτρικὴν Εὐρώπην

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ θερμόμετρον ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ζάγκρεμπ εἰς 44 ὑπὸ σκιάν! Πρώτην φορὰν ἐσημειώθη τὸ ἔτος αὐτὸ εἰς τὴν Εὐρώπην τόσον ὑψηλὴ θερμοκρασία. Ἡ θερμοκρασία ὑψώθη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην εἰς ὅλας τὰς παρὰ τὸν Δούναβιν χώρας ἀπὸ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουνάβεως. Εἰς τὸ Βελιγράδιον τὸ θερμόμετρον ἐσημείωσε 42 ὑπὸ σκιάν. Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν 39. Εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐπνίγησαν πέντε ἄνθρωποι, καταληφθέντες ὑπὸ ἡλιάσεως ἐνῷ ἐλούοντο εἰς τὸν ποταμὸν ὑπὸ θερμοκρασίαν 42 βαθμῶν. Εἰς τὴν Βουδαπέστην τρεις ἄνθρωποι ἐπνίγησαν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, λουόμενοι εἰς τὸν Δούναβιν. Χάρις εἰς τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῶν Σταθμῶν τῶν Πρώτων Βοηθειῶν ἐσώθησαν ἐκ βεβαίου θανάτου ἑκατὸν ἄλλοι ἄνθρωποι, οἵτινες εἰσῆλθον εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ λουσθοῦν ὅταν τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυε 39 ὑπὸ σκιάν.

Ἡ Γῆ ἐγήρασεν

Δύο Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες, ἐργαζόμενοι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Γαίηλ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἱ κ.κ. Κόβαρικ καὶ Ἄνταμς ἀνεκοίνωσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν των περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ πλανήτου μας. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν γενομένην εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἑταιρίαν τῆς Φυσικῆς ἡ γῆ μας ἔχει ἡλικίαν 14 περίπου δισεκατομμυρίων ἐτῶν. Προηγούμεναι ἔρευναι τῶν ἰδίων ἐπιστημόνων εἶνε πολύ... κολακευτικώτεραι διὰ τὴν γηραιὰν γῆν: τὴν ἐνεφάνιζον ὡς μὴ ὑπερβᾶσαν τὰ δύο δισεκατομμύρια ἐτῶν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν Ε. Ο. Ν.

Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου ἐπεσκέφθη τὰ γραφεια τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὡμίλησε πρὸς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν γραφείων Γεν. Γραμματείας, ἐξάρας τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἀποστολὴν τῆς Ε. Ο. Ν.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἐκ μέρους Ὑπουργῶν εἶνε ἐνδεικτικαὶ τῆς ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοῦ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος, μὲ τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ κάθε βῆμα τῆς Ὀργανώσεως.

❀

Ὁ Ὕμνος τῆς 4ης Αὐγούστου

Οἱ ἐμπνευσμένοι στίχοι τοῦ νέου ὕμνου τῆς 4ης Αὐγούστου, τοὺς ὁποίους δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα, συγκινοῦν κάθε Ἑλληνικὴν ψυχήν. Δικαίως λοιπὸν ἐβραβεύθη ὁ νέος πατριωτικὸς ὕμνος, ὅστις πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ θούριον τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος.

❀

Ἡ στήλη τοῦ «Δασίου»

Ἡ Δ. Α. Σ. ἐθεώρησε πάντοτε ἀνάγκην ἐπιτακτικὴν νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς φαλαγγίτας ὅλης τῆς χώρας. Ἤδη μὲ τὴν ἐγκαινιαζομένην σήμερον εἰς τὴν «Νεολαίαν» στήλην τοῦ «Δασίου» (Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Δ. Α. Σ.) ἡ πνευματικὴ αὐτη ἐπικοινωνία θὰ καταστῇ ἔτι στενωτέρα.

❀

Ἡ «Νεολαία»

Ἡ μὴ ἔκδοσις τῆς «Νεολαίας» τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὀφείλεται εἰς βλάβην τῶν πιεστηρίων της.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Υ.Θ.Α.

Ἀπὸ τῆς ἐνάτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς ἐνάτης νυκτερινῆς τὰ ἐντευκτήρια τῆς Υ.Θ.Α. εἶνε γεμᾶτα ἀπὸ Φαλαγγίτισσες, αἱ ὁποῖαι δὲν παύουν οὔτε λεπτὸ νὰ κινοῦνται καὶ νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τῆς Ὀργανώσεως.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἤδη ἑβδομάδος ἐτελείωσε ὁ κανονισμὸς τῶν τομέων, καὶ καθωρίσθη πλέον τὸ ἑβδομαδιαῖον πρόγραμμα τῶν μαθημάτων.

Πυρετωδῶς ὡσαύτως ἤρχισαν καὶ αἱ προετοιμασίαι διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Ὑγειονομικοῦ ὑπὸ τῆς ἰατροῦ κυρίας Χρυσάφη, καθὼς καὶ ἡ λειτουργία τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος.

Τὴν Τετάρτην ἐγένετο τὸ πρῶτον μάθημα ἀγωγῆς τοῦ πολίτου ὑπὸ τοῦ κ. Σούλα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιμελημένη διδασκαλία προσείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν βαθμοφόρων. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔγινε ἡ ἐκλογὴ τῶν στελεχῶν, ἅτινα θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Λευκώματος τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΔΑΛΑΪΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
Διευθύνουσα Γραφείου Τύπου

Η Ε.Ο.Ν. ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΟΣ

Η ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἐ.ἔ. ὁ κ. Δημ. Χαϊμαντᾶς ὡς διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀρρένων Πειραιῶς ἐξέδωκεν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του τὴν ἀκόλουθον ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τοὺς βαθμοφόρους καὶ φαλαγγίτας.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἀναλαμβάνων κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τὴν Διοίκησιν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀνακοινώσω εἰς τοὺς βαθμούχους καὶ φαλαγγίτας αὐτῆς τὰ ἑξῆς :

«Κατὰ τὸ ὀλίγον διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἔχω τὴν Διοίκησιν τῆς Ὑποδιοικήσεώς σας, ἀπαιτῶ ἐξ ὅλων ὑμῶν τὴν ἄνευ προηγουμένου τήρησιν ὡρισμένων ὑποχρεώσεών σας, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν πρόοδον τῆς ὀργανώσεώς μας, βαθμοῦχοι καὶ φαλαγγῖται τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς.

Ἔρχομαι εἰς τὴν Ὑποδιοίκησίν σας ἀποφασισμένος νὰ ἐργασθῶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς. Μὴ ξεχνᾶτε ὅμως ὅτι εἰς τοῦτο θὰ συντελέσετε καὶ σεῖς διὰ τῆς ἀμέσου συνεργασίας σας. Καὶ ἀπευθυνόμενος κατ' ἀρχὰς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς θέλω νὰ τοὺς ὑπομνήσω μερικὰς βασικὰς ὑποχρεώσεις των, τὴν τήρησιν τῶν ὁποίων θεωρῶ ὅλως ἀπαραίτητον.

»Πρέπει νὰ ἔχετε πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν καὶ ἰδεωδῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκει ἡ ὀργάνωσίς μας, καὶ βάσιν τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἡ πίστις εἰς τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν Ἀρχηγόν μας Ἰωάν. Μεταξᾶν. Σεβασμὸς καὶ πειθαρχία εἰς τοὺς ἀνωτέρους, ὁμόνοια καὶ ἀλληλεγγύη μεταξύ σας, καλὴ συμπεριφορὰ καὶ εὐγένεια πρὸς τοὺς κατωτέρους, εἶναι τὰ τρία πρώτιστα καθήκοντά σας. Ἀπαιτῶ ἀπὸ σᾶς ἄμεμπτον διαγωγήν, διότι θ' ἀποτελῆτε τὸ παράδειγμα διὰ πάντα κατώτερόν σας. Ἡ ἐν γένει στάσις σας, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ὅλης ὀργανώσεως, ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου καθόλου, πρέπει νὰ εἶναι ἀνταξία τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Ε.Ο.Ν.

»Καὶ ἤδη στρέφομαι πρὸς τοὺς φαλαγγίτας.

»Ἀπαιτῶ ὑπακοὴν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ συμπεριφορὰν ἁρμόζουσαν πρὸς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ φαλαγγίτου, τοῦ στρατιώτου τῆς Πατρίδος, εὐπρέπειαν, εὐκοσμίαν, σιδηρᾶν πειθαρχίαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καθὼς καὶ ἀξιοπρέπειαν, ἥτις δέον νὰ θεωρῆται ὡς βάσις καὶ ἀπαρχὴ τῶν καθηκόντων παντὸς φαλαγγίτου.

»Περαίνων ἀπαιτῶ, ὅπως ἅπασαι αἱ πράξεις ὑμῶν διέπωνται ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω συστάσεων μηδεμιᾶς παρεκκλίσεως ἐπιτρεπομένης.

»Εἶμαι βέβαιος, ὅτι οἱ βαθμοφόροι καὶ φαλάγγιται ἔχοντες σαφῆ τὴν ἔννοιαν τοῦ προορισμοῦ των θὰ μὲ συντρέξουν εἰς τὸ βαρὺ ἔργον μου, οὕτως ὥστε ἡ συνεργασία μας νὰ ἀποβῇ ἀποδοτικὴ εἰς τὴν ἰδεολογίαν μας».

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐδέχθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτῶν ἐπ' ἀρκετὸν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τῶν ὑποτομεων.

Τὴν 2αν Ἰουλίου ἐ.ἔ. καὶ περὶ ὥραν 7ην μ.μ. ὁ Διοικητὴς κ. Δ. Χαϊμαντᾶς ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς 3ον, 6ον καὶ 9ον ὑποτομεῖς. Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης ὁ κ. Διοικητὴς ἔμεινε λίαν ἱκανοποιημένος.

……

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς
τῆς Ὑποδιοικήσεως,
πρὸς τοὺς φαλαγγίτας, φαλαγγίτισσας καὶ σκαπανεῖς,

Ἀναλαμβάνων ἀπὸ σήμερον κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κ.Ε. τὴν Ὑποδιοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Πειραιῶς, χαιρετίζω ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς φαλαγγίτας, φαλαγγίτισσας καὶ σκαπανεῖς.

Ὑπόσχομαι νὰ καταβάλω κάθε δύναμη ποὺ κρύβεται μέσα στὴ γιεμάτη ἐθνικὰ αἰσθήματα καὶ ἀγάπη γιὰ τὴν Νεολαίαν καρδιά μου διά, τὴν τελείαν ὀργάνωσιν τοῦ ἔργου καὶ ἐπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ μας καὶ ζητῶ ἀπ' ὅλους σας μὲ ὁδηγὸ τὰς ἱερας ὑποθήκας τοῦ Βασιλέως, τοῦ δημιουργοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ καθοδηγητοῦ μας καὶ μὲ τὴν ἀρχικήν σας πάλι ὁρμή, νὰ ριχθῆτε εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς δημιουργίας τοῦ 3ου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Πειθαρχημένοι, μὲ μιὰ μεγάλη ἀγάπη συνδεδεμένοι μεταξύ σας, ἀκολουθῆστε μας μὲ τὴν νεανικήν σας τόλμη καὶ ὁρμὴ στὸν δρόμο τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ πεπρωμένων τῆς Φυλῆς μας ὅπως αὐταὶ διεμορφώθησαν ἀπὸ τὸν νέον ἀναπλάστην τῆς Ἱστορίαν μας. Ἀκολουθῆστε τὸν Ἀρχηγό μας εἰς τὸν δρόμον τῆς δόξης ποὺ σας ὁδηγεῖ.

Κτυπῶντας κάθε ἐγωϊστικὸ καὶ ταπεινὸ αἴσθημα ποὺ τυχὸν κρύβεται μέσα σας, πληρώσατε τὴν ψυχήν σας μὲ ἱπποτικὰ ἀνώτερα αἰσθήματα καὶ μὲ πανοπλίαν τὴν σκέψιν, πῶς ὁ ἀγῶνας σας θὰ σώσῃ θ' ἀναδείξῃ πάλι τὴν Ἑλλάδα, ριφθῆτε στὴν ἱερὰν αὐτὴν πάλην. Προχωρεῖτε, προχωρεῖτε, φαλαγγῖται, φαλαγγίτισσες καὶ σκαπανεῖς κτυπῶντας στὸν δρόμον σας κάθε ἀντίδραση, κάθε ἐμπόδιο. Φιλοδοξήσατε νὰ δῆτε σεῖς, οἱ Ἕλληνες τὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν στεφανώνῃ καὶ πάλιν ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον. Φιλοδοξήσατε νεκροὶ ἢ ζῶντες νὰ περάσετε ἀπ' τὰ ἀπάτητα μονοπάτια τῆς δόξης, ποὺ ἥρωας τολμηροὺς προσμένουν.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Ζήτω ὁ Κυβερνήτης Ἰωάννης Μεταξας.

Ζήτω ὁ Κ. Ε.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς Ε. Ο. Ν. Π.
ΛΙΒΑΝΙΟΣ»

Ο κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας κ. Κανελλοπούλου, ἐπεσκέφθη τὰ γραφεια τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

Πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν προσέφεραν ὡραιοτάτην ἀνθοδέσμην οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κανελλόπουλος παρουσίασεν εἰς τὸν κ. Γεωργακόπουλον τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν γραφείων τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Μετὰ τὴν παρουσίασιν ὁ κ. Ὑπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον ἐξῆρε τοὺς σκοποὺς καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν., ἥτις, ὡς ἐτόνισεν, εἶνε δημιούργημα τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Μεταξᾶ ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ πάντοτε κάθε βῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας μὲ πατρικὸν ἐνδιαφέρον καὶ στοργήν.

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ ΜΑΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Δ. Α. Σ. ΘΗΛΕΩΝ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Τὴν Τρίτην 21ην Ἰουνίου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Κιλκὶς ἅπασαι αἱ βαθμοφόροι τῆς Διοικήσεως συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ ἐκεῖθεν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν διοικήτριάν μας μετέβημεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Δ. Α. Σ. ἀρρένων, ὅπου ὁ συνταγματάρχης κ. Λιώσης ἀποτεινόμενος πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς Διοικήσεως πρωτευούσης ἀνέπτυξε τὴν μάχην τοῦ Κιλκίς, ἐξυμνήσας τὴν ἀνδρείαν τῶν ἀγωνιστῶν, ἡ ὁποία εἶναι παράδειγμα μιμήσεως καὶ διὰ τὴν νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ σοφὰ καὶ πατριωτικὰ διαπαιδαγωγεῖ ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης.

Ὁ ὁμιλητής, δι' ὅσων εἶπε, ἕνα σημεῖον ἠθέλησε νὰ τονίσῃ περισσότερον, ὅτι ἡ πίστις εἰς τὸν ἀγῶνα φέρει τὴν νίκην.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ Διοικήτριά μας συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Βήχου, δ)τοῦ τοῦ ἐπιτελικοῦ γραφείου τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ὁ κ. Βῆχος ὑπεσχέθη εἰς τὴν δίδα Λουκίδου, ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν πλήρη λειτουργίαν τοῦ τμήματος, δεδομένου ὅτι ἔχουν μεγάλην ἐπίδοσιν εἰς τὸν ἀθλητισμὸν αἱ περισσότεραι φαλαγγίτισσαί μας.

Πολλαὶ φαλαγγίτισσαι προσέρχονται καθημερινῶς διὰ νὰ ἐξετασθοῦν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὑ)σεως. Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις καθιερώθη ὑποχρεωτικῶς. Ἐπίσης πολλαὶ φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν τὸ μάθημα πρώτων βοηθειῶν.

Πυρετώδεις προετοιμασίαι γίνονται παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Τριάντα φαλαγγίτισσαι γυμνάζονται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου εἰς τὸ Στάδιον καθημερινῶς 7—8 διὰ τὴν γυμναστικὴν ἐπίδειξιν τῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώρα τὴν 4ην Αὐγούστου.

Διοργανοῦται ἐπίσης μουσικὸν τμῆμα. Πολλαὶ φαλαγγίτισσαι ἐνεγράφησαν εἰς τὴν χορῳδίαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν πρότυπον γυναικείαν φιλαρμονικήν. Τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος τούτου θὰ ἀρχίσουν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας αἱ ἀξιωματικοί μας παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

Ἐπίσης ἄριστα λειτουργεῖ καὶ τὸ τμῆμα τῆς Προπαγάνδας. Τὴν Κυριακὴν 26ην Ἰουνίου ἡ διευθύντρια τοῦ Ἐπιτελικοῦ Γραφείου τῆς γραμματείας, ὑποφαλαγγάρχης Μαΐχου Ρόη μετὰ τῆς ἐπιτελικοῦ της Περάτη Μαρίας μετέβη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Διοικήσεώς μας εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, ὅπου διενεμήθησαν τὰ βραβεῖα εἰς τὰς ἀριστούχους μαθητρίας. Αἱ πλεῖσται βραβευθεῖσαι ἦσαν φαλαγγίτισσαι.

Μεταξὺ αὐτῶν ἡ λοχῖτις μας Γιαννακάκου Λούλα, μία ἀξιωματικὸς μὲ λίαν ἐπιτυχῆ δρᾶσιν, ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Ἐπίσης αἱ πλεῖσται τῶν φαλαγγιτισσῶν μας καθημερινῶς μᾶς ἀναγγέλλουν ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐξετάσεις των. Καὶ οὕτω αἱ νέαι Ἑλληνίδες, πιστοὶ στρατιῶται τοῦ Ι. Μεταξᾶ ἐνσαρκώνουν τὸ ρητὸν τῶν ἀθανάτων μας προγόνων : «αἰὲν ἀριστεύειν».

Τὴν Δευτέραν εἰς τὰς 9 π. μ. συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα ὅλαι αἱ φαλαγγίτισσαι τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος πρὸς σχηματισμὸν τῶν ὁμάδων τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων.

Τὴν Τετάρτην 29ην παρελθόντος μηνὸς ἡ Διοικήτριά μας δὶς Ἀντιγόνη Λουκίδου μετέβη εἰς τὸ Ἀρσάκειον, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ αἱ φαλαγγίτισσαι, αἱ ὁποῖαι ἀποφοιτῶσαι ἐκ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ἀναχωροῦν διὰ τὰς πατρίδας των. Εἰς αὐτὰς ἀπηύθυνε ἐμπνευσμένον λόγον, διακοπτομένη συνεχῶς ὑπὸ ζωηρῶν χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου. (Ὁ λόγος τῆς δίδος Λουκίδου δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα).

Εἰς τὴν διάλεξιν αὐτὴν παρίστατο καὶ ἡ Διευθύντρια τοῦ Ἀρσακείου κ. Γιαννοπούλου.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Δου ΥΠΟΤΟΜΕΩΣ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 3 Ἰουλίου ἔγινεν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 4ου ὑποτομέως (Λιοσίων 42) γενικὴ κινητοποίησις τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς ὡμίλησεν ὁ ὑποτομεάρχης κ. Διον. Χαριάτης ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ὀργάνωσιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συγκεντρώσεως ἦλθε πρὸς ἐπιθεώρησιν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς, ἀναπτύξας δι' ὀλίγων τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Συνεχίζων δὲ ηὐχαρίστησε τοὺς φαλαγγίτας διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον των πρὸς τὴν ὀργάνωσιν.

Κατόπιν ἀνεχώρησε ἀποκομίζων τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις διὰ τὴν ἁλματώδη πρόοδον τοῦ ὑποτομέως μας.

Εἰς τὸν 4ον ὑποτομέα ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν τὰ κάτωθι γραφεῖα :

1) Γραφεῖον ὑγιειονομικῆς ὑπηρεσίας μὲ διευθυντὴν τὸν Γάτσην Βασίλειον.

2) Γραφεῖον Τύπου μὲ διευθυντὴν τὸν Σταυρόπουλον Ἀνδρ.

3) Γραφεῖον Προπαγάνδας μὲ διευθυντὴν τὸν Λαμπαδιάρην Ξεν.

4) Γραφεῖον καλλιτεχνικὸν μὲ διευθυντὴν τὸν Μοναστηριώτην Δ.

5) Γραφεῖον σωματικῆς ἀγωγῆς μὲ διευθυντὴν τὸν Στρατουδάκη Φ.

Τὸ ἐπιτελεῖον καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ ὑποτομέως ἀνέλαβε ὁ κ. Κώστας Ἀβρανᾶς.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου 4ου Ὑποτομέως

Ἀνδρ. Σταυρόπουλος

Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΑΣ

Μὲ πίστι καὶ πεποίθησι στὴν ἰδέα τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐργάζεται τὸ ἁρμόδιο τμῆμα τῆς Δ. Α. Σ. διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τῶν μελῶν της εἰς τοὺς στίβους τῶν εὐγενικῶν τῆς νεολαίας ἐπιδιώξεων.

Ἡ προσπάθεια τοῦ ὀργανωτικοῦ, δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ θὰ στεφθῇ ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ ἐπιτυχία.

Καὶ οἱ ἁρμόδιοι ἤδη ἐργάζονται εὐσυνειδήτως καὶ μὲ ἀγάπη ἄδολη πρὸς τὴν ἰδέα, καὶ οἱ φαλαγγῖτες τονώνουν τὰς προσπαθείας των, ἐπιδεικνύοντες θέλησιν καὶ ἐνθουσιασμὸν θαυμαστόν.

Ἐπίσης δέον νὰ τονισθῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀνυπόκριτη χαρὰ μὲ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν τὴν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς γενομένην ἀρχὴ τῆς διδασκαλίας τοῦ ξίφους εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διαρρυθμισθὲν διαμέρισμα τῆς ὀργανώσεως.

Συντόμως δέ, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, θ' ἀρχίσῃ ἡ ὑπὸ εἰδικοῦ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν εἰς τὴν σκοποβολήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΕΝΑΣ ΩΡΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑΣ ΘΗΛΕΩΝ ΤΗΣ Δ.Α.Σ

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

Φαλαγγίτισσαι τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας,

Σὲ σᾶς, ποὺ ἐντὸς ὀλίγου ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὸ πνευματικὸ αὐτὸ φυτώριο, τρυφερὰ βλαστάρια τῆς νέας Ἑλληνικῆς Γενεᾶς, ποὺ σοφὰ καὶ στοργικὰ διαπαιδαγωγεῖ ὁ Μεγάλος Κυβερνήτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους.

Προκειμένου νὰ ἀναχωρήσετε στὶς ἐπαρχίες σας καὶ νὰ ἐξέλθετε στὴν Κοινωνία, ἀπευθύνω τὰ λόγια μου αὐτά, βγαλμένα ἀπὸ τὴν ψυχή μου καὶ ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν ζωογόνο ἀέρα, ποὺ πνέει ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 στὴν ἀγαπημένη μας Ἑλλάδα.

Σεῖς, ποὺ κλείετε μέσα στὴν ἁγνὴ κι' ἄδολη νεανική σας ψυχὴ ὅ,τι ὑπέροχο καὶ ἰδανικό, μὲ τὰ λουλούδια καὶ μῦρα τῆς νειότης σας, μὲ ὁρμή, δύναμι, φλόγα καὶ ζωή, μεταδίδετε καὶ διαδίδετε παντοῦ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους.

Γίνετε κήρυκες, ἐμπνευσμέναι ἱέρειαι, μυσταγωγοὶ τοῦ θεμελιώματος μιᾶς κοινωνίας ἐπὶ νέων βάσεων καὶ ἀρχῶν, μὲ κατευθύνσεις ἠθικάς, στηριζομένας στὴ Θρησκεία, στὴν Οἰκογένεια, στὴν Πατρίδα —ἀρχὲς παρμένες ἀπὸ τὸν ὑπερτρισχιλιετῆ πολιτιστό μας καὶ τὴν ἔνδοξη ἱστορία μας.

Ὡς διδασκάλισσες μεταλαμπαδεύστε στὶς τρυφερὲς ψυχὲς τῶν παιδιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ σὰν ἀδελφὲς καὶ μητέρες τὴ στοργὴ καὶ ἀφοσίωσι στὰ πατροπαράδοτα θέσμια, τὴν ἠθική, τὸν πατριωτισμό, καινούργιο χαρακτῆρα, εὐγένεια ἤθους, προσήλωσι στὴ θρησκεία τῶν πατέρων μας, ποὺ μᾶς διεφύλαξε καὶ διέσωσε ἀπὸ τὴ δουλεία.

Ἐμπνεύσατέ τους τὴν ἀγάπη στὴν οἰκογένεια, τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἀλληλεγγύη στὴν κοινωνία καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς θυσίας τῶν πάντων γιὰ τὴν Πατρίδα.

Φαλαγγίτισσαι, μελλοντικαὶ Διδασκάλισσαι,

Μετὰ τὸ Κράτος, μετὰ τοὺς γονεῖς —σεῖς εἶσθε οἱ κύριοι παράγοντες τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Ἔθνους, σεῖς θὰ ἀναμορφώσετε τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ τὸ γοργὸ ρυθμὸ καὶ τὸν ἀναδημιουργικὸ ἄνεμο τοῦ Νέου Κράτους — μὲ τὴ ζωογόνο πνοή, ποὺ χύνει στὶς ψυχές μας ὁ Μεγάλος Κυβερνήτης Ι. Μεταξᾶς — καὶ ὅλα γύρω στὴν ἑλληνικὴ γῆ, στὸν ὁρίζοντα, στὴν ἀτμοσφαῖρα, ἀποπνέουν ἄρωμα κι' ἀέρα ζωογόνο καὶ ἀναμορφωτικό, νέα ζωή, νέο φῶς — γενικὸ ξανάνειωμα καὶ καινούργιωμα τῶν πάντων.

Καὶ σεῖς φωτισθῆτε, ἐμπνευσθῆτε, ζωογονηθῆτε καὶ γίνετε οἱ κήρυκες κι' ὑπέρμαχοι τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐθνικῆς αὐτῆς κοσμογονίας στὶς οἰκογένειές σας, στὰ μικρὰ παιδιά, στὴν κοινωνία.

Στὰ πρῶτα βήματά σας στὴ ζωή, στὴν κοινωνία θὰ βρῆτε ὀλίγες οὔριο ἄνεμο, εὐτυχεῖς συνθήκας. Οἱ περισσότερες ὅμως—ὅπως συμβαίνει πάντοτε στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων—θὰ βρῆτε στὸ διάβα σας φουρτοῦνες καὶ μπόρες, καταχνιὲς καὶ σκοτάδια. Θὰ παρουσιασθοῦν μπροστά σας ἡ Θεὰ Ἀπόλαυσις, ἡ Θεὰ Ἀπάτη καὶ Κολακεία ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὕλης — τῆς ὑλικῆς ἀπολαύσεως, ἀλλὰ κρατῆτε, νικᾶτε τὸν ἑαυτόν σας ἀπὸ ὅλα τὰ εὐχάριστα καὶ δυσάρεστα, ποὺ θὰ βρεθοῦν μπροστά σας. Ἡ νίκη στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς— ἡ νίκη στὰ πάθη καὶ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες — ἡ νίκη ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι ἡ μεγαλύτερη νίκη. Τότε κανένας εἶναι κύριος ἀπόλυτος τῆς ζωῆς, τοῦ ἀγῶνος του — τοῦ ἀτομικοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ — τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει.

Ἐπίσης θὰ βρεθοῦν μπροστά σας μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, μὲ λόγια ὡραῖα οἱ πολιτικοὶ ἀντιδραστικοὶ —οἱ ὀπαδοὶ καὶ νοσταλγοὶ τοῦ παρελθόντος— οἱ κοινωνικοὶ ἀνατροπεῖς, οἱ κομμουνισταὶ καὶ θὰ σᾶς ὑποσχεθοῦν παραδείσους.

Κλείετε τὰ αὐτιά σας στὰ ἐπιβλαβῆ αὐτὰ ζωΰφια, στὰ ἀνωφελῆ αὐτὰ κουνούπια, ποὺ θέλουν μὲ τὴν ἐπαφὴ καὶ προσέγγισί τους νὰ δηλητηριάσουν, νὰ θανατώσουν τὴν ψυχή σας, νὰ τὴν ἐκφυλίσουν, νὰ σᾶς κάμουν ὄργανον τῶν ψυχοφθόρων καὶ ἐθνοφθόρων αὐτῶν σκοπῶν καὶ σχεδίων. Χτυπᾶτε αὐτὰ τὰ θανατηφόρα ἔντομα. Ξερριζώνετε τὰ παράσιτα, ποὺ ὄχι μόνον σᾶς, ἀλλὰ δι' ὑμῶν καὶ τὸ Ἔθνος θέλουν νὰ μιάνουν.

Μὲ θάρρος καὶ δύναμι, ζωὴ καὶ σφρῖγος, φλόγα καὶ παλμό, πίστι καὶ αἰσιοδοξία ἀφοσιωθῆτε, ἐργασθῆτε γιὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους. Τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχετε ὡς διδασκάλισσαι, εἶναι σαφῆ καὶ καθωρισμένα.

Ἐξέρχεσθε στὴν κοινωνία καὶ στὴ ζωὴ ὡπλισμένες μὲ ὅπλα ἠθικά, πνευματικὰ —εἶσθε ποτισμένες ἀπὸ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσία τῆς ἑλληνικῆς σοφίας, ποὺ τὴν ἐνέπνευσαν οἱ θεοὶ καὶ ἡμίθεοι, εἶσθε ἀπόγονοι ἡρώων, ποὺ ἀκόμα γύρω στὰ βουνὰ καὶ στὰ λαγκάδια τῶν πατρίδων σας ἀντηχοῦν οἱ θρῦλοι καὶ αἱ παραδόσεις τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων των.

Στὶς φλέβες σας ρέει τὸ αἷμα τῆς σοφίας καὶ τῆς παλληκαριᾶς, τὸ μυστηριῶδες δαιμόνιο τῆς φυλῆς μας.

Ὡς διδασκάλισσαι διαπαιδαγωγεῖτε τὴ νέα Ἑλληνικὴ γενεὰ μὲ κατεύθυνσι Οἰκογενειακή, Θρησκευτική, Πατριωτική.

Ἐμφυτεύσατε στὰ παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν τὴν προσήλωσι στὴ γῆ, τὴν ἐντατικὴ ἐργασία στὴν καλλιέργεια μὲ νέα ἐπιστημονικὰ μέσα γιὰ τὴν καλλιτέρευσι καὶ αὔξησι τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς. Κάμετέ τα νὰ ἀγαπήσουν τὸ χωριὸ καὶ τὴν ἐπαρχία τους καὶ νὰ μισήσουν τὴν ζωὴν τῶν πόλεων, διότι μόνο τὸ χωριό, ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, ἡ ζωὴ τῆς ὑπαίθρου, ἡ φύσις εἶνε ἐκείνη, ποὺ δίδει τὴν πραγματικὴν ὑγεία, τὴν εὐτυχία, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Ἀθλητισμὸ καὶ τὴ γυμναστική, θὰ διπλασιασθοῦν κορμιὰ καὶ ψυχές, ποὺ γοργὰ θὰ δημιουργήσουν τὸν Νεώτερο Πολιτισμό. Διδάξατε καὶ ἐμπνεύσατε τὰ παιδιὰ τῶν ἀστῶν καὶ πλουσίων νὰ εἶναι εὐγενῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ, ἐργατικὰ καὶ ἀφωσιωμένα στὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἐπιστήμη τους, νὰ βοηθοῦν, νὰ συντρέχουν καὶ νὰ συμπονοῦν τὸν φτωχό, τὸν ἐργάτη, τὸν ἀγρότη, νὰ συντελοῦν διὰ τῶν μέσων καὶ τῆς συμπεριφορᾶς των εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας καὶ συμφορᾶς. Νὰ γίνωνται συντελεσταί, φορεῖς καὶ πυρῆνες μὲ ὅλους τοὺς ὁμηλίκους των ἀνεξαρτήτως κοινωνικῶν διακρίσεων μιᾶς ἀναγεννήσεως κοινωνικῆς, Ἐθνικῆς, ποὺ θὰ τιμήσῃ. θὰ εὐτυχήσῃ καὶ θὰ δοξάσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπίσης ὀφείλετε νὰ εἶσθε ὑποδείγματα στὴν Κοινωνία, νὰ διδάσκετε τὶς μητέρες τὰ καθήκοντά των στὴν οἰκογένειά των, στὴν Κοινωνία, στὴν Πατρίδα.

Ὡς Φαλαγγίτισσαι τῆς Ε.Ο.Ν., τιμητικαὶ πρωτοπόροι καὶ στρατιῶται τῶν ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους νὰ μὴν ἀφήνετε στιγμὴν οὔτε εὐκαιρία χωρὶς νὰ ἐκτελῆτε τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά σας.

Ὁ ὅρκος, ποὺ ἐδώσατε ὡς Φαλαγγίτισσαι στὸν Βασιλῆα καὶ Ἀρχηγόν, ἂς εἶναι ριζωμένος στὸ νοῦ καὶ στὶς ψυχές σας.

Κηρύσσετε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, τῆς ἐργασίας, τῆς τυφλῆς πειθαρχίας, τῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως στὸ Βασιλέα—Σύμβολα τῆς Ἑνότητος τοῦ Ἔθνους— στὸν Κυβερνήτη ὡς κοινὸ πατέρα, ποδηγέτη καὶ ἀναμορφωτὴ —τὸ Δημιουργὸ τοῦ Νέου Κράτους.

Μὲ πίστι βαθειὰ στὰ Ἐθνικὰ Ἰδανικά, ἐμβάλετε σὲ ὅλους τὴν πεποίθησι καὶ αἰσιοδοξία γιὰ τὸν ἀγῶνα μας, ποὺ θὰ φέρῃ τὴν Νίκη, νίκη τῆς Φυλῆς, νίκη ὅλων τῶν νέων καὶ νεανίδων τῆς Ἑλλάδος.

Δεχθῆτε ἀπὸ τὰ χείλη μου τὰ συναδελφικὰ συγχαρητήρια, τὰς εὐχὰς καὶ εὐχαριστίας ὅλων τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὀργανώσεώς μας, γιὰ τὴν ἀδελφικὴ συνεργασία σας καὶ γιὰ τὸ δίπλωμα ποὺ θὰ λάβετε. Σᾶς εὐχόμεθα καλὴ σταδιοδρομία, πρόοδο καὶ προαγωγὴ καὶ νίκη στὸν ἀγῶνα, ποὺ ὡς διδασκάλισσαι Φαλαγγίτισσαι ἀνελάβατε. Τιμήσατε τὸ δίπλωμα, ποὺ ἐλάβατε, τιμήσατε τὴν Ὀργάνωσι, στὴν ὁποία ἀνήκετε.

Ὅπου κι' ἂν εὑρίσκεσθε Φαλαγγίτισσαι, ἔχετε ἱερὰ ἀποστολὴ νὰ ἀγωνίζεσθε γιὰ τὰς Ἀρχάς σας καὶ νὰ προσηλυτίζετε στὶς Φάλαγγες ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὥστε ὅλοι καὶ ὅλες μαζύ, νέες καὶ νέοι τῆς Ἑλλάδος, νὰ δημιουργήσωμεν τὸ ὄνειρο τοῦ Ἀρχηγοῦ, τὸν Νεώτερο Πολιτισμό, ποὺ θὰ εἶναι ἔργο μας καὶ νὰ παραδώσωμε στὶς ἐρχόμενες γενεὲς μιὰ Ἑλλάδα ἰσχυρά, ἔνδοξη καὶ ὑπερήφανη.

Τὸ Ἀθάνατο πνεῦμα τῶν προγόνων μας θὰ ξαναζωντανέψῃ καὶ θὰ στεφανώσῃ μὲ τὴν ἀνταύγειά του τὴ Νέα Ἑλληνικὴ Γενεά, τὴν καινούργια Μεγάλη Ἑλλάδα, ποὺ ζῇ καὶ θὰ ζῇ αἰώνια.

Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου!
Ζήτω ὁ Βασιλεύς!
Ζήτω ὁ Διάδοχος!
Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης καὶ Ἀρχηγός!
Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία!

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΝΑ ΣΥΝΔΕΘΗ Η ΝΕΟΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΗΝ!

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

1ον

Τὸ ἀρτιώτερον Σχολεῖον διὰ νὰ διαπαιδαγωγηθῇ ἡ ἑλλην. νεότης, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅλοι, ὅτι εἶνε τὸ ἑλληνικὸν ὕπαιθρον. Ἀπάνω σ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴ στηριζόμενος ζητῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ κάμω ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἡγέτας τῆς σημερινῆς νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Θαυμάζω τοὺς ἐμπνευσμένους ἀρχηγοὺς τῆς νεότητος. Θαυμάζω τὴν ἐπιμονή τους καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τους. Μὲ συγκινεῖ τὸ θέαμα αὐτῆς ταύτης τῆς νεότητος συντεταγμένης καὶ πειθαρχούσης. Θεωρῶ ὡς ἐθνικὴν νίκην τοῦ Νέου Κράτους ὅτι ὀργανώνει καὶ συντάσσει, εἰς λόχους καὶ τάγματα, τὴν μέχρι πρό τινος ἀσύντακτον καὶ ἀνοργάνωτον, ἐν τῷ συνόλῳ της, νεότητα. Βεβαίως χιλιάδες Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Προσκοπισμοῦ ὑπεβάλλοντο ὑπὸ μίαν εὐεργετικὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἔζων μέσα εἰς περιβάλλον ἐξωραϊσμοῦ τῆς ψυχῆς των καὶ ἐξυψώσεως τῶν φρονημάτων των. Βεβαίως σεβαστὸς ἀριθμὸς νεαρῶν Ἑλληνίδων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ «Ὁδηγισμοῦ» ἐδιδάσκοντο τὸ κοινωνικὸν καὶ οἰκογενειακὸν ἀγαθὸν καὶ ἐξοικειοῦντο πρὸς τὴν ἀνάγκην ὅπως θεραπεύωνται πλεῖσται κοινωνικαὶ ἐλλείψεις διὰ τῆς γυναικείας καλωσύνης. Ἀλλ' ὑπὸ τὸ σημερινὸν καθεστὼς ἡ περὶ τὴν νεότητα κίνησις ἑκατονταπλασιάσθη. Ὀργανώσεις σπουδαῖαι, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀριστεῖς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας δίδουν τὸν τόνον μιᾶς καινούργιας εἰκόνος τὴν ὁποίαν μὲ λαχτάραν, μὲ ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν παρακολουθεῖ ὁ ἑλληνικὸς λαός. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι μέσα στὴν αὐριανὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν θέλει δημιουργηθῇ πραγματικὴ ἐπανάστασις. Ὅλαι αἱ ὁρμαὶ τῆς νεότητος καθυποβαλλόμεναι ὑπὸ τὴν πειθαρχικὴν καὶ φλογερὰν πνοὴν ἐμπνευσμένων Ἀρχηγῶν, ἀπὸ στοιχεῖα ἀκαθόριστα, ἀπὸ ἄτομα πελαγοδρομοῦντα, θέλουν μεταβληθῇ εἰς δυνάμεις μὲ προορισμόν, μὲ σκοπόν, μὲ κατευθύνσεις. Ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην μας, διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν σημερινὴν ἐνθουσιώδη νεότητα καὶ ἕνα ἐπὶ πλέον σπουδαῖον ἐφόδιον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως παιδαγωγικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς καὶ πρακτικῆς, θὰ ἦτο ἄριστον μέτρον ἡ προσπάθεια ἡμῶν ὅπως συνδέσωμεν ταύτην, ὅσον τὸ δυνατὸν στενώτερον, μὲ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν.

Εἶνε τεραστία ἡ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ τὸ ὕπαιθρον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Νέου. Ἀφοῦ καὶ αὐτὸν τὸν παρήλικα τὸν ξανανεώνει, τὸν ἐμψυχώνει, τὸν ἐμπνέει, τοῦ δίδει νέες δυνάμεις. Μποροῦμε νὰ φαντασθῶμεν τί συμβαίνει καὶ τί ἐπακολουθεῖ εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ νέου ὅταν τὸν συνδέσετε μὲ ἕνα κομμάτι γῆς. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου ἀλησμόνητον εἰκόνα. Ἦτο ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὁ κ. Χαριτάκης. Μὲ ἐτίμα διὰ τῆς φιλίας του. Αἱ συζητήσεις μας περιστρέφοντο πάντοτε σὲ θέματα γεωργοϊστορικά, γεωργοοικονομικὰ καὶ γεωργοκοινωνικά. Μίαν Κυριακὴν ἐπέστησα τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας Σχολικῶν Κήπων εἰς τὰ Ἀστικὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν μεθεπομένην μὲ καλεῖ στὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ μὲ πληροφορήσῃ ὅτι μετέβη μετὰ τὴν συνομιλίαν μας στὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ ὁποία ἐπροθυμοποιήθη νὰ θέσῃ στὴ διάθεσί του δρχ. 15.000 πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν παρέδωσεν εἰς τὸν κ. Χασιώτην ὅστις ἀνέλαβε νὰ ὀργανώσῃ τὸν πρῶτον σχολικὸν κῆπον εἰς ἓν τεμάχιον γῆς μέσα εἰς τὸν κῆπον τοῦ Θησείου, καὶ μὲ παρεκάλει νὰ μετέβαινα ἐκεῖ διὰ νὰ παρακολουθήσω τὴν πρώτην αὐτὴν ἐνδιαφέρουσαν προσπάθειαν. Ὁ κ. Χασιώτης ἤδη εἶχε προέλθει εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν Διευθυντὴν γειτονικοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, εἶχε προμηθευθῇ ὅ,τι θὰ ἐχρειάζετο διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ὡρισμένην ὥραν προσῆλθον οἱ μαθηταί, ἵνα, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν του, ἀναλάβουν τὰ νέα καθήκοντά των. Ἐνθυμούμεθα ὅτι τὸ Δημοτικὸν ἐκεῖνο Σχολεῖον εἶχε μαθητὰς του κυρίως προσφυγόπαιδας. Ὅλη αὐτὴ ἡ νεότης παρουσίαζε θέαμα τελείως ἀποκαρδιωτικόν. Τὰ παιδάκια τοῦ Σχολείου αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦσαν ντυμένα μὲ πραγματικὰ ράκη, σχεδὸν ἀνυπόδητα, ἀλλ' εἶχον στὴν μορφή τους καὶ στὴν ἔκφρασίν τους ἀποτυπωμένην τὴν κακοδαιμονίαν καὶ τὴν κακοτυχίαν. Στὰ παιδάκια αὐτά, παρισταμένων καὶ τῶν διδασκάλων των, διεμοίρασεν ὁ κ. Χασιώτης σπορίσματα καὶ τινα κηπουρικὰ ἐργαλεῖα καὶ δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἢ ἀνὰ δύο ὥρισε μικρὸν τεμάχιον γῆς πρὸς καλλιέργειαν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐποτίζετο ὁ κῆπος καὶ τὸ διερχόμενον πρὸ ἑκάστου τεμαχίου νερὸ ἔδιδε καὶ τοῦτο ἕνα τόνον πλέον χαρωπὸν εἰς τὴν εἰκόνα ποὺ ἐφιλοτεχνεῖτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέσα στὸν κῆπον τοῦ Θησείου. Τὰ 30 ἢ 40 ἢ 50 παιδάκια δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσα ἀκριβῶς, ποὺ μέχρι πρὸ ὀλίγου παρουσίαζον ἕνα σύνολον ἀθλιότητος καὶ μαρασμοῦ, ὅταν ἐπῆραν στὰ χέρια τους τὰ τσαπάκια τους, τὰ ποτήρια τους, τὰ σπορίσματά τους καὶ ὅταν εἶδαν ὅτι ἐτέθη στὴ διάθεσί τους ἕνα τεμάχιον γῆς καὶ παρ' αὐτὸ χαρωπὸν καὶ εὐεργετικὸν διακλαδούμενον τὸ νερό. Ὅταν μόνοι τους διεχώρισαν τὴν ἀνήκουσαν εἰς ἕκαστον μικρὰν ἔκτασιν, ἐξ ἑνὸς ἢ δύο τετραγωνικῶν μέτρων, καὶ ἤρχισαν νὰ σκάπτουν καὶ νὰ ρίπτουν τὸν σπόρον καὶ νὰ ποτίζουν καὶ νὰ ἰσοπεδώνουν τὸ ἔδαφος ὑπέστησαν τελείαν μεταμόρφωσιν.

Ἀπὸ χλωμά, ἐξησθενημένα, κιτρινισμένα, ζαρωμένα, μὲ ὕφος ἀποκαρδιώσεως, μὲ μάτια ἀπλανῆ καὶ μὲ ἔκφρασιν ἀδιαφορίας παρουσίασαν ἕνα καταπληκτικὸν φαινόμενον ζωῆς, δραστηριότητος, χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας. Μέσα σ' ἕνα ἀσήμαντον χρονικὸν διάστημα ἡ σκηνογραφία ὑπέστη ριζικὴν μεταβολήν. Τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τὸ ἀχρωμάτιστον, τὸ φοβισμένο, τὸ δειλό, τὸ χωρὶς σκοπὸν καὶ κατεύθυνσιν διεμορφοῦτο εἰς ἄτομα μὲ ψυχήν, μὲ θέλησιν, μὲ πρωτοβουλίαν καὶ δρᾶσιν. Κάθε μαθητάκος καὶ μία ἔμψυχος δύναμις. Κάθε παιδάκι καὶ μία ἔκφρασις ζωῆς καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἕνα σμῆνος ἐργατικῶν μελισσῶν βομβοῦν γύρω ἀπὸ τὸν κ. Χασιώτην καὶ τοὺς διδασκάλους των. Ἕνα θέαμα καὶ μία σκηνογραφία καὶ μία εἰκὼν ἀπὸ τὶς πλέον ἔντονες καὶ χαρακτηριστικές. Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ αὐτὴν τὴν ραγδαίαν μεταμόρφωσιν καὶ ἔκτοτε ὀνειροπολῶ νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἤρχετο κάθε παιδάκι, κάθε Ἑλληνόπουλο σὲ μία στενωτέρα ἐπαφὴ μὲ τὸ ἑλληνικὸ ὕπαιθρο. Καὶ ἰδοὺ ἡ εὐκαιρία ἡ μοναδική. Αἱ σημεριναὶ κοινωνικαὶ ὀργανώσεις τῆς νεότητος. Ἡ ἱστορικὴ πλέον 4η Αὐγούστου, ἐκτὸς τῶν κοινωνικοοικονομικῶν καὶ γεωργοκοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, παρέλαβε καὶ τὴν νεότητα μέσα στὸν κύκλον τῆς μερίμνης της καὶ τῶν νεωτερισμῶν της. Ἐπῆρε τὴν νεότητα ἀπὸ μία ζωὴ μονότονη, μὲ προοπτικὴν τὴν νωχέλειαν καὶ τὸ καφενεῖον, χωρὶς χαράν, χωρὶς συγκινήσεις, χωρὶς φαιδρὰ διαλείμματα, χωρὶς ψυχικὸν καθαρμὸν καὶ τῆς διεμόρφωσε μίαν ζωὴν γιομάτην ἀπὸ κίνησιν, ἀπὸ ρυθμόν, ἀπὸ σκοπιμότητα, ἀπὸ ἐξαγνισμόν, ἀπὸ ἰδανικά, ἀπὸ εὐμορφιές. Ἔδωκεν εὔρειαν ὀντότητα καὶ στερεὰν αὐτοπεποίθησιν εἰς τὸ ἄτομον καὶ διεμόρφωσε τὴν ὁμάδα μὲ δυναμικότητα, μὲ πίστιν, μὲ ἀνώτερα ἰδανικά. Παρασκευάζει οὕτω τὴν ἑλληνικὴν νεότητα ν' ἀποδέχεται κάθε τι καὶ νὰ προσαρμόζεται σὲ κάθε τι ποὺ συντελεῖ εἰς τὴν βελτίωσίν της, εἰς τὴν τελειοποίησίν της, εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξίν της. Ἀπὸ πᾶσαν γωνίαν τῆς Ἑλλάδος καταφθάνουν μηνύματα ἀγγέλλοντα συναγερμὸν ἑνὸς κόσμου ποὺ διψοῦσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ δεσμὰ μιας κοινωνικῆς δουλείας στὴν ὁποίαν εἶχε καταδικασθῇ ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀντιλήψεων τοῦ παρελθόντος. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νεότης ἑορτάζει, καθ' ὅλην τὴν χώραν, τὴν ἐλευθερίαν της. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας δυνάμεθα πλέον μετ' ἐμπιστοσύνης ν' ἀποβλέπωμεν εἰς τὸ μέλλον. Ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα κάτι λείπει ἀκόμη. Κάτι κενὸν ἐνυπάρχει. Τὸ αἰσθανόμεθα βαθύτατα. Ἀπασχολεῖ διαρκῶς τὰς σκέψεις μας. Πρέπει τὸ κενὸν αὐτὸ νὰ πληρωθῇ. Ἀπευθυνόμεθα εἰς τοὺς ἁρμοδίους. Στοὺς ἐπιλέκτους ἡγέτας τῆς ἐξυγιαντικῆς αὐτῆς κινήσεως. Φέρετε τὰ παιδιὰ αὐτὰ καὶ τὰ κορίτσια αὐτὰ ποὺ σᾶς ἐμπιστεύεται ἡ πατρὶς ἐγγύτερα πρὸς τὴν Μητέρα Γῆν. Ἐμπνεύσατέ τους ἀγάπην, στοργὴν πρὸς τὰς φυσικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Τὸ εἴπομεν ἤδη καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν. Τὸ ὕπαιθρον εἶνε ὁ μεγάλος διδάσκαλοςκαὶ τὸ τελειότερον Σχολεῖον τῆς ἀνθρωπότητος. Φέρετε μέχρις ἐκεῖ τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς τὸν πατριωτισμόν σας ἑλληνικὴν νεότητα καὶ τὸ ἔργον σας θὰ ἀποβῇ ὑψηλότερον, τελειότερον, ἐθνικώτερον. Βεβαίως τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶνε εὐχερές. Θέλει καιτοῦτομελέτην, ὀργάνωσιν, μέσα ὑλικὰ ἐπαρκῆ, εἰδικοὺς ἡγήτορας ἐμπνευσμένους. Διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἔχομεν τὴν σημερινὴν κίνησιν. Οἱ φαλαγγῖται, τὰ Τάγματα Ἐργασίας, οἱ σκαπανεῖς, αἱ φαλαγγίτισσες, οἱ πρόσκοποι κτλ., ἐδημιούργησαν πλέον παράδοσιν. Ἔγιναν ἕνα εἶδος ψυχικοῦ Συνεταιρισμοῦ μὲ κοινὰς ἀντιλήψεις, μὲ κοινὰς κατευθύνσεις, μὲ κοινοὺς πόθους. Σπουδαιότατον αὐτὸ διὰ τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ὁ ὁποῖος προέχει εἰς Ἐγώ. Στὸν Ἕλληνα ἐπικρατεῖ ἕνα ἀπέραντον ἐγώ, ποὺ ἐπισκιάζει τόσας ἄλλας ἀρετάς του καὶ ἀποβαίνει ἀντίθετον πρὸς κάθε συνεργασίαν. Οἱ καινούργιοι ὀργανισμοὶ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἀποβαίνουν θαυματουργοί. Μεταβάλλουν εἰς ἐθνικὰς δυνάμεις συμπαγεῖς, πειθαρχικάς, συντεταγμένας πολλάς, μὰ πολλὰς χιλιάδας ἄτομα τῆς ἑλληνικῆς νεότητος. Τὸ σημερινὸν καθεστώς, δι' ἐπιλέκτων ἐκπροσώπων του, διαπαιδαγωγεῖ τὸ σημερινὸ παιδὶ καὶ τὸ σημερινὸ κορίτσι, μὲ τὰ ἁρμοδιώτερα μέσα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Τὰ ἐξοικειώνει μὲ κάθε ὑψηλὴν ἰδέαν, μὲ κάθε εὐγενῆ ἀντίληψιν, μὲ κάθε ἀνωτέρου ποιοῦ ὁρμήν. Ἑπομένως διὰ νὰ ζητήσωμεν νὰ στραφῇ πρὸς τὴν γῆν τὸ νεανικὸν ἐνδιαφέρον δὲν θὰ ὑπάρξουν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν οὔτε ἐμπόδια, οὔτε δυστροπία. Μέσα στὴν ψυχὴν τῶν συντεταγμένων αὐτῶν νεαρῶν ὑπάρξεων θὰ ἠχήσῃ εὐχαρίστως ἕνα ἀκόμη ἐπὶ πλέον παράγγελμα. Τὸ παράγγελμα «πρὸς τοὺς Ἀγρούς» θὰ καταστήσῃ πτερόποδας τοὺς νέους μας καὶ τὰς νεάνιδας γιὰ νὰ δημιουργήσουν γύρω στὴν ζωήν των τὴν ἀκτινοβολίαν μιᾶς ἀπέραντης καὶ μιᾶς ἀτελείωτης εὐμορφιᾶς.

ΔΗΜ. Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΕΡΓΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑΪΜΗ

Εἴπαμε σ' ἕνα προηγούμενό μας ἄρθρο, ὅτι ὁ δεύτερος σταθμὸς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψι τῶν πρώτων μετάλλων, ὅπως εἶνε τὸ χρυσάφι, τὸ ἀσῆμι καὶ ἰδίως ὁ χαλκός, ὁπόταν καὶ ἡ τέχνη ἀρχίζει νὰ ἀλλάζῃ ὄψι.

Ὁ πηλὸς τότε ἤτανε πολὺ χρήσιμος στὴν βιομηχανία καὶ ἑπομένως ἡ τέχνη τῆς ἀγγειοπλαστικῆς ἤτανε πολὺ ἀνεπτυγμένη. Ὅπως τὰ βλέπουμε σήμερα τὰ ἔργα αὐτά, δὲν φαίνονται νἆναι κατώτερα ἀπὸ κάθε ἀριστούργημα τῆς τέχνης. Ὁ χαλκὸς καὶ ὁ πηλὸς ἐθριάμβευσαν στὶς πιὸ ὡραῖες ἐποχὲς τῆς πρωτόγονης ἑλληνικῆς τέχνης, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὰ Ἔπη τοῦ Ὁμήρου. Ἀπὸ τότε ὅμως, ποὺ ἀνεκαλύφθη ὁ σίδηρος, ἡ τέχνη παίρνει ἄλλη σημασία στὴ βιομηχανία, ὅπως καὶ οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς ἀλλάζουν. Τώρα πιὰ ὁ τενεκές, τὸ γυαλί, τὸ ἀλουμίνιον καὶ τὰ ἄλλα ἀνάλογα μέταλλα ἀντικαθιστοῦν τὸν πηλὸ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν διαφόρων δοχείων. Ἀλλὰ ἡ πιὸ μεγάλη ζημία, ποὺ ἔπαθε ἡ τέχνη στὴν βιομηχανία, εἶνε ἡ ἀπώλεια τῆς ἐπινοήσεως τῆς στερεότητος τοῦ κάθε ἀντικειμένου. Δηλαδὴ ἐπειδὴ τὰ λάδι καὶ τὸ κρασί, προϊόντα τοῦ Θεοῦ, ἤτανε ἱερά, τὸ ἴδιο ἤτανε θρησκευτικὰ καὶ τὰ δοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ βάζανε, εἴτε γιὰ νὰ τὰ στείλουν τάμα στὸ ναο, εἴτε τὰ μετεχειρίζοντο στὰ συμπόσια. Ἄλλως τε καὶ τὰ συμπόσια, τὰ λουτρά, τὰ γυμναστήρια, τὰ θέατρα ἤτανε τόποι θρησκευτικοὶ στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ ἑπομένως φροντίζανε νὰ στολίζουνε μὲ ὅλη τὴν τέχνη, ὅ,τι χρησιμοποιεῖτο σὲ τοῦτα τὰ μέρη. Τὰ ἀγγεῖα ἰδίως ἤτανε πραγματικοὶ θησαυροὶ καὶ ἀντικείμενα μοναδικὰ στὸν κόσμο γιὰ τὴ λεπτότητα τοῦ σχήματος, ποὺ εἶνε ζωγραφισμένο ἐπάνω τους. Σὲ τοῦτα τὰ ἀγγεῖα βάζανε τὰ ὀστᾶ ἀπὸ πεθαμένους.

Λένε, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν γιὰ τὴν καθημερινή τους χρῆσι πιὸ ἁπλᾶ ἀγγεῖα· ὄχι ὅμως καὶ πολὺ κατώτερα. Αὐτά, ποὺ φυλάγονται στὰ Μουσεῖα, εἶνε ὅλα εὑρήματα ἀπὸ διαφόρους ἱεροὺς τόπους.

Ὅπως ἡ τέχνη τοῦ ἀγγείου ἤτανε λεπτή, ἔτσι καὶ ἡ ὕλη του δηλαδὴ ἡ ἄργιλλος ἤτανε πολὺ λεπτοδουλεμένηζ Μὲ ποιὸν τρόπο κατωρθώνανε νὰ βγάζουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν ἄργιλλο ὅλες τὶς ξένες οὐσίες, ἔτσι ποὺ νὰ μένῃ ὁ πολτὸς ὁμοιογενὴς μὲ μιὰ τέλεια πλαστικότητα, μένει γιὰ μᾶς ἄγνωστο· Ἴσως νὰ τὸ κατορθώνανε πατῶντας τὴν ἄργιλλο πολλὲς ὧρες μέσα σὲ μιὰ λεκάνη νερό. Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειὰ βάζοντας ἕνα χρῶμα κόκκινο, γιὰ νὰ δυναμώνουν τὸ τόνο. Ὅσο γιὰ τὸν φοῦρνο, στὸν ὁποῖο ψήνανε τὰ ἀγγεῖα πάλι δὲν ξέρουμε τίποτε. Μποροῦμε ὅμως νὰ ἔχουμε μιὰ ἰδέα ἀπὸ διάφορες παραστάσεις τῶν ἀγγείων, ὅπου φαίνονται τὰ ἐργοστάσια ἀγγειοπλαστικῆς· Πρόκειται γιὰ φούρνους πολὺ πρωτόγονους καὶ ἁπλούς, ὅπως τοὺς σημερινοὺς τῶν χωριῶν. Ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ καὶ οἱ ἄγγελοί της στεφανώνουν τοὺς ἐργάτες ἐκεῖ ποὺ ἐργάζονται, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαιώνει, ὅ,τι εἴπαμε πρωτήτερα σχετικὰ μὲ τὴν ἱερὴ σημασία τῆς τέχνης αὐτῆς. Τὸ ἀγγεῖον τέλος ἤτανε γιὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας κάποτε, ὅ,τι εἶνε σήμερα ἡ φορητὴ εἰκόνα. Γιατὶ οἱ παραστάσεις της δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ ἁγιογραφικές, ἀφοῦ βλέπουμε, πὼς ἱστορίζουν τὰ πάθη τῶν Θεῶν.

Οἰνοχόος ἀνευρεθεὶς ἐν Ρόδῳ.

Τὸ ἀγγεῖον ὁπωσδήποτε ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς τὸ μόνον ζωντανὸ τεκμήριον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ζωγραφικῆς.

Καὶ ἂν χάθηκαν τὰ ἔργα, εἴτε τοιχογραφίες εἴτε ψηφιδωτὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχαίων ζωγράφων, ποὺ ἀναφέρουν οἱ ἱστοριογράφοι, δηλαδὴ τοῦ Ἀπελλῆ, τοῦ Ζεύξιδος, τοῦ Παρρασίου καὶ ἄλλων, ἡ ζωγραφικὴ τῶν ἀγγείων μπορεῖ θαυμάσια νὰ μᾶς δώσῃ μίαν ἰδέα τοῦ τί ἤτανε ζωγραφική. Ἐπίσης ἄγνωστα εἶνε γιὰ μᾶς τὰ βερνίκια καὶ οἱ μπογιές, μὲ τὶς ὁποῖες προσδίδανε τόση λαμπρὴ ἐμφάνισι καὶ τόση ἀντοχή· Ἡ χημικὴ ἀνάλυσι μᾶς λέει, ὅτι ἀνακατώνανε διάφορες μεταλλινες οὐσίες καὶ προσθέτανε ὀξείδιον σιδήρου, μαγνήσιον καὶ σόδα. Διακρίνομε δύο εἴδη ἀγγείων τῶν ἐργοστασίων τοῦ Κεραμεικοῦ στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖνα, ποὺ εἶνε ζωγραφισμένα μὲ μαῦρο καὶ ἔχουν φόντο τὸ κόκκινο χρῶμα τῆς ἀργίλλου. Καὶ τὰ ἄλλα, ποὺ ἔχουν μαῦρο τὸ φόντο καὶ κόσμημα μένει τὸ φυσικὸ χρῶμα τῆς ἀργίλλου. Ἀπὸ αὐτὲς τὶς δύο θεμελιώδεις διαφορὲς βγαίνει σειρὰ ἄλλη διαφορῶν. Ὁ ζωγράφος ἄρχιζε πρῶτα νὰ σχεδιάζῃ λεπτότατες μαῦρες γραμμές, δηλ. τὸ περίγραμμα τῆς εἰκόνος· καὶ σὰν ἔβλεπε, ὅτι εἶχε ἐπιτύχει, τότε ἄρχιζε νὰ σχεδιάζῃ ὅλες τὶς λεπτομέρειες, δηλαδὴ τὰ μάτια, τὸ στόμα, τοὺς μῦς καὶ τέλος τὰ ροῦχα. Μποροῦσε ἐπίσης νὰ φτιάξῃ τὸ περίγραμμα σκαλιστὰ μὲ ἕνα σκληρὸ κοντύλι· Ἀφοῦ δὲ ἔβαφε μὲ μαῦρο ὅλην τὴν εἰκόνα, τὴ ρετουσάριζε μὲ χρώματα σὲ διάφορους τόνους ἄσπρου καὶ ρόζ, περνοῦσε τὸ βερνίκι καὶ μετὰ τὸ ἔβαζε στὸ φοῦρνο. Ὅσο γιὰ τὴν διακόσμησι τοῦ ἀγγείου αὐτὴ ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἐξέλιξι:

Ἀφοῦ ἐπεκράτησε ὁ φυσικὸς ρυθμὸς ἀπὸ τὸ 2000 ἕως τὸ 1100 π. Χ. σὲ ὅλη δηλαδὴ τὴν Μινωμυκηναϊκὴ περίοδο, τὸν διαδέχθηκε ὁ γεωμετρικὸς ρυθμός, ὁ ὁποῖος ἐβάσταξε ἀπὸ τὸ 1100 ἕως τὸ 750, σχεδὸν λίγο πρωτήτερα ἀπὸ τὴν πρώτη Ὀλυμπιάδα. Ἀπὸ τὸ 750 ὁ γεωμετρικὸς ρυθμὸς μεταβάλλεται σὲ φυσικὸν μὲ τὴν Κορινθιακὴ Σχολή, ἢ μᾶλλον γίνεται μιὰ ἁρμονικὴ ἑνότητα μεταξὺ τοῦ γεωμετρικοῦ καὶ τοῦ φυσικοῦ ρυθμοῦ. Τὰ μοτίβα φαίνεται πὼς μιμοῦνται τὰ Ἀνατολίτικα τριαντάφυλλα ἢ διάφορα φυτὰ ἀπὸ φοίνικες· γιὰ τοῦτο ὁ Ὅμηρος λέγει τὸν ρυθμὸ αὐτὸν ἀνθηρόν. Ἀπὸ τὸ 600 π. Χ. ἀρχίζουν νὰ φαίνωνται τὰ μαῦρα καὶ τὰ ἄσπρα ἀγγεῖα· Ἀπὸ τὸ 500, ὕστερα ἀπὸ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους, ἀρχίζει νὰ ἀκμάζῃ ἡ Κεραμεικὴ τέχνη στὴν Ἀθήνα.

Ἀμφο ρεὺς

Πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι πουθενὰ στὸν κόσμο δὲν μπορεῖτε νὰ σπουδάσετε τὴν ἐξέλιξι τῆς ἀγγειοπλαστικῆς τέχνης ὅπως στὸ μουσεῖο τοῦ Λούβρου στὸ Παρίσι. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ἔχει ποικιλία τόσο σὲ σχολὲς ὅσο καὶ σὲ ἐποχές. Ἀπὸ τὸν τέταρτο αἰῶνα καὶ πέρα ἡ ζωγραφικὴ τοῦ ἀγγείου ἀρχίζει νὰ παίρνῃ ἐλεύθερο ρυθμό. Διασημότερες σχολὲς εἶνε οἱ ἑξῆς: τῆς Ἀττικῆς, τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Κορίνθου. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ διάφοροι ἄλλοι τόποι, ποὺ παρήγαγον σπουδαῖα κεραμεικὰ ἀγγεῖα. Ἀρχαῖα ἀγγεῖα ἀγνώστου προελεύσεως παριστάνουν σκηνὲς ἀπὸ κυνήγια μὲ σκυλιὰ καὶ λαγούς, ἄλλα παριστάνουν πολέμους μεταξὺ λεόντων καὶ θηρίων, εμταξὺ Ἡρακλέους καὶ Κνταύρων ἄλλες τὴ δίκη τοῦ Πάριδος καὶ ἄλλες μυθολογικὲς σκηνές, ζωγραφισμένες μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια καὶ χάρι σὲ διάφορα χρώματα καὶ εἰδικὰ μὲ μαῦρο καὶ κόκκινο· Ἀντιθέτως ἡ Κορινθιακὴ Σχολὴ παρουσιάζει σκηνὲς πιὸ ἥμερες μὲ ἀνθηρὸ ρυθμό, σκηνὲς ποὺ σοῦ ὑποβάλλουν τὴ γνῶσι τῶν φυσικῶν μορφῶν καὶ ἔχουνε περιεχόμενο ἀνθρωπιστικό.

Οἱ Κορίνθιοι λοιπὸν ζωγράφοι ἄρχισαν πρῶτοι νὰ δίνουν χρώματα πιὸ ζωντανά, νὰ κάνουν πιὸ σαφὲς τὸ ἀφηγητικὸ περιεχόμενο καὶ νὰ δίνουν πιὸ εὐρύτητα στὴν ἀτομικὴ προσπάθεια. Αὐτὸ φανερώνει πόσο ἡ Κόρινθος ἤτανε ἐπηρεασμένη ἀπὸ τοὺς Ἴωνες. Γιατὶ ξέρουμε καλά, ὅτι ἐκεῖ ὑπήρχανε ἄποικοι Ἴωνες. Οἱ Ἴωνες εἴχανε ἤδη ἀναπτύξει τὸ ζωγραφικό τους ταλέντο, πρωτοῦ πέσουνε στὴν κυριαρχία τῶν Περσῶν στὸν 6ον αἰῶνα π.Χ. Οἱ Ἴωνες ἀγαποῦσανε τὰ λευκὰ φόντα καὶ ὡς ἀνατολῖτες ἀγαποῦσανε νὰ ζωγραφίζουν ὄντα μικτά, μισὰ ζῷα, μισὰ ἀνθρώπους. Ὅμως ξέρανε νὰ ἱστορίζουν μὲ μεγάλη σαφήνεια γραμμῶν, ὅπως τὸ κατώρθωνε ὁ Ὅμηρος μὲ λόγια.

Ὑπάρχουν ἀγγεῖα μὲ φόντο λευκό, καθὼς μὲ φόντο μαῦρο καὶ λευκὲς φιγοῦρες. Ἡ γεωμετρικὴ κατάταξι, μὲ τὴν ὁποίαν εἶνε σχεδιασμένες οἱ εἰκόνες αὐτές, εἶνε πολὺ ἐκπληκτική, διότι δὲν χαλάει τὸ διακοσμητικὸ γοῦστο τῆς συνθέσεως, μέσα στὸ ὁποῖον ὑποτάσσεται τὸ θέμα.

Τὰ ἀγγεῖα τοῦ Διπύλου δείχνουν τὴν πρωτόγονη ἀγγειοπλαστικὴ τέχνη τῆς Ἀττικῆς, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ ἀπὸ γεωμετρικῆς μετεβλήθη σὲ φυσική, μὲ τὸν τρόπο ποὺ εἴπαμε. Φαίνεται, ὅτι ἡ Ἀττικὴ αὐτὴ τέχνη εἶνε πολὺ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν Ἰωνική, δεδομένου ὅτι εὑρέθηκαν πολλὰ Ἰωνικὰ ἀγγεῖα στὴν Ἀκρόπολη.

Ἐπὶ Σόλωνος ἤκμαζε τόσο πολὺ αὐτὴ ἡ τέχνη, ὥστε ὑπῆρχε μία συνοικία ἰδιαίτερη στὴν Ἀθήνα, ὁ Κεραμεικός, ποὺ παρήγαγε ἄφθονα εἴδη ἀγγείων. Αὐτὸ ποὺ χαρακτηρίζει τὸ Ἀττικὸν ἀγγεῖον εἶνε ἡ σειρὰ τῶν ζωνῶν, ποὺ γύρω-γύρω σὲ κάθε ζώνη ἐξελίσσονται διάφορες μυθολογικὲς σκηνὲς μὲ θαυμάσια διακοσμητικὴ ἀπόδοσι. Ἐδῶ βλέπουμε πόσο τεχνικὰ ἀποδίδονται οἱ μορφὲς τῶν ἀλόγων, ποὺ εἴτε ἀναπαύονται εἴτε τρέχουνε, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων ζώων καὶ τῶν σφιγγῶν. Οἱ ἀνθρώπινες μορφὲς ἔχουνε ἐδῶ τὴ συνειθισμένη συμβατικὴ ἔκφρασι. Αὐτὴ ἡ διακοσμητικὴ κατάταξι ἔχει σκοπὸ νὰ ἀποδώσῃ 1) τὰ ροῦχα, 2) τὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου, 3) τὸ κεφάλι, 4) τὸ κορμί.

Τώρα ἂς ποῦμε κάτι καὶ γιὰ τὰ διάφορα σχήματα τῶν ἀγγείων καθὼς καὶ γιὰ τὰ ὀνόματά τους.

Ὑπάρχουν τρεις κατηγορίες ἀγγείων:

Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰ ἀγγεῖα μεγάλου διαστήματος, ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τὴν ἀποθήκευσι ἰδίως τοῦ λαδιοῦ καὶ τοῦ κρασιοῦ, μὲ περισσότερα ἀπὸ δέκα εἴδη: 1) πίθος, 2) ἀμφορεύς, 3) πέλεκυς, 4) κρατήρ, (κρατῆρες ὑπάρχουν τριῶν εἰδῶν), 5) κήληθης, 6) οἶνος, 7) στάμνος, 8) ὑδρία.

Ἡ δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τὰ δοχεῖα, ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τὰ διάφορα ποτά. Καὶ ἐδῶ ἔχουμε περισσότερα ἀπὸ δέκα εἴδη: 1) κάλπη, 2) οἰνοχόος, 3) ὀλπή, 4) κνάθος, 5) κύπελον, 6) κάνθαρος, 7) φιάλη, 8) κόθον, 9) σκῦφος, 10) ρύτον, 11) ἀριβάλλον, 12) ἀλάβαστρον, 13) πιξίς.

Τὴν τρίτη κατηγορία ἀποτελοῦν τὰ δοχεῖα ποὺ τὰ μετεχειρίζοντο γιὰ φάρμακα καὶ μυρωδιές, 1) λεκάνη, 2) λήκυθος, 3) ψυκτήρ, 4) λάγυνος, 5) πλημοχόος, 6) λουτροφόρος, 7) ἐπίνητρον, 8) σταλακτίτης, 9) ἀσκός.

Παρατηροῦμεν ἐπίσης, ὅτι μὲ πηλὸ κάνανε θαυμάσια ἀγαλματάκια, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζοντο γιὰ τάμματα στοὺς ναούς. Τὰ πιὸ περίφημα εἶνε τῆς Τανάγρας, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Βοιωτίας.

Τὰ ἀντικείμενα ποὺ βρέθηκαν σὲ ὅλους τοὺς τάφους τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κριμαίας, τῆς Ἐτρουρίας, τῆς μεσημβρινῆς Ρωσσίας, στὰς νεκρουπόλεις τῆς Μικρασίας, στὴν Τριπολῖτιδα, καὶ ἀλλοῦ, δὲν εἶνε μόνον ἀγγεῖα, ἀλλὰ καὶ πέτρες σκαλισμένες, νομίσματα, σφραγῖδες, χάλκινα δοχεῖα, ἀγάλματα καὶ ἄλλα διάφορα καὶ δείχνουν ὅτι βγήκαν ἀπὸ τὸ ἁπλὸ χέρι τοῦ ἐργάτου ἐκδηλώνοντας μεγάλη τέχνη. Γιατὶ οἱ ἀρχαῖοι πίστευαν, ὅτι ἡ τέχνη ἐμπνέεται ἀπὸ τοὺς θεοὺς καὶ ἑπομένως εἶχε ἱερὴ σημασία.

Μία πολεμικὴ παράστασις ἐπὶ ἀγγείου Ἀττικῆς τέχνης.

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ ΜΑΣ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

14.—

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ἔπειτα ἔστησαν τὴν σημαία τοῦ Προφήτου, γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ χοτζάδες εἶπαν δυνατὰ δώδεκα χιλιάδες φορὲς ἕναν ψαλμὸ τοῦ Κορανίου.

Τέλος, οἱ Τοῦρκοι, φωνάζοντας «Ἀλλὰχ- Ἀλλάχ!» ὥρμησαν κατὰ τοῦ Πανουργιᾶ καὶ τοῦ Δουβουνιώτη, οἱ ὁποῖοι, ὕστερα ἀπὸ λίγο, βλέποντας ὅτι δὲν μποροῦν νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ τόσο στρατό, ἐζήτησαν καταφύγιο στὰ γύρω βουνά.

Ὁ χείμαρρος τῶν μουσουλμάνων ἐστράφηκε τότε πρὸς τὸ χάνι.

Ἐπὶ κεφαλῆς ἦταν ἕνας ἡλικιωμένος Δερβίσης, καβάλλα στ' ἄλογό του. Κρατοῦσε μιὰ χούφτα χῶμα καὶ ὅταν ἔφθασε σὲ ἀπόστασι βολῆς, τὸ σκόρπισε στὸν ἀέρα, φωνάζοντας: «Ἔτσι νὰ σκορπιστοῦν καὶ οἱ γκιαούρηδες!»

—Ποῦ πᾶς, Δερβίση; ἐφώναξεν ὁ Ὀδυσσέας. γκιαούρηδες; Φώρα θὰ ἰδοῦμε ἂν ὁ Θεὸς θὰ σᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια μας.

Τίναξε σὰν λεοντάρι τὰ μακρυὰ μαλλιά του ὁ Ὀδυσσέας, καὶ βλέποντας πὼς εἶχε μείνει μόνος μὲ τὰ παλληκάρια του, ἐφώναξε:

—Παιδιά, ὁ Θεὸς εἶνε μαζί μας. Μὴ φοβᾶσθε κανέναν!

Ἔπειτα, γυρίζοντας πρὸς τὸν Δερβίση ἐξακολούθησε:

—Πὲς τοῦ Μωχαμέτη σου, Δερβίση μου, ἂν μπορῇ νὰ σὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ βόλι μου.

Καὶ ἐπυροβόλησε.

Μὲ τὸν πυροβολισμὸ ὁ φανατικὸς Δερβίσης ἐγκρεμίστηκε ἀπὸ τὸ ἄλογό του στὸ χῶμα.

Τότε ἄρχισαν καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πυροβολοῦν. Καὶ οἱ Τοῦρκοι σὰν εἶδαν τὸν θάνατον τοῦ Δερβίση, ὥρμησαν κατὰ τοῦ πανδοχείου μὲ φωνὲς καὶ βλαστήμιες. Μὲ τὰ σπαθιὰ καὶ μὲ τὶς πλάτες προσπαθοῦσαν νὰ γκρεμίσουν τοὺς τοίχους, ἀλλὰ τοῦ κάκου.

Δυὸ φορὲς ἔκαναν αὐτὴν τὴν προσπάθεια καὶ δυὸ φορὲς ἄφησαν ἑκατοντάδες νεκρούς.

—Βλέπεις, καπετὰν Ἀνδρόνικε, εἶπεν ὁ Ὀδυσσέας ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ σπιτιοῦ, ἀπ' ὅπου διηύθυνε τοὺς στρατιῶτες του. Βλέπεις αὐτοὺς τοὺς τέσσαρες καβαλλαραίους; Ὁ κατὰ μεσῆς, μὲ τὸ κόκκινο ποτοῦρι εἶνε ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης. Ἂν μοῦ τὸν ρίξῃς κάτω θὰ σὲ κάνω πρωτοπαλλήκαρό μου.

—Ἡ σφαῖρα δὲν φτάνει ὡς ἐκεῖ. Ἂν ὅμως ζυγώσουν, τὸν ἔχω ὑπ' ὄψει μου, στρατηγέ.

Στὴν τρίτην ἔφοδο δύο μουσουλμᾶνοι ἀνέβηκαν στὸν μαντρότοιχο καὶ ἔστηναν μιὰ σημαία.

Ὁ Γιάννης Γκούρας ἔρριξε τὸν πρῶτον μὲ τὸ πιδστόλι του. Ὁ ἄλλος ἑτοιμαζόταν νὰ ὁρμήσῃ κατὰ τῆς Ρωξάνης, ὅταν αὐτὴ ἅρπαξε ἕνα μακρυὸ ξύλο, τὸν ἐχτύπησε μ' αὐτὸ στὴν κοιλιὰ καὶ τὸν ἐπέταξε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἡ τρίτη ἔφοδος δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώνει καὶ μιὰ σφαῖρα τῆς Ἀνδρονίκης βρῆκε τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Ὀμὲρ Βρυώνη.

Θόρυβος καὶ ἀλαλαγμὸς ἀκούστηκε τότε σ' ὅλον τὸν ἐχθρικὸ στρατό. Γιατὶ ὅλοι ἐνόμιζαν ὅτι εἶχε σκοτωθῆ ὁ ἀρχηγός τους.

Καὶ οἱ Ἕλληνες εὐχαριστοῦσαν καὶ συνεχαίροντο τὴν Ἀνδρονίκη, γιατὶ οἱ Τοῦρκοι, ἀφοῦ ἄφησαν καμμιὰ ἐφτακοσαριὸ σκοτωμένους γύρω ἀπὸ τὸ χάνι, εἶχαν ἀρχίσει ν' ἀποσύρωνται.

Ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης ἔγινεν ἔξω φρενῶν. Καὶ βρίζοντας, βλαστημῶντας, διέταξε νέαν ἔφοδον.

Ἡ τελευταία ἔφοδος ἦταν καὶ ἡ πιὸ καταστρεπτικὴ γι' αὐτούς. Ἀναγκάσθηκαν πάλι νὰ ὑποχωρήσουν γιατὶ ἡ ἄμυνα τοῦ Ὀδυσσέα ἦταν τρομερή, καὶ γιατὶ μετὰ τὴν δύσι τοῦ ἡλίου οἱ Τοῦρκοι δὲν πολεμοῦν

Ἂν ὁ Δουβουνιώτης καὶ ὁ Πανουργιᾶς ἔφθαναν τότε μὲ λίγους στρατιῶτες, ὁ Ὀδυσσέας θὰ μποροῦσε νὰ κερδίσῃ ἔνδοξη μάχη. Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοὶ δὲν ἐφάνηκαν πιὰ καὶ τὰ πολεμεφόδια τοῦ Ὀδυσσέα εἶχαν ἐξαντληθῆ.

Ὅλη τὴ νύχτα, αὐτὸς μὲ τὰ ἑκατὸ παλληκάρια του, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μονάχα ἕνας ἦταν πληγωμένος, προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν ἕναν τρόπο γιὰ νὰ βγοῦν ἀπ' ἐκεῖ, ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι τὄχαν ρίξει στὸν ὕπνο.

Ἀδέλφια, εἶπε ἡ Ἀνδρονίκη, ἐπολεμήσαμε σὰν ἀληθινὰ λεοντάρια. Ἂν ὅμως μείνουμε καὶ αὔριο ἐδῶ πέρα κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ βρεθῇ ζωντανός, γιατὶ μᾶς ἐτελείωσε τὸ μπαροῦτι καὶ ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης θὰ ἔστειλε νὰ φέρῃ κανόνια. Δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ πολεμήσουμε μὲ τὸ σπαθί. Ἂς βγοῦμε λοιπὸν καὶ ἂς περάσουμε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς κοιμισμένους Τούρκους.

—Ναί! εἶπεν ὁ Ὀδυσσέας.

Καὶ ἀφοῦ ἐγονάτισε μὲ τοὺς πολεμιστές του ἐπροσευχήθηκε ποὺ τοὺς ἔσωσε καὶ νὰ τὸν παγιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν ρακαλέσῃ νὰ τοὺς βοηθήσῃ στὴν ἀπεγνωσμένη ἐκείνη προσπάθεια.

Ἔπειτα ἐτράβηξε τὸ γιαταγάνι του καὶ καὶ ἐγκρέμισε μερικὰ τοῦβλα ἀπὸ τὸν τοῖχο. Ἔτσι ἄνοιξε μιὰ μικρὴ πόρτα ἀπέναντι τῆς ἄλλης.

—Γιὰ νὰ ἰδοῦμε μήπως μᾶς παραφυλᾶνε πίσω ἀπὸ τὴ μάντρα, εἶπε τότε.

Ἐπῆρε τὴν κάπα ἑνὸς στρατιώτου καὶ τὴν ἐπέταξε ἔξω ἀπὸ τὴν τρύπα ποὺ ἄνοιξε, σὰν νὰ ἐπήδησε κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἦταν κλεισμένος μέσα. Ἔπειτα ἐπέταξε δεύτερη καὶ τρίτη. Καὶ ὅταν εἶδε ὅτι οἱ Τοῦρκοι δ νὲὲπυροβόλησαν, ἐκατάλαβε ὅτι δὲν ἦταν κανεὶς ἐκεῖ σιμά. Τότε διέταξε τὰ παλληκάρια του νὰ βγοῦν.

Τελευταῖος ἐβγῆκε αὐτὸς καὶ ἔμεινε στὸ προαύλιο τοῦ χανιοῦ. Ἐκεῖ ἐξύπνησε ἕνα νέον δεκαοχτὼ χρονῶν, ποὺ εἶχεν ἀποκοιμηθῆ ἀπὸ τὴν πολλὴν κούρασι. Καὶ ἐπειδὴ τὰ πόδια του ἦταν τόσο πρισμένα ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ βαδίσῃ, τὸν ἔδωσε σ' ἕναν ἄλλον νὰ τὸν μεταφέρῃ στὴν πλάτη του.

Καί, τρέχοντας ἀπὸ μιὰν ἄκρη τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἄλλην, μὲ ἀπερίγραπτη γρηγοράδα, σὰν νὰ ἦταν καβαλλάρης, ἔδινε κουράγιο στοὺς στρατιῶτες, ποὺ ἐπροχωροῦσαν σκυφτοί, θαμμένοι μέσα στὰ στὰ ψηλὰ στάχυα.

—Ἀνάψτε ὁ καθένας ἀπὸ δυὸ τρεῖς φωτιές, εἶπε ὁ Ὀδυσσέας στοὺς ἀνθρώπους του. Ὅταν τὶς ἰδοῦνε οἱ Τοῦρκοι θὰ πάρουν δρόμο.

Καὶ πράγματι, μόλις ἐκεῖνοι ἐξύπνησαν, ἐνόμισαν πὼς εἶχαν ἔρθει ἄλλοι Ἕλληνες, ἐκτὸς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἦταν κλεισμένοι στὸ χάνι.

Τρομοκρατημένοι λοιπόν, μὴ βλέποντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἄρχισαν ν' ἀλληλοχτυποῦνται. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ φανταισθῇ πὼς ἦταν οἱ λίγοι ἐκεῖνοι Ἕλληνες ποὺ εἶχαν κλειστῆ μέσα στὸ χάνι. Τέλος, ἔφυγαν κατὰ τὴ Ρούμελη, νομίζοντας πὼς οἱ Ἕλληνες ἤθελαν νὰ τοὺς ἀποκόψουν τὴν ὑποχώρησι.

Ἔπειτα ἀπὸ δυὸ τρεῖς ὧρες κατὰ τὰ ξημερώματα τῆς 9ης Μαΐου, ὁ Ὀδυσσέας μὲ τὰ παλληκάρια του ἔφθασε στὸ χωριό, κατάχλωμος, μαυρισμένος ἀπὸ τὸν καπνὸ καὶ καταματωμένος, Τότε ἐμέτρησε τὰ παλληκάρια του: βρῆκε μονάχα δύο πληγωμένους καὶ δύο ἔλειπαν: ὁ Θανάσης Κωστάκης καὶ ὁ Θανάσης Ζέχερης.

Μαυρισμένος ἀπὸ τὸν καπνὸ ἔπεσε πάλι γονατιστὸς καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

—Καπετάνιε, εἶπε τότε ἡ Ρωξάνη τῆς Ἀνδρονίκης, νὰ μὴ σὲ πιάσῃ βάσκαμα, μὰ εἶσαι φοβερὸς στὸν πόλεμο. Χαϊμαλὶ νὰ εἶχες ἀπάνω σου, δὲν θὰ πολεμοῦσες μὲ τόση παλληκαρωσύνη. Ἀλλὰ κι' ἐγὼ θαρρῶ πὼς ἐπολέμησα σὰν ἄντρας! Τώρα, θὰ κυττάξουμε νὰ κάνουμε ἄλλη ζωή, πιὸ γλυκειά. Καὶ σὰν τὴν βαρεθοῦμε κι' αὐτήν, ἐρχόμαστε πάλι στὸν πόλεμο... Γιατὶ φαίνεται πὼς θὰ βαστάξῃ χρόνια.

Ἀηδιασμένη ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ ἡ Ἀνδρονίκη δὲν ἀπάντησε. Εὐτυχῶς ποὺ ὁ Ὀδυσσέας τὴν ἐφώναξε τότε, καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴ σπηλιά, γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν γυναῖκα του ὅτι ἐνίκησαν.

Ἡ Ἀνδρονίκη ἐθετέλεσε τὴν παραγγελία. Ἔπειτα ἐπῆρε μαζί της τὴν Διαμάντω, ἐπῆγε στὸ Γαλαξεῖδι, ἐπούλησε ἕνα καράβι κ' ἐπῆγε στὴν Χίο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Τμήματα φαλαγγιτῶν παρελαύνοντα εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐβράβευσε κατόπιν διαγωνισμοῦ τὸν κατωτέρω Ὕμνον τῆς 4ης Αὐγούστου. Οἱ στίχοι εἶνε τοῦ κ. Τ. Μωραϊτίνη, ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Γερ. Φρέντ, ἐγκριθεῖσα κατόπιν διαγωνισμοῦ.

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

—Γιατὶ χαίρεται ὁ κόσμος καὶ χαμογελάει, πατέρα;
Γιατὶ λάμπει ὁ ἥλιος ἔτσι, γιατὶ φέγγει ἔτσι ἡ μέρα;
—Γιατὶ σὰν αὐτή, παιδί μου, τὴν ἡμέρα τὴν χρυσῆ
Ποὺ τὴν χαίρεσαι καὶ σύ,
Στέρεψε τὸ μαῦρο δάκρυ, κλείσανε πολλὲς πληγές,
Ἀψηλώσανε τὰ στάχυα
Κι' ἕνα γύρω ὅλα τὰ βράχια
Ἐγινήκανε ἀνθοβούνια καὶ χρυσοπηγές.
Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη τὴν ὁλόφωτη κι' ὡραία
Ξεδιπλώθηκε καὶ πάλι ἡ γαλάζια μας σημαία
Ποὔχει τ' οὐρανοῦ τὸ χρῶμα
Καὶ σκεπάζει τ' ἅγιο χῶμα,
Ποὺ ἐλεύθερος πατᾶς,
Κι' ἔτσι μὲ χαρὰ κι' ἐλπίδα
Γιὰ μιὰν ἔνδοξη πατρίδα
Ἡ σημαία κυματίζει μ' ἕνα «ΤΑΝ Ἢ ΕΠΙ ΤΑΣ»!
Μιὰν ἡμέρα σὰν ἐτούτη ποὺ χτυπᾶνε οἱ καμπάνες,
Ποὺ τὴν τραγουδοῦν οἱ νέοι καὶ δοξολογοῦν οἱ μάννες,
Ἔγινε σὰν πρῶτα πάλι
Ἡ πατρίδα μας μεγάλη,
Δοξασμένη κι' ἰσχυρὴ
Κι' ἔτσι σὰν τὴν ἀντικρύζῃς,
Ἔτσι πάλι τὴν γνωρίζεις,
«Τὴν γνωρίζεις ἀπ' τὴν κόψι τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή»

Η Ε. Ο. Ν. ΤΟΥ ΜΠΕΛΕΣ

ΝΕΟΝ ΠΕΤΡΙΤΣΙ, Ἰούλιος. — Ἡ Α' φάλαγξ τοῦ Νομοῦ μας μὲ Φαλαγγάρχην τὸν ταγματάρχην κ. Γκικόπουλον, περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τοῦ Μπέλες, τὰς Κοινότητας τοῦ Κάμπου καὶ τὰ ἀπέναντι τοῦ Μπέλες βουνά.

Ἡ ἕδρα τῆς φάλαγγος εἶνε τὸ Νέον Πετρίτσι, στὴν καρδιὰ τῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας.

Ὅπως ἐπληροφορήθημεν, θὰ ὀργανωθοῦν 3 Τάγματα, ἤτοι τὸ Ι μὲ ἕδραν τὰ Ἄνω Πορρόϊα, τὸ ΙΙ μὲ ἕδραν τὸ Ν. Πετρίτσι καὶ τὸ ΙΙΙ μὲ ἕδραν τὴν Ἡράκλειαν.

Τώρα ἐκτὸς ἀπὸ τὶς συνηθισμένες συγκεντρώσεις μας, ἑτοιμαζόμεθα γιὰ νὰ πᾶμε καὶ στὰς Ἀθήνας, γιὰ τὶς γιορτὲς τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς φάλαγγός μας θὰ σταλοῦν 120, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 40 θὰ πᾶνε ἀπὸ τὸ Νέον Πετρίτσι ποὺ εἶνε πιὰ καλὰ ντυμένοι καὶ γυμνασμένοι. Οἱ φαλαγγῖται μας εἶνε γεμᾶτοι χαρά, ποὺ θἄχουνε αὐτὴ τὴν τύχη.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀγόρια, ἐκπαιδεύονται καὶ τὰ κορίτσια μας. Σήμερα μάλιστα διωρίσθηκε ἀρχηγός των ἡ κ. Γιαννοπούλου, ἀν(θ)χου, τὴν ὁποίαν παρουσίασεν ὁ κ. Γκικόπουλος καὶ διέταξε πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν εἰς αὐτήν.

Γιὰ τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ ἑτοιμάζεται χορός, μὲ τὰς εἰσπράξεις τοῦ ὁποίου θὰ ἀγορασθοῦν τὰ χάλκινα ὄργανα γιὰ τὴν μπάντα μας.

Ἐπίσης τὸν Αὔγουστο θὰ γίνῃ γιορτὴ τῶν φαλαγγιτισσῶν μας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Γιαννοπούλου, γιὰ νὰ ντυθοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἄπορα κορίτσια.

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ, ΑΙ ΣΚΑΠΑΝΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΡΙΑΙ ΕΙΜΕΘΑ Η ΕΛΛΑΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Παρουσίᾳ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ ἐκκίνησις ἐκ Φαλήρου τῶν σκαφῶν διὰ τὸν μεγάλον ἱστιοδρομικὸν ἀγῶνα Φαλήρου — Σύρου. Ἐκ τῶν μετασχόντων σκαφῶν πρῶτον ἐτερμάτισε τὸ «Δόμνα» μὲ κυβερνήτην τὸν κ. Ν. Σοῦρσον, διανῦσαν τὴν ἀπόστασιν ἐντὸς 15 ὡρῶν καὶ 38 λεπτῶν μὲ μέσην ὡριαίαν ταχύτητα 5 μιλίων. Δεύτερα ἐτερμάτισαν συγχρόνως τὰ «Πάτσυ» καὶ «Περλὲτ» τῶν κ. κ. Μουτζῆ καὶ Ραγέλου. 3) «Θόη»' 4) «Κύκνος», 5) «Μαυρέττα», 6) «Κάτια», 7) «Εὐαγγελίστρια». Ἀπὸ τὰ μεγάλα σκάφη τὰ ἀγωνιζόμενα διὰ τὸ κύπελλον Ἀργοναυτῶν πρῶτον ἐτερμάτισε τὸ «Σουζάνα», 2) «Παλαίμων»' 3) «Ἀφρόεσσα Β'.».

*— Τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸ γήπεδον Καραϊσκάκη θὰ τελεσθῇ ὁ μετὰ τόσης ἀνυπομονησίας ἀναμενόμενος ἀπὸ τοὺς φιλάθλους παλαιστικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν πρωτοπαλαιστῶν Μπόρα καὶ Κλειτομάχου.

*— Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου κατέρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας περὶ τοὺς 10 Ἀμερικανοὶ πρωταθληταὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ κόσμου διὰ νὰ μετάσχουν ἀγώνων ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ ΣΕΓΑΣ εἰς τὸ Στάδιον. Οἱ ἀγῶνες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ τελεσθῶσι τὴν νύκτα ὑπὸ τὰ φῶτα τῶν προβολέων.

*— Μεταξὺ τῶν ἀναμενομένων Ἀμερικανῶν πρωταθλητῶν συγκαταλέγονται καὶ πολλοὶ Ὀλυμπιονίκαι. Ὁ Σέγας καταβάλλει ἀπὸ τώρα προσπαθείας ὅπως διὰ τῆς τακτικῆς προπονήσεως τῶν ἀθλητῶν μας ἐπιτευχθῇ ὄχι βεβαίως νίκη, ἀλλὰ εὐπρόσωπος τουλάχιστον ἐκπροσώπησις τῶν Ἐθνικῶν χρωμάτων.

*— Ὁ ποδοσφαιρικὸς σύλλογος Ἀθηνῶν «Ἀτρόμητος» ἀποφάσει τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Π.Ο. ἀνέρχεται εἰς τὴν Α' κατηγορίαν, τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ» ὑποβιβαζομένου εἰς τὴν Β'.

*— Ὁ Μάντικας προπονεῖται συστηματικώτατα καὶ τακτικῶς διὰ νὰ μετάσχῃ τῶν ἀγώνων ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν Ἀμερικανῶν πρωταθλητῶν.

*— Οἱ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες τῆς Α.Ε.Κ. ἐπὶ ἀποστάσεως 50 χιλ. ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ μηνός.

*— Μεθαύριον Κυριακὴν εἰς τὸ θέατρον Περοκὲ θὰ τελεσθοῦν πυγμαχικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν πυγμάχων Παυλίδη — Μισούλη, Καλαφάτη — Γόμπου, Σγουρίδη — Ἀναγνώστου κλπ.

*— Ὁ «Ὅμιλος Ἐρετῶν Πειραιῶς» ἑώρτασε τὸ παρελθὸν Σαββατοκύριακον μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν τὴν 50ετηρίδα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του.

*— Ἡ Ἀθλητικὴ Ἕνωσις Κηφισιᾶς μεταβᾶσα εἰς Κιάτον συνηντήθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μὲ τὸν Πέλοπα ἀναδειχθεῖσα ἰσόπαλος.

*— Ἡ ὑποδιοίκησις τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Κιάτου ἐμπνευομένη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, διοργανώνει διὰ τὴν 6ην καὶ 7ην Αὐγούστου Παγκορινθιακοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ κληθοῦν νὰ παραστοῦν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος. Περὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀγώνων θὰ γράψωμεν ἐκτενῶς εἰς προσεχὲς φύλλον.

ΤΑ „Γ' ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΑ" ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ ΕΣΗΜΕΙΩΣΑΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἡ ἐπιτυχία ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐστέφθησαν ἐφέτος οἱ ἐτήσιοι ἀγῶνες τῶν Χανίων Κρήτης τὰ «Βενιζέλεια» ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν, τόσον ἀπὸ ὀργανωτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ καθαρῶς ἀθλητικῆς ἀπόψεως. Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸ ἀπόγευμα παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης κ. Σφακιανάκη καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τῆς νήσου. Ἀπὸ τὰς καλλιτέρας ἐπιδόσεις τῶν ἀγώνων ὑπῆρξε τὸ ἐξαιρετικὸ ρεκὸρ τοῦ πρωταθλητοῦ Παλαμιώτη, ὁ ὁποῖος ἐπρώτευσεν εἰς τὸ τριπλοῦν, ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, μὲ τὴν θαυμασίαν ἐπίδοσιν 14.44. Εἰς τὰ 400 μ. μετ' ἐμποδίων νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Σκιαδᾶς τοῦ Μάντικα μὴ μετασχόντος. Ὁ Στρατάκος εἰς τὰ 800 μ. ἐπεβλήθη τοῦ ὁμογενοῦς τῆς Αἰγύπτου Μοσχούρη διὰ δευτέραν φορὰν μὲ χρόνον 2.04. Εἰς τὰ 100 μ. ὁ Σακελλαρίου συναγωνισθεὶς πρὸς τοὺς νέους καλοὺς δρομεῖς ταχύτητος Εὐθυμίου τοῦ Μοσχάτου καὶ Καλοδούκα τοῦ Πανελληνίου ἀνεδείχθη πρῶτος νικητὴς μὲ τὸν μέτριον χρόνον 11.6. Εἰς τὰ 5000 μέτρα ὕστερα ἀπὸ μιὰ καλὴ διαδρομὴ ἀνεδείχθη πρῶτος νικητὴς μὲ 15.52 ὁ Ἀρβανίτης μὲ δεύτερον τὸν Νίτσαν.

Τὴν Κυριακήν, δευτέραν ἡμέραν τῶν ἀγώνων, ὁ κόσμος συνέρρευσε ἐξ ὅλης τῆς νήσου εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρατηρηθῇ πρωτοφανὴς συνωστισμὸς εἰς τὸ Στάδιον. Τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγωνίσματα συνεκέντρωσε ὁ δρόμος 10.500 μ., ἀπὸ Σταδίου εἰς τὸ Ἀκρωτῆρι καὶ τἀνάπαλιν.

Ἐν μέσῳ ἀποθεωτικῶν ἐκδηλώσεων ἐγένετο καὶ ἀναχώρησις τῶν δρομέων, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἔκομαν ἕνα γῦρον ἐντὸς τοῦ Σταδίου κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Ἀκρωτῆρι. Εἰς τὸν ἀγῶνα μετέσχον ἐν ὅλῳ 30 ἀθληταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ πρωταθληταὶ τοῦ Κέντρου Κυριακίδης, Ραγάζος Τερτζάκης, Γκούσης Κουσίδης, Σάρρας, Τσάμης, Τσαντίλης καθὼς καὶ ὁ ἑξηκοντούτης δρομεὺς τῶν Τρικκάλων Γιαννάκης. Πολλοὶ ἐκ τῶν θεατῶν ἀνερριχήθησαν εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη τοῦ Σταδίου καὶ εἰς τὰ πέριξ δένδρα καὶ παρηκολούθουν τοὺς πρὸς τὸ Ἀκρωτῆρι δρομεῖς. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀθλητῶν εἰς τὸ Ἀκρωτῆρι κατετέθη στέφανος δάφνης εἰς τὸ ἐκεῖ μνημεῖον τοῦ Βενιζέλου, ἐνῷ εἰδοποιεῖτο τὸ κοινὸν τοῦ Σταδίου διὰ φωτοβολίδων καὶ ἐσαλπίζετο προσοχή, συγχρόνως δὲ ἐτηρεῖτο σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ. Ὁ συναγωνισμὸς κατὰ τὴν διαδρομὴν ἦτο μεγαλειώδης. Ἔκπληξις ἐπίσης ἦτο καὶ ἡ ἐπίδοσις τοῦ δισκοβόλου Φλώρου ἐπιτυχόντος βολὴν 44.73.

Τὰ ἀποτελέσματα καὶ τῶν δύο ἡμερῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ. — Σακελλαρίου 11.6, Εὐθυμίου 11.7, Καλοδούκας.

Δρόμος 800 μ.—Στρατάκος 2.0.4, Μοσχούρης 2.1.8. Βελκόπουλος.

Δρόμος 5.000 μ.—Ἀρβανίτης 15.52, Νίτσας 16.03.5, Κοσένγκο.

Δρόος 400 μ. μετ' ἐμποδίων. — Σκιαδᾶς 58.7, Οἰκονόμου 60.2. Γκίκας.

Ἅλμα εἰς ὕψος.—Πανταζῆς 1 μ. 75, Βαλλίδης 1 μ. 70, Μαρκόπουλος 1. μ.70.

Ἀκοντισμός.—Παπαγεωργίου 78.60, Μαντζαβᾶς 56.84, Παπᾶς 50.52.

Ἑλληνικὴ Δισκοβολία.— Φλῶρος 37.18. Γιαταγάνας 35.31, Κοντολᾶτος.

Σφυροβολία.—Πετρόπουλος 42μ.21, Κατσαφόπουλος 38 μ. 61, Καμπαφλῆς 33μ.64.

ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Δρόμος 60 μ.—Δὶς Βάρβογλη 8.5, Μπίσμπα 8.6, Σαριβαξεβάνη.

Ἅλμα εἰς μῆκος.—Μπίσμπα 4μ.96, Βάρβογλη 4.78, Σαμπράκου. Πέμπτη ἦλθεν ἡ Τσαγκαράκη Χανίων μὲ 4μ.01.

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΩΝ

Δρόμος 1.000 μ. — Ἀντικάκης 2.55.5, Δαπόντας 2.57, Διακάκης

Ἅλμα τριπλοῦν.—Καρυδάκης 12.65, Στεφανάκης 12.52, Ἐλευθερίου 12.42. Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ: Παλαμιώτης 14.44, Μαρινάκης 13.60.

Λιθοβολία.—Κισανδράκης 13.18, Σαριδάκης 10 μ. Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ: Σιγανὸς 17.31.

Σφαιροβολία: 1) Στεφανάκης 13.82, 2) Γιαταγάνας 12.47, 3) Πατεράκης 12.35.

Ἅλμα εἰς μῆκος: 1) Πατεράκης 6.71, 2) Παλαμιώτης 6.54, 3) Κλήρης 6.52.

Δρόμος 110 μ. μετ' ἐμποδίων: 1) Οἰκονόμου 17.03, 2) Θᾶνος 18. 3) Οἰκονομίδης 18.1.

Δρόμος 400 μ.: Στρατᾶκος 52.3 2) Μισαηλίδης 52.5, 3) Γλαίνης 53.2.

Ἐλευθέρα δισκοβολία: 1) Φλῶρος 44.73, 2) Τσίτας 38.32, 3) Νᾶνος 38.22.

Δρόμος 1500 μ.: 1) Βελκόπουλος 3.12.5, 2) Τσουκαλας 4.13.3, 3) Ἀρβανίτης 4.14.

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ: 1) Θᾶνος 3,71, 2) Πρωτοψάλτης 3.60, 3) Βλασόπουλος 3.40.

4Χ100: 1) Παναθηναϊκός.

Δρόμος 100 μ. γυναικῶν: 1) Μπίσμπα 13.9, 2) Βάρβογλη 14, 3) Σαμπράκου.

Σφαιροβολία γυναικῶν: 1) Στεργίου 9.49, 2) Τερζοπούλου 9.16, 3) Σαριβαξεβανάκη.

Κρητικὸ βόλι: 1) Κατάκης 12.35, 2) Σηφάκης, 3) Καλατζάκης.

Δρόμος 100 μ. (Κρητῶν): 1) Κυδωνάκης 12, 2) Σπίρτζης, 3) Στεφανάκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης ἀπένειμε τὰ ἔπαθλα καὶ μετάλλια εἰς τοὺς νικητάς.

Η Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ Η ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΑ

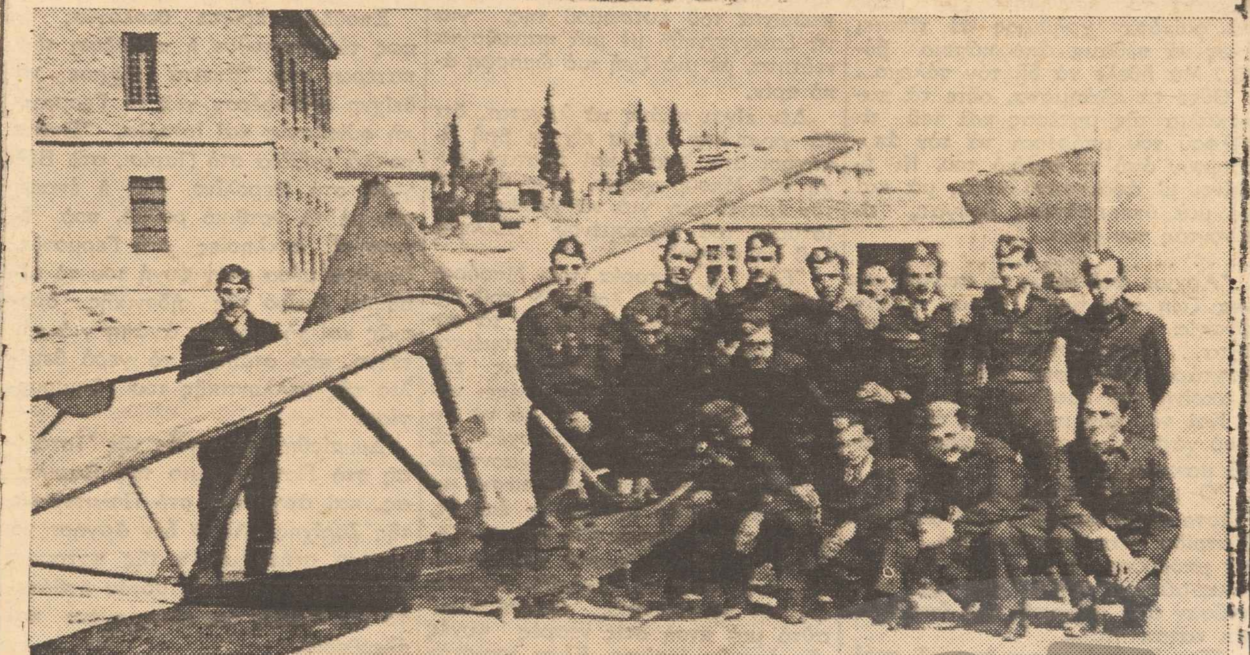

Τὸ τμῆμα ἀνεμοπορίας τῆς Ε. Ο. Ν. μὲ τὸ ἀνεμόπτερόν του

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

*— Ἡ κίνησις γύρω ἀπὸ τὴν συνάντησιν Σμέλιγκ — Λούϊς καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς θόρυβος, δὲν ἐκόπασεν ἀκόμη. Ἡ Ὁμοσπονδία Νέας Ὑόρκης διεξάγει ἀνακρίσεις διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον εὐστοχοῦν αἱ εἰς βάρος τοῦ μαύρου Λούϊς κυκλοφοροῦσαι φῆμαι. Διότι πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ κτύπημα ἦτο ἀντικανονικὸν, μερικοὶ δὲ ὅτι εἰς τὰ γάντια τοῦ Λούϊς ἀνευρέθησαν μολύβια.

*—Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέστρεψε στὸ Βερολῖνον ὁ Σμέλιγκ γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του οἱ ὁποῖοι διὰ παντὸς τρόπου ἤθελαν νὰ τοῦ ἐκφράσουν τὴν συμπάθειάν των διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἧτταν του.

*— Συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες διὰ τὸ κύπελλον Κεντρικῆς Εὐρώπης. Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Τουρῖνον ἡ νικήτρια τοῦ ἰταλικοῦ κυπέλλου Γιουβέντους συνηντήθη μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κλάντνο τὴν ὁποίαν ἐνίκησε μὲ 4—2. Εἰς τὴν Γένουαν ἐξ ἄλλου συνηντήθησαν ἡ Ἰταλικὴ Τζένοβα μετὰ τῆς νικητρίας τοῦ ρουμανικοῦ κυπέλλου Ραπίντ, τὴν ὁποίαν ἐνίκησε μὲ 3—0. Ὁμοίως ἡ Φερεντσβάρος ἐπεβλήθη τῆς Ριπένστα μὲ 5—4.

*— Ἡ Ἰταλικὴ Ἀθλητικὴ Ὁμοσπονδία ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστείλῃ πλήρη ἀθλητικὴν ὁμάδα εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ μετάσχῃ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀθλητικοῦ πρωταθλήματος.

*— Εἰς τὴν Προβηγίαν διεξήχθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες κατὰ τοὺς ὁποίους κατερρίφθη τὸ ἰταλικὸν ρεκὸρ εἰς τὸ ἅλμα τριπλοῦν ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιώτου ἀθλητοῦ Μισὲλ μὲ ἐπίδοσιν 13.69.

*— Τὸ πέμπτον ποδηλατικὸν «ἐτάπ» ἀπὸ Ρουαγιὰν εἰς Μπορντώ, ἀποστάσεως 198 χιλ. ἐκέρδισε ὁ Βέλγος ποδηλάτης Μελέμπεγκ καλύψας τὴν ἀπόστασιν εἰς 5 ὥρας καὶ 13 λεπτά.

*— Εἰς τὸ Παρίσι καὶ εἰς τὸ Στάδιον Κολόμπ ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀθλητικὴ συνάντησις Γερμανίας καὶ Γαλλίας. Ἀσυγκρίτως ἀνώτεροι τῶν ἀντιπάλων των οἱ ἀθληταὶ τοῦ Τρίτου Ράϊχ ἐπέτυχαν ἐπιβλητικὴν νίκην συγκεντρώσαντες εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν 105 βαθμοὺς ἔναντι 46 τῶν Γάλλων. Ἐκ τῶν 15 ἀγωνισμάτων ποὺ περιελαμβάνοντο εἰς τὸ πρόγραμμα οἱ Γερμανοὶ ἐπρώτευσαν εἰς τὰ 14. Ἡ μοναδικὴ πρώτη νίκη τῶν Γάλλων ἦτο ἡ τοῦ ἅλματος ἐπὶ κοντῷ διὰ τοῦ ἀθλητοῦ Ραμαντίε, ὅστις ἐπήδησε 4 μέτρα.

*— Εἰς τὸ Λονδῖνο ἔλαβε χώραν ὁ πυγμαχικὸς ἀγὼν τοῦ πρωταθλητοῦ Εὐρώπης Βαλεντὶν Ἀνγκελμαν πρὸς τὸν Μπέρναρ Λεροῦ. Ὁ ἀγὼν ἦτο πεισματώδης καὶ δραματικὸς καὶ ἔληξε μὲ τὴν νίκην εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Λεροῦ. Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ Ἀλγέρι συνηντήθησαν εἰς ἀγῶνα οἱ δύο πρώην πρωτοπυγμάχοι τῆς Γαλλίας Οὐμερὶ καὶ Κουντρί, ἀναδειχθέντος νικητοῦ τοῦ δευτέρου κατόπιν πεισματώδους ἀγῶνος.

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

ΤΗΣ ΔΟΣ ΑΙΚΑΤ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Ἦταν μόλις δέκα πέντε χρονῶν ! Τὸν ἔλεγαν Πέτρο Μ... καὶ ἦταν ἕνας ἐπιμελὴς μαθητὴς χωμένος στὰ βιβλία του. Ἕνα χαριτωμένο ἀγόρι μὲ στιβαρὸ σῶμα, ποὺ τὸν ἔδειχνε μεγαλύτερο καὶ θαυμάσια σγουρὰ ἐβένινα μαλλιά.

Ἦταν παιδὶ καὶ ὅμως εἶχε καρδιὰ καὶ νοῦ σὰν ἄνδρας. Παρακολουθοῦσε μὲ προσοχὴ τὶς κουβέντες τῶν μεγάλων, διάβαζε κάθε τί ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν ὠφελήσῃ καὶ ὅλοι ἤξεραν πὼς ἦταν ἱκανὸς ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν πιὸ μεγάλη εὐθύνη, νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὴν πιὸ σπουδαία πράξη, ἀρκεῖ νὰ τοῦ τὸ ζητοῦσαν.

Ἦταν εὐγενής, πρόθυμος, φίλος καὶ βοηθὸς τῶν ἀδυνάτων καὶ μεγάλος πατριώτης.

Στὸ μικρὸ στῆθος του βασίλευε ἡ πιὸ δυνατή, ἡ πιὸ μεγάλη ἀγάπη καὶ ὑπερηφάνεια γιὰ τὴν Πατρίδα του. Γνώριζε κάθε τί, ποὺ ἦταν, σχετικὸ μὲ αὐτήν. Πάντα, μόλις τελείωνε τὰ μαθήματά του, ἔτρεχε στὴ βιβλιοθήκη τοῦ πατέρα του, ἔπαιρνε τὶς διάφορες ἱστορίες, ποὺ εἶχε, καὶ κλεινόταν στὸ δωμάτιό του γιὰ νὰ διαβάσῃ μὲ πραγματικὴ δίψα, τὰ παληὰ μεγαλεῖα της, τὶς δόξες καὶ τοὺς πολέμους της...

Συχνὰ αὐτὲς τὶς ὧρες ὀνειροπολοῦσε, καί, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴ μελέτη του, ἔβλεπε τὸν ἑαυτό του μέσα στοὺς καπνοὺς τῆς μάχης, ν' ἀγωνίζεται σὰν λιοντάρι... Καὶ τότε τοῦ ἐρχόταν στὸ νοῦ ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ τοῦ εἶχε διηγηθῆ ὁ πατέρας του καὶ ποὺ τὰ ἔζησε στὸν πόλεμο.

Μὰ νά, ποὺ τώρα εἶχε κηρυχθῆ ὁ πόλεμος, καὶ ἕνας - ἕνας, ὅλα τὰ παλληκάρια, οἱ γνωστοὶ ... οἱ συγγενεῖς του ἔφευγαν γιὰ τὸ μέτωπο. Ὁ Πέτρος τοὺς ἔβλεπε νὰ περνοῦν στὴ γραμμὴ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ ἔπειτα νὰ χάνωνται στὴν καμπὴ τοῦ δρόμου μὲ βῆμα ζωηρὸ καὶ ταχύ, τραγουδῶντας διάφορα ἐμβατήρια.

Τοὺς ἔβλεπε, κι' ἕνας σεβασμός... μιὰ ἀνέκφραστη ἀγάπη πλημμύριζε τὴν ψυχή του μαζὶ μ' ἕναν μεγάλο πόνο... μιὰ θλῖψι, γιατὶ δὲν ἦταν κι' αὐτὸς μαζί τους.

Πόσο ἤθελε νὰ ἔχῃ ἕνα τουφέκι, ἕνα τουφέκι ἀληθινό, γεμᾶτο σφαῖρες, καὶ νὰ ὑπερασπίζῃ μ' αὐτὲς τὴ Σημαία του, τὴν Πατρίδα του, σκοτώνοντας ὅποιον ἤθελε ἐκεῖνες νὰ βλάψῃ...

Μὰ ἦταν μικρὸς ἀκόμη, ὅπως τοῦ ἔλεγε καὶ ὁ πατέρας του ... Δὲν ἦταν γιὰ τὰ πεδία τῆς μάχης.

Στὴ σκέψη αὐτὴ δυὸ δάκρυα λαμποκοποῦσαν στὶς γωνίες τῶν ματιῶν του καὶ σιγὰ - σιγὰ αὐλάκωναν τὸ πρόσωπό του...

Βήματα ἀντήχησαν στὸν διάδρομο, ποὺ συγκοινωνοῦσε μὲ τὸ δωμάτιό του καὶ γι' αὐτὸ τὰ σκούπισε βιαστικὰ καὶ ἔσκυψε στὸ βιβλίο του, ποὺ ἦταν ἐμπρός του...

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ στὸ ἄνοιγμά της παρουσιάσθηκε ὁ πατέρας του μὲ τὴ στολή του ἀξιωματικοῦ.

Ὁ Πέτρος τινάχθηκε ἀπότομα καὶ τὸν κύταξε μ' ἔκπληξη... Μὰ δὲν ἄργησε νὰ καταλάβῃ, γιατὶ ἐκεῖνος εἶχε φορέσει τὴν στολή, ποὺ ἄλλοτε εἶχε τόσο τιμήσει, καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν ἦταν ὑπερήφανος.

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸν χρειαζόταν ἡ Πατρίς !

Κάποιο χέρι σκληρὸ ἔσφιξε τὴν καρδιά του κάνοντάς τον νὰ πονῇ, κάποιος λυγμὸς τοῦ φούσκωνε τὰ στήθη μὰ δὲν ἔδειξε τίποτε.

Γρήγορα ἔγινε κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ ἔτρεξε νὰ τὸν φιλήσῃ. Ὁ πατέρας του τοῦ εἶπε, πὼς τὸν καλοῦσε ἡ Πατρὶς γιὰ νὰ τὴν ὑπηρετήσῃ. Τοῦ περιέγραψε τοὺς κινδύνους, ποὺ διέτρεχαν ὅλοι καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τοῦ ὑποσχεθῇ — γιατὶ ἴσως νὰ μὴ ξαναγύριζε — πὼς θὰ γινόταν ἀντάξιός του καὶ θὰ ἦταν πάντα ἕτοιμος νὰ προσφέρῃ τὴ ζωή του γιὰ τὴν Πατρίδα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὥρα εἶχε περάσει κι' ἔπρεπε νὰ πάῃ στὸ σύνταγμά του, τὸν φίλησε πολλὲς φορές, ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰ συναισθήματα, ποὺ ἐξέφραζαν τὰ καθαρὰ μάτια του καὶ ἔφυγε βιαστικός, ἀκολουθούμενος ὡς τὴν πόρτα ἀπὸ τὴ γυναῖκα καὶ τὸ μικρότερο γυιό του...

. . . .

Πέρασαν δυὸ μῆνες ἀπὸ τότε... Ὁ πόλεμος ἐξακολουθοῦσε λυσσαλέος καὶ — πρὸς μεγάλην λύπη τοῦ Πέτρου καὶ ὅλων — οἱ ἐχθροὶ διαρκῶς προχωροῦσαν...

Καί, κάποια μέρα, ψυχρὴ καὶ σκοτεινή, διετάχθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ σπίτια τους καὶ ὅλα καὶ νὰ φύγουν πρὸς τὸ ἄγνωστο... Τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα λίγο ἀπεῖχαν ἀπὸ κεῖ...

Θρῆνοι καὶ κοπετοὶ ἀντηχοῦσαν ὁλόγυρα, καὶ καθ' ἕνας προσπαθοῦσε μὲ ἀγωνία νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς δικούς του ... τὰ πολυτιμότερα πράγματά του...

Σιγὰ - σιγὰ ἡ χώρα ἄδειαζε... Τὰ πλοῖα δὲν πρόφθαναν νὰ φεύγουν γεμᾶτα ἀπὸ τὰ γυναικόπαιδα ποὺ ζητοῦσαν ἀλλοῦ σωτηρία...

Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔφυγε γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ ἡ μητέρα τοῦ Πέτρου μὲ τὸν ἀδελφό του. Ὁ Πέτρος ἔμεινε ἐκεῖ! Ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ ζωὴ σ' ἐκείνους ποὺ ἀγαποῦσε, στέλνοντάς τους σὲ μιὰ φιλικὴ οἰκογένεια, ἀπεφάσισε νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπὶ τέλους τὸν πόθο του...

Θὰ ἔμενε αὐτὸς πίσω μὲ τοὺς λίγους, ποὺ δὲν θὰ ἔφευγαν, στὰ χώματα ποὺ γεννήθηκε ... Ἴσως νὰ φαινόταν χρήσιμος σὲ τίποτε, ἴσως νὰ πέθαινε ἀπὸ κάποιο βόλι... Μὰ ἤθελε νὰ δῇ τὸν πόλεμο...

Οὔτε τὰ κλάμματα, οὔτε τὰ παρακάλια τῆς μητέρας καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του μπόρεσαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὸ σχέδιό του. Κι' ἐκεῖνοι μ' ἀφάνταστο πόνο, μὰ καὶ μὲ μιὰ ὑπερηφάνεια, ἔφυγαν, ἀφίνοντάς τον μόνο...

. . . .

Ἄρχισε ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ μιὰ νέα ζωὴ γιὰ τὸν Πέτρο, γεμάτη ἀγωνία μὰ καὶ ἀφάνταστη γλυκύτητα... Κάθε στιγμὴ κύτταζε μὲ λαχτάρα πέρα, στὸ βάθος, γιὰ νὰ διακρίνῃ τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἐχθροῦ.

Καὶ νά, ποὺ μιὰ μέρα, τὴν ὥρα ποὺ χάραζε, φάνηκε νὰ μαυρίζῃ ἀπὸ μακρυά...

Ὁ μικρὸς ἀπόμεινε ἀκίνητος...

Ὥστε εἶχαν νικήσει... Ἡ δική του Πατρίδα ἦταν ταπεινωμένη... Ὤ, νὰ μποροῦσε νὰ τοὺς σκότωνε ὅλους αὐτούς, ποὺ σὲ λίγο θὰ περνοῦσαν ἀπὸ μπροστά του ὑπερήφανοι κατακτηταί...

Ἔσφιξε στὰ χέρια του τὸ περίστροφο, ποὺ ὁ πατέρας του εἶχε ἀφήσει ὅταν ἔφυγε, καὶ ἀποφασιστικὸς ἀνέβηκε σ' ἕνα δένδρο. Ἐμπρὸς στὰ μάτια του ἄστραφταν οἱ ξιφολόγχες καὶ διέκρινε τώρα καλὰ τοὺς ἱππεῖς, ποὺ προχωροῦσαν γοργά...

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ καλπασμὸς ἀκούστηκε πολὺ κοντά του... Στὸ πρῶτο ἄλογο καθόταν ἕνας σωματώδης ἄνδρας, ποὺ τοῦ Πέτρου τοῦ φαινόταν σὰν ἀρχηγός. Τὰ μάτια του γυάλισαν παράξενα ... Μὲ σφιγμένο στόμα ὕψωσε τὸ ὅπλο του... Μιὰ ἐκπυρσοκρότησις ἀντήχησε καὶ ὁ εὔσωμος ἐκεῖνος ἀξιωματικὸς ἔπεσε ὑπόκωφα κάτω ἐνῷ τὸ ἄλογό του ἔφευγε γοργά...

Ἀμέσως ὁ ἐχθρὸς σταμάτησε καὶ συγκεντρώθηκε γύρω ἀπὸ τὸν ἀρχηγό του. Μὰ ἀφοῦ εἶδε, πὼς ἦταν νεκρός, ἄρχισε νὰ κυττάζῃ γύρω γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ ἐκεῖνον ποὺ πυροβόλησε.

Ὁ Πέτρος εἶχε ἀνεβῆ στὴν κορυφὴ τοῦ δένδρου καὶ τὸ πλούσιο φύλλωμά του τὸν ἔκρυβε ἀπὸ τὰ μάτια τους. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ξαναγέμισε τὸ περίστροφο καὶ σκόπευσε ἕναν, ποὺ εἶχε μείνει μόνος του κοντὰ στὸ δένδρο.

Δευτέρα ἐκπυρσοκρότησις... δεύτερος νεκρὸς μὰ καὶ τελευταῖος. Ὁ ἐχθρὸς τὸν ἀνεκάλυψε τώρα καὶ πρὶν προφθάσῃ νὰ πυροβολήσῃ καὶ πάλι τὸν ἀνάγκασε νὰ κατέβῃ.

Σὲ λίγο, κρατῶντας τὸ ὅλο του, στάθηκε ἀγέρωχος καὶ ὡραῖος ἀνάμεσά τους. Τὸν κύτταξαν ἄγρια καὶ τὸν ρώτησαν γιατὶ τὸ ἔκαμε.

«Γιατὶ ἔτσι πρέπει νὰ τιμωροῦνται οἱ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος μου», ἀπάντησε ὁ Πέτρος θαρραλέα. Κάποιος θαυμασμὸς ἔλαμψε στὰ μάτια τῶν ἐχθρῶν του, μὰ γιὰ λίγες μόνον στιγμές.

Τραβήχθηκαν παράμερα καὶ συζητοῦσαν χαμηλόφωνα κυττάζοντάς τον. Ἀφοῦ συνεννοήθηκαν τὸν πλησίασαν καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ μὴ τὸν σκοτώσουν, μόνο καὶ μόνο γιατὶ μποροῦσε νὰ τοὺς φανῇ χρήσιμος δείχνοντάς τους τὸν δρόμο. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θὰ τὸν τυφέκιζαν ἐκεῖ.

Ὁ Πέτρος τοὺς ἄκουγε ἀψίλητος μὲ τὰ χείλη σφιγμένα σὲ μιὰ περιφρονητικὴ πτυχή... Ὅταν τελείωσαν τὴν πρότασί τους, προχώρησε ἕνα βῆμα καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐκύτταξε γιὰ λίγες στιγμές, τοὺς φώναξε μὲ φωνή, ποὺ πνιγόταν ἀπὸ ἀγανάκτησι: «Ἄνανδροι! Μὲ βρήκατε παιδί, καὶ νομίσατε, πὼς θὰ μποροῦσα εὔκολα νὰ γίνω προδότης τῆς Πατρίδος μου. Ἄδικος ὁ κόπος σας ! Τὸν θάνατο δὲν τὸν φοβᾶμαι, καὶ εἶναι καλύτερος αὐτὸς ἀπὸ τὴ καταφρόνια της». Καὶ προτοῦ προφθάσουν νὰ τὸν ἐμποδίσουν, γύρισε τὸ ὅπλο στὸ στῆθος του καὶ πίεσε τὴν σκανδάλη...

Ἕνας πνιγμένος πυροβολισμὸς ἀντήχησε καὶ ὁ Πέτρος — πιστὸς πατριώτης — σωριάσθηκε νεκρὸς στὰ πόδια τῶν ἐχθρῶν του.

Ἐκεῖνοι ἀπόμειναν βουβοὶ κυττάζοντάς τον... Καὶ ἔξαφνα, κάποιος ἀξιωματικὸς ἀπεκαλύφθη ...

Ἀμέσως ὅλα τὰ χέρια διευθύνθηκαν στὰ πηλήκια, καὶ γιὰ μερικὰ λεπτά, αὐτοί, οἱ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος του ἀσκεπεῖς, σὲ στάσι προσοχῆς, ἀπεχαιρέτησαν τὸν ἥρωα ...

Κι' ἐκεῖνος στὸν αἰώνιο ὕπνο του χαμογελοῦσε εὐχαριστημένος, γιατὶ ἔμεινε πιστὸς στὴν ὑπόσχεσι, ποὺ στὸν πατέρα του ἔδωσε... στὴν Πατρίδα του.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Φοιτήτρια Παιδαγ. Ἀκαδημίας
Ἀθῆναι.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΙΑΚΩΒ ΜΠΟΥΡΚΧΑΡΝΤ

ΕΝΑΣ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

«Ἐμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι ἀρχίσαμε νὰ δείχνουμε ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῶν ἀρχαίων λαῶν μόνον ἐξ αἰτίας τῶν Ἑλλήνων. Δίχως τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς Ἕλληνας, δὲν θὰ εἴχαμε κανὲν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἀρχαιότητα. Τίποτα δὲν θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ μάθουμε ἀπὸ τὰ περασμένα δίχως τοὺς Ἕλληνας. Γιατὶ ἐμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι βλέπουμε τὸ παρελθὸν μόνον μὲ τὰ μάτια τους καὶ μιλοῦμε μόνον μὲ τὶς ἐκφράσεις τους».

Μὲ τὰ παραπάνω λόγια τελειώνει ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας τοῦ Ἰακὼβ Μπούρκχαρντ καὶ θάφταναν σὲ κεῖνον, ποὺ θέλει νὰ μαντεύσῃ τὴν μυστική του συμπάθεια γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμό.

Ὁ Ἰακὼβ Μπούρκχαρντ γεννήθηκε σὲ μίαν μεταβατικὴ περίοδο, σὲ μίαν περίοδον δηλαδὴ δυναμικῆς ζυμώσεως γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Εὐρώπης, ὅταν ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος, ποὺ οὔτε ὁ βαρὺς ζυγὸς τοῦ Τούρκου οὔτε τὰ χρόνια μποροῦσαν νὰ ζαρώσουν τὴν αἰώνια νεότητά της, ἔδινε πιὰ τὰ πρῶτα συμπτώματα τοῦ λυτρωμοῦ της, γιὰ νὰ ξαναγεννηθῇ μὲ μιὰ καινούργια νεότητα, μὲ μιὰ ζωὴ πιὸ ὄμορφη ἀπὸ πρίν.

Δὲν εἶναι πλάνη νὰ λέγεται, ὅτι τὰ γεγονότα ἐκεῖνα εἴχανε βρῆ ἀπήχησι στὴ λεπτὴ καὶ μυστικὴ ψυχὴ τοῦ Μπούρκχαρντ, τόσο ποὺ νὰ τὸν ἐμπνεύσουν γιὰ νὰ γράψῃ τὴν ἱστορία τοῦ περασμένου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἔτσι ἡ ἱστορία τοῦ Μπούρκχαρντ βγῆκε σὰν λουλοῦδι τοῦ Εἰκοσιένα καὶ δὲν μοιάζει μὲ τὰ συνειθισμένα ἱστορικὰ ντοκουμέντα, ἀλλὰ μένει σὰν βεβαίωσις τῆς ἀληθινῆς σημασίας, ποὺ πρέπει νἄχῃ ἡ ἱστορικὴ ἐπιστήμη γιὰ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ τέρπῃ τὶς ψυχές. Ἐξ ἄλλου τὸ ἔργο τοῦ Μπούρκχαρντ μένει σὰ μιὰ συμβολικὴ ἐπικύρωσις μιᾶς μελλοντικῆς δυναμικῆς ἐποχῆς, ποὺ εἶχε τότε ἀρχίσει ἤδη νὰ χαράζῃ. Μένει σὰν ἔργο δυνατὸ καὶ δροσερό, ποὺ ὅπως τὸ λουλοῦδι σκορπίζει τὴν εὐωδιά του, σκόρπισε κι' αὐτὸ μιὰ πνοὴ στὶς νεαρὲς ψυχὲς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Νίτσε, ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πιὸ πολὺ ἐπηρεάσθηκαν ἀπὸ τὶς ἰδέες του, ἄρχισε νὰ ἐννοῇ τὴν ἑλληνικὴ τέχνη τόσο ποὺ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν σημασία της γιὰ νὰ βγάλῃ ἕνα σύμβολο ζωτικό, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ σώσῃ τὴν μαραζωμένη τότε ψυχὴ τῆς Εὐρώπης, γράφοντας τὴν «Καταγωγὴ τῆς Τραγῳδίας».

Ὁ Ἰακὼβ Μπούρκχαρντ εἶχε γνήσιο γερμανικὸ μεσημβρινὸ αἷμα. Τὰ ἥμερα μάτια του ἔδιναν μιὰ γλυκύτητα στὸ πρόσωπό του. Αὐτὰ ἦσαν ἡ μυστικὴ αἴγλη, ποὺ περιέζωνε τὸ κεφάλι του καὶ ἐπρόδιδε, ὅτι κατήγετο ἀπὸ μιὰν ἱερατικὴ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια, ἀπὸ τὴν ὁποία κληρονόμησε μαζὶ μὲ τὸ λεπτὸ ἠθικὸ αἴσθημα καὶ τὴν εὐγλωττία ἐκείνη, ποὺ χαρακτήριζε τοὺς εὐαγγελικοὺς πάστορας τῆς γενεᾶς του.

Κοντὰ στὸ Ρῆνο, ὅπου τρεῖς χιλιόχρονοι πολιτισμοὶ ἀνταμώνονται, στὴ ξακουσμένη Βασιλεία, γεννήθηκε ὁ Μπούρκχαρντ τὸ 1818. Ἡ δίψα γιὰ τὴ μόρφωση, ποὺ βασάνιζε τὴν καρδιὰ τῆς Ἑλβετικῆς αὐτῆς πολιτείας, πλημμύριζε καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ ἱστοριογράφου μας.

Σπούδασε πρῶτα θεολογία, ὅπως τὸ ἀπαιτοῦσε ἡ παράδοσι τῶν πατέρων του. Ἔπειτα ἄρχισε νὰ δείχνῃ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ Γερμανικὴ φιλολογία καὶ ἱστορία. Ἔκανε πολλὰ ταξίδια στὸ Παρίσι, στὸ Βέλγιον, στὸ Βερολῖνο. Καὶ ἡ ἐπαφή του μὲ τὸ γοτθικὸ ρυθμό, ποὺ ἔχουν οἱ ἐκκλησίες στὴ Γερμανία, ξύπνησε μέσα στὴν ψυχή του τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο τῆς ἡδονικῆς δροσιᾶς καὶ τὴ μεγάλη ἀγάπη γιὰ τὴν τέχνη, ποὺ στάθηκε τὸ γερὸ θεμέλιο τῆς μελλοντικῆς του δημιουργίας.

Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βασιλείας, καὶ ἀργότερα στὸ Πολυτεχνεῖο τῆς Ζυρίχης. Ἀλλὰ δὲν ἄργησε νὰ γυρίσῃ στὴν ἡσυχία τῆς πατρικῆς του γῆς, γιατὶ ἐκεῖ μόνον ᾐσθάνετο τὸν ἑαυτόν του εὐτυχισμένο καὶ ἐλεύθερον.

Τὰ ἱστορικὰ ἔργα του μποροῦμε νὰ τὰ κατατάξουμε σὲ τρεῖς κατηγορίες· ποὺ περιστρέφονται γύρω σὲ μιὰ μεταβατικὴ περίοδο.

Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὰ πρωτόγονα χρόνια του μέχρι τῆς παρακμῆς. Ἡ δευτέρα κατηγορία περιστρέφεται στὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅταν ἡ εἰδωλολατρεία δίνῃ τὴ θέσι της στὸν Χριστιανισμό. Ἡ τρίτη περιστρέφεται στὴν Ἰταλικὴν Ἀναγέννησιν, ποὺ εἶναι γέφυρα μεταξὺ Μεσαίωνος καὶ Νεωτέρας ἐποχῆς.

Ἐξ ἄλλου ἔγραψε πολλὰ ἱστορικὰ καὶ κριτικὰ σημειώματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει, εἶναι γραμμένη μὲ τὴν ποιητικὴν ἐκείνη φλέβα, ποὺ σὲ μεταβιβάζει στὸν κόσμο τοῦ παραμυθιοῦ. Ἐνῷ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἱστορικὸ ντοκουμέντο, ποὺ στηρίζεται σὲ γερὰ θεμέλια ἀπὸ λεπτομερεῖς ἔρευνες καὶ ἀκούραστες μελέτες γύρω στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς.

Ἀπὸ τὴν διδακτικὴ ποίησιν μᾶς ὁδηγεῖ στὴν Βουκολικήν, στὴν Ἐλεγειακήν, τὰ Ἐπιγράμματα, τοὺς ἰάμβους, στὴν Χορικὴν λυρικήν, στὴν Τραγῳδίαν, στὴν Παλαιὰ Κωμῳδία, στὴ Μέσαια κωμῳδία, στὴ Νέα Κωμῳδία, στὴν Ἀλεξανδρινὴ καὶ στὶς φάρσες.

Ἐξηγεῖ τὴν ἔννοια τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης, τῆς τέχνης τοῦ λόγου, τῆς ἐλευθέρας προσωπικότητος, τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν κλπ. Γράφει γιὰ τὸν ἄνδρα ὡς ἥρωα, ὡς ἄποικο καὶ ὡς ἀγωνιστή, γιὰ τὸν ἄνθρωπο τοῦ 6ου αἰῶνος, τοῦ 4ου αἰῶνος, τῆς Ἀλεξανδρινῆς καὶ Ἑλληνιστικῆς περιόδου.

Πόσοι φιλόσοφοι, ἱστορικοί, πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος δὲν ζωντανεύονται μέσα σὲ αὐτὲς τὶς 1.200 σελίδες τοῦ Μπούρκχαρντ. Λὲς καὶ κινοῦνται μέσα στὴ σημερινὴ πραγματικότητα. Περνᾶνε σὰν μαγικὲς εἰκόνες· ὁ ἕνας διαδέχεται τὸν ἄλλον. Καὶ ἡ ἀφήγησι τρέχει μὲ ζηλευτὴ σαφήνεια καὶ μὲ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια. Δίνει ἕνα ὡραῖο χαρακτηρισμὸ τῆς ζωῆς τῆς ἑλληνικῆς πόλεως, ποὺ ταράχθηκε τόσο πολὺ ἀπὸ τοὺς Πελοποννησιακοὺς πολέμους.

Ὁ Μπούρκχαρντ βρίσκει ἀκόμη τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἑνότητα, ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ τέχνη, διαβάζουμε, ἐκφράζεται διὰ μέσου τῆς φύσεως καὶ ἡ ποίησι ἐξηγεῖ τὴν τέχνη. Ἡ τέχνη ἦρθε ἀργότερα ἀπὸ τὴν ποίησι· ἑπομένως ἡ ποίησι ἐπέδρασε στὴ γενικὴ τέχνη. Ρυθμὸς θὰ πῇ ἀμοιβαία βοήθεια τῆς τέχνης καὶ τῆς ποιήσεως. Καὶ τὰ δυὸ εἴχανε τὴν οὐσία ἐκείνη, ποὺ ἐχαρακτήριζε τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ Ἕλληνος, δηλαδὴ τὸ δεσμὸ μεταξὺ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς συμμετρίας.

Ἕνας κοινὸς λοιπὸν νόμος κυβερνάει τὴν τέχνη καὶ τὴν ποίησι· καὶ ὅλη τὴ δημιουργία τὴν ἀπορροφᾷ ὁ μῦθος, ὁ ὁποῖος ἐπαναλαμβάνει τοὺς πιὸ ἐκλεκτοὺς στίχους. Ἡ δημιουργία μέσα στὸν ὑλικὸ κόσμο, αὐτὸν ποὺ λέμε σήμερα νεωτερισμό, δὲν ὑπῆρχε στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Ὑπῆρχε ὅμως τὸ πνεῦμα τῆς ἀνανεώσεως, δηλαδὴ τὸ νὰ αἰσθανόμαστε πάντοτε τὰ παλαιὰ πράγματα μὲ νέο ρυθμὸ καὶ ὄχι νὰ ἐφευρίσκουμε καινούργια. Ὁ μῦθος ἤτανε δεμένος πάντοτε μὲ τὴν μουσική: Ὁ μῦθος — διαβάζουμε στὸ βιβλίο αὐτὸ — φώτιζε ὅλην τὴν ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ πιὸ παληὰ χρόνια της καὶ ἀντιπροσώπευε κατὰ βάθος ἀπὸ κάθε ἔποψι ὅλες τὶς ἐνέργειες τοῦ ἔθνους σὰν νἄτανε καθρέφτης τῆς πιὸ τέλειας ὠμορφιᾶς τῆς ζωῆς. Καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουνε τοὺς μύθους τους σὰν καθρέφτη τῆς ποιήσεώς των, τῶν θεῶν τους καὶ τῶν ἡρώων τους. Ἀλλὰ εἶναι ἄγνωστον, ἂν οἱ Πέρσαι, οἱ Ἰνδοί, οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ ἦσαν τόσο πολὺ δεμένοι μὲ τὸ μῦθο τους, ὅπως οἱ Ἕλληνες. Προφανῶς ἡ μεγάλη Ὀρθοδοξία, ποὺ ἔπνιγε τὴν Ἀνατολή, τὴν Αἴγυπτον, ἔβγαλε ἀπὸ τὸ μῦθο ὅλην τὴν ποιητικὴ ὀμορφιά του καὶ τὸν κατήντησε μιὰ στεγνὴ λαϊκὴ ἀφήγησι.

Ὁ μῦθος γεννήθηκε, ὅταν οἱ Ἕλληνες ἦσαν στὸ πρῶτο στάδιο τῆς ἱστορίας των καὶ καμμιὰ καταιγίδα δὲν τοὺς εἶχε ταράξει· οὔτε ξένοι λαοὶ εἴχανε εἰσβάλει στὴν πρωτόγονη τότε Ἑλλάδα. Καμμιὰ θρησκευτικὴ κρίσι, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέσῃ μιὰ συτηματοποίησι τῆς λατρείας τῶν Θεῶν καὶ ἕνα αἴσθημα Ὀρθοδοξίας ἢ κοσμοπολιτισμοῦ, δὲν μπῆκε στὴν Ἑλλάδα. Ὅλα ἦσαν περιωρισμένα μέσα στὰ σύνορα τῆς ὀμορφιᾶς, ὅπου ὑπῆρχε τὸ μέτρον, τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Ἔτσι μὲ τὴ λέξι καλοκαγαθία ἐκφράζανε τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ὀμορφιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἡ μυθολογία τῶν θεῶν εὕρισκε τὸ μέτρο της στὴ μυθολογία τοῦ Ὀρφέως.

Αὐτὰ περίπου γράφει ὁ Μπούρκχαρντ. Πέθανε στὰ 1897 στὴ Βασιλεία.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΙΔΩΡΙΚΙΟΝ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Δωρίδος κ. Π. Β. Ζοῦκος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον εἰς τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐμφάνισιν τῶν τμημάτων τῆς Νεολαίας Δωρίδος ἐν Λιδωρικίῳ:

«Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τιμᾷ καὶ δοξάζει τοὺς πρωτεργάτας τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος, τοὺς ἐξαγνιστὰς καὶ σωτῆρας τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἐνδόξου ἡμῶν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὸν Ἐθνικόν μας Κυβερνήτην κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Ψυχῇ τε καὶ σώματι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς Νέου Κράτους καὶ τὸ κατώρθωσαν μὲ πρωτοφανῆ γοργότητα.. Εἰς τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἠδυνήθησαν νὰ θέσωσιν εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τὴν ἐξαρθρωθεῖσαν κρατικὴν μηχανήν. Ὅσοι ᾐσθάνθησαν βαθειὰ τὸν κοινωνικὸν κλονισμόν, ποὺ κατέληξεν εἰς ἐμφύλιον σπαραγμὸν καὶ ἠθικὴν ἐξαχρείωσιν, τὴν περιφρόνησιν παντὸς ἱεροῦ θεσμοῦ, τὴν ἀντικατάστασιν τῶν θρησκευτικῶν μας δογμάτων διὰ τοῦ ὑλισμοῦ καὶ τῆς ἀνηθικότητος, ἰδεῶν ἀπορρεουσῶν ἀπὸ τὸ ἐξοντωτικὸν σύστημα τῶν ἐρυθροδέρμων τῆς Μόσχας καὶ τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν αἱ κομματικαὶ διαμάχαι τοῦ παρελθόντος, δικαίως σήμερον θὰ καταλαμβάνωνται ἀπὸ πρωτοφανῆ χαρὰν καὶ ἐξάλλου ἐνθουσιασμόν. Δικαίως ἐξερράγη μέσα τους ὁ σπινθὴρ τοῦ πατριωτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον θὰ μεταβάλῃ σὲ τέφρα τὸ μικρόβιον τοῦ κομμουνισμοῦ, διὰ νὰ ἀνθίσουν ἐπάνω εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν οἱ ἀγλαοὶ καρποὶ τῆς Πατρίδος, Οἰκογενείας καὶ Θρησκείας.

Πρὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ἡ ἔκρηξις κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως ἀνεμένετο, διότι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κατέρρεεν ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τὸν ὁποῖον παρεσκεύαζον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μόσχας, οἱ ἄνθρωποι τοῦ μίσους καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ ἐβαδίζαμεν πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Πρὸ τῆς τοιαύτης κρισίμου καταστάσεως ὁ Ἀρχηγός μας καὶ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐμφανίζεται ἀποφασιστικὸς καὶ θαρραλέος ἀναλαμβάνει τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας τῆς 4ης Αὐγούστου τῇ ἐγκρίσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀμέσως διαλύει τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος, ἐπιβάλλει τὴν τάξιν, ἀποκαθιστᾷ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ψυχικὴν ἑνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, σώζει τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς βεβαίας καταστροφῆς καὶ ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸν τῆς ἐργασίας.

Τὸ Κράτος αὐτὸ τῆς 4ης Αὐγούστου βαδίζει ὁλοταχῶς πρὸς τὸν δρόμον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως, ἀναστυλοῦται καὶ στρέφει ἀμέριστα τὴν προσοχήν του πρὸς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. 1) Ὁ ἀγρότης ἀπαλλαγεὶς τῶν ἐκμεταλλευτῶν του, ἐπιδίδεται ἀμέριμνος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς χρυσοφόρου μητρὸς γῆς. Προστατευθεὶς ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀφωσιώθη ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ διὰ τῶν νέων ἐργατικῶν μηχανικῶν μέσων καὶ ἀγροτικῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ ἐδημιουργήθη ἡ κοινωνικὴ ἰσορροπία. 2) Μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα ἐκτελοῦνται. 3) Ἡ ἐκπαίδευσις ἀναμορφοῦται ἐπὶ βάσεων νέων καὶ πρωτοτύπων καὶ 4) Ἡ Ἐθνική μας ἄμυνα συμπληροῦται γοργῶς καὶ μεθοδικῶς.

Ἡ Ἑλλὰς ἀναγεννωμένη βαδίζει πλέον ἡνωμένη πρὸς τὰ Ἐθνικὰ Ἰδεώδη της —καὶ τώρα πειθαρχοῦντες πάντες πρὸς τοὺς κειμένους Νόμους τῆς Πατρίδος εἴμεθα πιστοὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν ἀλάθητον ὁδηγητὴν αὐτῆς κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Τὸ γιγάντιον ὅμως τοῦτο ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου θὰ ἦτο ἡμιτελὲς ἂν μὴ ἐκ παραλλήλου δὲν συνιστᾶτο ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία, ὥστε βραδύτερον νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παραλάβῃ καὶ συνεχίσῃ τὸ μέγα καὶ βαρὺ τοῦτο ἔργον. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐθυμία, ἡ ὁποία εἶναι ζωγραφισμένη αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Νεολαίας ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ψυχικῆς τονώσεως καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὴν ὁ Ἐθνικός μας Κυβερνήτης. Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας θὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους της ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ ὅλες τὶς Ἑλληνοπούλες. Στὸ γενικὸ συναγερμὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ Νεολαία τῆς Δωρίδος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἀσυγκίνητος· ἀγόρια καὶ κορίτσια ἔλαβον τὴν ἰδέαν νὰ ἀγωνισθοῦν ξεχωριστά, ἀλλὰ πάντα στὸν ἴδιο στίβο ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀκαταπονήτου καὶ δραστηρίου Νομάρχου μας καὶ σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀκαμάτου καὶ φιλοπόνου Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ μας Ἐπιτρόπου κ. Ἀλεξ. Κανελλοπούλου γιὰ τὴν τιμήν, τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἵνα ἡ νέα γενεὰ καταστῇ χρήσιμος εἰς τὸν ἑαυτόν της, εἰς τοὺς γονεῖς της, εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν Πατρίδα της. Αὐτὸς εἶναι ὁ μεγάλος Ἐθνικὸς σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως, τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Νεολαία. Δι' αὐτὸ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Νεολαίας ἐτέθη ὁ ἴδιος ὁ Ἐθνικὸς μας Κυβερνήτης παρ' ὅλον τὸν φόρτον τῶν τόσων ἀσχολιῶν του, μὲ Γενικὸν Ἀρχηγὸν αὐτῆς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Ἡμεῖς δὲ οἱ Δωριεῖς, ἀπόγονοι τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, Λιδωρίκη, Ἀποκορίτου, Μακρυγιάννη, Σαφάκα καὶ λοιπῶν, οἱ ὁποῖοι ἔπαιξαν σπουδαιότατον ρόλον κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας, τιμηταὶ τοῦ παραδείγματος τοῦ ἡρωϊκοῦ Δήμου Σκαλτσᾶ, ὁ ὁποῖος πρῶτος ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 εἰς Λιδωρίκιον, δὲν πρέπει νὰ ὑστερήσωμεν, ἀλλὰ νὰ εὑρεθῶμεν τεταγμένοι μεταξὺ τῶν πρώτων, συντελεσταὶ τῆς σημερινῆς εὐτυχοῦς περιόδου καὶ ἐμπράκτως ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι εἴμεθα ἀντάξιοι ἀπόγονοι τῶν ἡρωϊκῶν ἐκείνων προγόνων μας καὶ ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἔνδοξον καὶ ἡρωϊκὴν ἐκείνων δρᾶσιν. Δι' αὐτὸ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ὁδηγοῦν τὰ παιδιά των εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, ἡ ὁποία μέλλει νὰ δοξάσῃ τὴν Ἑλλάδα, αἱ μητέρες νὰ γαλουχήσουν καὶ ἀναθρέψουν τὰ τέκνα των μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ φωτὸς τῆς χριστιανωσύνης μὲ τὴν γλῶσσαν, ποὺ ἐδίδαξαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, τὰ δὲ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια νὰ προσέρχωνται ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς Ἑλλάδος μέχρις ἑνὸς βαδίζοντες μὲ πίστιν εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς τὸν Βασιλέα, τὸν Κυβερνήτην, καὶ τὴν ἰδεολογίαν μας πρὸς τὴν νίκην, ἵνα ἀποτελέσωμεν δύναμιν ἀκατανίκητον, ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ καταστῇ παράγων ἰσχυρὸς προόδου καὶ ἀξία νὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν κρατῶν ἐκείνων, ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν.

Ἀπευθυνόμεθα δὲ πρὸς τοὺς νέους τῆς Δωρίδος, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, ἀγωνιστὴς κι' ἐγὼ τῆς ὅλης ἀναδημιουργικῆς προσπαθείας, σᾶς διαβεβαιῶ, ὅτι μὲ συγκινεῖ ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν μοῦ παρέχετε διὰ τὴν ὀργάνωσιν. Ἀλλὰ καὶ μὲ ἐνθουσιάζει τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἔργον μου καθιστᾷ εὐχερὲς ἡ πίστις σας πρὸς τὸν Ἐθνικόν μας Κυβερνήτην, τὸ θάρρος σας, ὁ πατριωτισμός σας, καὶ ὁ ἐνθουσιασμός σας. Μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφόδια τοῦ Ἕλληνος, διότι Ἕλλην εἶνε τίτλος τιμῆς ἐμπρὸς λοιπὸν Ὑμεῖς ἀντλοῦντες διδάγματα ἐκ τῆς Ἱστορίας, βαδίσατε πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Κυβερνήτου, ἀποφασιστικὰ καὶ ὑπερήφανα, στὸ δρόμο, ποὺ ἐχάραξε μὲ τὴν ἰδίαν Ἐθνικὴν πνοὴν καὶ τὴν ἰδίαν ὁρμὴν ὁ ἴδιος, ἵνα ἐνισχύσωμεν Ἐκεῖνον εἰς τὸ βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον Ἔργον Του.

Γνήσιοι λοιπὸν γόνοι τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, πιστοὶ πάντες καὶ φανατικοὶ λάτρεις τῶν Ἰδεωδῶν τῆς πατρίδος, ἂς ἀποτελέσῃ ἡ πατριωτική μας ἐξόρμησις ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς ὅλην τὴν Ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν καὶ ἡ νέα διαπλασμένη γενεὰ ἂς εἶνε ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς γαλήνης τῆς χώρας καὶ ἀκοίμητος φύλαξ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

ΖΗΤΩ Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁ Διοικ. Ὑποδιοικήσεως Δωρίδος
ΠΑΝΑΓ. ΖΟΥΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ

ΕΚΛΟΓΗ Γ. Α. ΜΕΓΑ

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ μιὰ χήρα γυναῖκα καὶ πολὺ φτωχιὰ εἶχε πέντε παιδιὰ κ' ἦταν τόσο φτωχιά, ποὺ δὲν εἶχε στὸν ἥλιο μοῖρα. Καὶ δὲν εὕρισκε καὶ δουλειὰ γιὰ νὰ δουλέψῃ, μόνο μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα τὴν φώναζε μιὰ ἀρχόντισσα γειτόνισσά της, καὶ τῆς ζύμωνε τὸ ψωμί της καὶ δὲν τῆς ἔδινε γιὰ τὸν κόπο της μηδὲκαν ἕνα γωνιάδι ψωμὶ νὰ πάῃ στὰ παιδιά της νὰ φᾶνε· μόν' ἔφευγε ἡ καημένη μὲ τὰ ζυμάρια στὰ χέρια κι' ἐρχότανε στὸ σπίτι της κι' ἐκεῖ τὰ ἔπλυνε μὲ παστρικὸ νερὸ καὶ κεῖνο τὸ νερὸ τὸ ἔβραζε καὶ γινόταν κομμάτι σὰν χυλὸς καὶ τρώγανε τὰ παιδιά της. Καὶ μ' αὐτὸν τὸ χυλὸ ἦταν ὅλη τὴν ἑβδομάδα χορτᾶτα, ὅσο νὰ ξαναζυμώσῃ πάλι ἡ μάννα τους στὴν ἀρχόντισσα κα νἄρθῃ πάλι ἡ μάννα τους μὲ τἄνιφτα τὰ χέρια καὶ νὰ τοὺς κάνῃ πάλι χυλό.

Καὶ τὰ παιδιὰ τῆς ἀρχόντισσας μὲ τόσα καὶ τόσα φαγιά, πολλὰ καὶ παχιά, καὶ μὲ τὸ ἄφρατο τὸ ψωμὶ δὲ θρεβότανε, μόν' ἤτανε σὰν τσίροι. Τὰ παιδιὰ ὅμως τῆς φτωχιᾶς θρεβότανε καὶ παχαίνανε καὶ ἤτανε σὰν βογγίλια. Καὶ σάστιζε κ' ἡ ἀρχόντισσα καὶ τὄκανε χωρατὰ στὶς φιλενάδες της κ' οἱ φιλενάδες της τῆς εἶπαν:

— Θρέβουνται καὶ παχαίνουν τὰ παιδιὰ τῆς φτωχιᾶς, γιατὶ παίρνει τὴν τύχη τῶν παιδιῶν σου στὰ χέρια της καὶ τὴν πηγαίνει στὰ δικά της τὰ παιδιά. Γι' αὐτὸ κεῖνα παχαίνουν καὶ τὰ δικά σου ξεπέφτουν καὶ χαλνοῦν.

Τὸ πίστεψε ἡ ἀρχόντισσα καί, ὅταν ἦρθεν ἡ μέρα γιὰ νὰ ζυμώσῃ πάλι, δὲν τὴν ἄφησε τὴ φτωχιὰ νὰ φύγῃ μὲ ἄνιφτα χέρια, μόνο τὴν ἔβαλε κι' ἐνίφτηκε καλὰ καλά, γιὰ ν' ἀπομείνῃ ἡ τύχη μέσ' στὸ σπίτι της. Κι' ἡ φτωχιὰ ἦρθε στὸ σπίτι της μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια.

Τὰ παιδιά της ἅμα τὴν εἶδαν καὶ δὲν εἶχαν τὰ χέρια της ζυμάρια, ἀρχίσανε νὰ κλαῖνε. Κι' ἀπὸ ἕνα μέρος κλαίγανε τὰ παιδιὰ κι' ἀπὸ τἄλλο ἡ μάννα. Τέλος αὐτὴ σὰ μεγάλη ἔκανε σίδερο τὴν καρδιά της καὶ μέρωσε καὶ εἶπε στὰ παιδιά της:

— Μερῶστε, παιδιά μου, καὶ μὴν κλαῖτε καὶ θὰ σᾶς βρῶ κανένα κομμάτι ψωμὶ νὰ σᾶς φέρω.

Καὶ πῆγε ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα καὶ τρόμαξε νὰ βρῇ νὰ τῆς δώσουν ἕνα ξεργονιάδο καὶ τὸ μούσκεψε καλὰ καλὰ μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸ μοίρασε στὰ παιδιά της, κι' ἀφοῦ φάγανε, τὰ ἔβαλε καὶ πλαγιάσανε καὶ κοιμηθήκανε. Κι' αὐτὴ ἀπάνω τὰ μεσάνυχτα παίρνει τὰ μάτια της καὶ φεύγει, γιὰ νὰ μὴν ἰδῇ τὰ παιδιά της νὰ πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πεῖνα.

Κεῖ ποὺ πήγαινε στὴν ἔρημο τὴ νύχτα, βλέπει σ' ἕνα ψήλωμα ἕνα φέξος καὶ πήγαινε πάνω σ' αὐτό. Κι' ὅταν πῆγε κοντά, εἶδε πὼς ἦταν τέντα καὶ στὴ μέση τῆς τέντας κρεμότανε ἕνας μεγάλος πολυέλαιος μὲ δώδεκα λαμπάδες κι' ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν πολυέλαιο κρεμότανε ἕνα πρᾶμα στρογγυλὸ σὰν τόπι. Μπῆκε μέσα στὴν τέντα ἐκείνη κ' εἶδε καὶ καθότανε δώδεκα παλληκάρια καὶ χωρατεύανε γιὰ μιὰν ὑπόθεση πὼς πρέπει νὰ τὴν κάμουν..

Ἡ τέντα ἦταν στρογγυλὴ καὶ στὸ ἔμπασμα τῆς τέντας ἀπὸ δεξιὰ καθότανε τρία παλληκάρια κι' εἶχαν τὰ στήθια τους ἀνοιχτὰ καὶ στὰ χέρια τους βαστοῦσαν τρυφερὰ χορτάρια κι' ἄνθια ἀπὸ τὰ δέντρα.

Παρακάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ παλληκάρια καθότανε ἄλλα τρία κ' ἦταν ἀνασκουμπωμένα ὡς τοὺς ἀγκῶνες καὶ χωρὶς ἐπανωφόρι καὶ βαστοῦσαν στὰ χέρια τους στάχυα ξερά.

Παρακάτω καθότανε ἄλλα τρία παλληκάρια καὶ βαστοῦσαν στὸ χέρι τους ἀπὸ ἕνα τσαμπὶ σταφύλι.

Παρακάτω καθότανε καὶ ἄλλα τρία παλληκάρια παραμαζωμένα καὶ φοροῦσαν ἀπὸ μιὰ γοῦνα μακριὰ ἀπὸ τὸ λαιμὸ ὡς κάτω ἀπὸ τὰ γόνατα.

Ἅμα τὴν εἶδαν τὰ παλληκάρια τὴν γυναῖκα, εἶπαν:

— Καλὸ στὴ θεῖτσα, κάθισε.

Κ' ἡ γυναῖκα, ἀφοῦ τὰ χαιρέτησε, κάθισε. Κι' ἀφοῦ κάθισε τὴ ρωτήσανε πὼς ἦταν καὶ πῆγε σὲ κεῖνα τὰ μέρη. Κ' ἡ καημένη ἡ χήρα ἀφηγήθηκε τὴν κατάστασή της καὶ τὰ βάσανά της, κ' ἐπειδὴ τὰ παλληκάρια καταλάβανε πὼς πεινᾷ ἡ φτωχιά, σηκώθηκεν ἕνας ἀπὸ κείνους ποὺ φοροῦσαν τὶς γοῦνες καὶ τῆς ἔβαλε τραπέζι κι' ἔφαγε· κι' εἶδε πὼς ἦταν κουτσός.

Ἀφοῦ ἔφαγεν ἡ γυναῖκα καὶ χόρτασε, ἀρχίσανε τὰ παλληκάρια νὰ τὴ ρωτοῦν γιὰ λογῆς λογῆς πράματα τῆς χώρας κ' ἡ γυναῖκα ἀποκρινότανε ὅ,τι ἤξερε. Στὰ ὕστερνὰ τῆς λένε τὰ τρία τὰ παλληκάρια, ποὺ εἶχαν τὰ στήθια τους ἀνοιχτά:

— Ἔ! θεῖτσα, πῶς περνᾶτε μὲ τοὺς μῆνες τοῦ χρόνου;

Πῶς σᾶς φαίνεται ὁ Μάρτης, ὁ Ἀπρίλης κι' ὁ Μάης;

— Καλὰ περνοῦμε, παιδιά μου, ἀποκρίθηκεν ἡ χήρα καὶ μάλιστα, ἀφοῦ ἔρθουν αὐτοὶ οἱ μῆνες, πρασινίζουν τὰ βουνὰ κι' οἱ κάμποι καὶ στολίζεται ἡ γῆς μὲ λογιῶν λογιῶν λουλούδια καὶ βγαίνει μιὰ μοσκοβολάδα, ποὺ ἀνασταίνεται ὁ ἄνθρωπος. Ἀρχίζουν καὶ κελαηδοῦν ὅλα τὰ πουλιά. Βλέπουν οἱ ζευγίτες τὰ χωράφια τους πράσινα καὶ χαίρεται ἡ καρδιά τους κ' ἑτοιμάζουν τὶς ἀποθῆκες τους. Ὥστε δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ παραπονεθοῦμε γιὰ τὸ Μάρτ' Ἀπρίλη καὶ Μάη, γιατί ρίχνει ὁ Θεὸς φωτιὰ καὶ μᾶς καίει γιὰ τὴν ἀχαριστία μας.

Ὕστερα τῆς εἶπαν καὶ τὰ ἄλλα τὰ τρία τὰ παλληκάρια ποὺ ἦταν ἀνασκουμπωμένα κα βαστοῦσαν στάχυα:

— Ἐμ, ὁ Θεριστής, ὁ Ἀλωνιστὴς κι' ὁ Αὔγουστος πῶς σᾶς φαίνονται; Κ' ἡ φτωχιὰ ἀποκρίθηκε:

— Καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς μῆνες δὲν ἔχουμε τίποτα νὰ παραπονεθοῦμε, γιατὶ μὲ τὴ ζέστα ποὺ κάνουν, ὡριμάζουν τὰ γεννήματα καὶ ὅλα τὰ ὀπωρικά. Τότε θερίζουν οἱ ζευγίτες τὰ σπαρτά τους κ' οἱ περιβολάρηδες συμμαζεύουν τὰ ὀπωρικά τους. Καὶ μάλιστα οἱ φτωχοὶ πολὺ εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μῆνες, γιατὶ δὲν χρειάζονται πολλὰ καὶ ἀκριβὰ ροῦχα.

Ὕστερα τὴ ρωτήσανε τἄλλα τὰ τρία τὰ παλληκάρια, ποὺ βαστοῦσαν τὰ σταφύλια:

—Μὲ τοὺς μῆνες, Σταυρό, Ἁηδημητριάτη καὶ Νοέβρη πῶς τὰ πᾶτε;

— Αὐτοὺς τοὺς μῆνες, ἀποκρίθηκεν ἡ γυναῖκα, μαζεύουν οἱ ἄνθρωποι τὰ σταφύλια καὶ τὰ κάνουν κρασί. Κι' ἄλλιως ἔχουν αὐτὸ τὸ καλὸ ποὺ μᾶς δίνουν εἴδηση ποὺ ἔρχεται ὁ χειμώνας καὶ φροντίζουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ ξύλα, γιὰ κάρβουνα καὶ γιὰ βαριὰ φορέματα, γιὰ νὰ ζεσταίνουνται.

Ὕστερα τὴ ρωτήσανε καὶ τὰ παλληκάρια ποὺ εἶχαν τὶς γοῦνες:

— Ἐμ, μὲ τοὺς μῆνες Δεκέβρη, Γεννάρη καὶ Φλεβάρη πῶς περνᾶτε;

— Ἄ! αὐτοὶ οἱ μῆνες πολὺ μᾶς ἀγαποῦν, εἶπεν ἡ φτωχιά, κ' ἐμεῖς πολὺ τοὺς ἀγαποῦμε. Μὰ θὰ ρωτήσετε γιατί; Νά γιατί: ἐπειδὴς οἱ ἄνθρωποι εἶνε φυσικὰ ἀχόρταγοι καὶ θέλουν νὰ δουλεύουν χρονικίς, γιὰ νὰ κερδαίνουν πολλά, ἔρχουνται αὐτοὶ οἱ μῆνες τοῦ χειμῶνα καὶ μᾶς περιμαζώνουν τρογύρω στὴ γωνιὰ καὶ μᾶς ξεκουράζουν ἀπ' τὶς δουλειὲς τοῦ καλοκαιριοῦ. Τοὺς ἀγαποῦν κ' οἱ ἄνθρωποι, γιατὶ μὲ τὶς βροχές τους καὶ μὲ τὰ χιόνια τους μεγαλώνουν ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ ὅλα τὰ χορτάρια. Ὥστε, παιδιά μου, ὅλ' οἱ μῆνες καλοὶ κι' ἄξιοι εἶνε καὶ κάνουν κάθε ἕνας τὴ δουλειά, ποὺ τὸν πρόσταξεν ὁ Θεός. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν εἴμαστε καλοί.

Τότε τὰ ἔντεκα τὰ παλληκάρια ποὺ βαστοῦσαν τὰ σταφύλια καὶ γνέψανε στὸν πρῶτο ἀπὸ κείνους ἔβγηκεν ὄξω καὶ σὲ λίγο ἦρθε πάλι μέσα καὶ βαστοῦσε στὰ χέρια του μιὰ λαγήνα ταπωμένη καὶ τὴν ἔδωκε στὴ γυναῖκα καὶ τῆς εἶπαν:

—Ἄιντε τώρα, θεῖτσα, πάρε αὐτὴ τὴ λαγήνα καὶ πᾶνε στὸ σπίτι σου νὰ ζήσῃς τὰ παιδιά σου.

Φορτώθηκε τὴ λαγήνα ἡ γυναῖκα μὲ τὴ χαρὰ καὶ εἶπε στὰ παλληκάρια:

— Πολλὰ τὰ ἔτη σας, παιδιά μου.

Καὶ ἴσια - ἴσια τὴν ὥρα ποὺ χάραζε, ἦρθε κι' αὐτὴ στὸ σπίτι της κ' ηὗρε τὰ παιδιά της ἀκόμα καὶ κοιμῶτανε. Κι' ἅπλωσε ἕνα σεντόνι κι' ἄδειασε τὴ λαγήνα κ' εἶδε πὼς ἦταν γεμάτη φλουριὰ καὶ κόντεψε νὰ τὰ χάσῃ ἀπ' τὴ χαρά της.

Ἀφοῦ ἔφεξε καλά, πῆγε στὸ φοῦρνο τῆς ἀγορᾶς κι' ἀγόρασε πέντ' ἔξι ψωμιὰ καὶ καμμιὰν ὀκᾶ τυρὶ καὶ ξύπνησε τὰ παιδιά της, τὰ ἔνιψε, τὰ σιγύρισε, τἄβαλε κ' εἶπαν τὴν προσευχή τους κ' ὕστερα τοὺς ἔδωσε ψωμὶ καὶ τυρὶ καὶ φάγανε τὰ καημένα καὶ χορτάσανε καλά.

Ὕστερα ἀγόρασε ἕνα κοιλὸ σιτάρι καὶ τὸ πῆγε στὸ μύλο καὶ τὸ ἄλεσε, τὸ ζύμωσε καὶ πῆγε τὰ ψωμιὰ στὸ φοῦρνο κα ψηστήκανε.

Κα τὴν ὥρα ποὺ γύριζε ἀπ' τὸ φοῦρνο μὲ τὴν πινακωτὴ τὰ ψωμιὰ στὸν ὦμο καὶ πήγαινε στὸ σπίτι της τὴν εἶδε ἡ ἀρχόντισσα κ' ὑποψιάστηκε πὼς κάτι τί τῆς ἔτυχε κ' ἔτρεξε καταπόδι της, γιὰ νὰ μάθῃ ποῦ ηὗρε τάλεῦρι καὶ ζύμωσε. Ἡ ἀγαθὴ ἡ φτωχιὰ εἶπεν ὅλη τὴν ἀλήθεια.

Ζούλεψε ἡ ἀρχόντισσα κ' ἔβαλε στὸ νοῦ της νὰ πάῃ καὶ κείνη σὲ κεῖνα τὰ παλληκάρια.

Τὴ νύχτα λοιπόν, ἀφοῦ ἀποκοίμησε τὸν ἄντρα της καὶ τὰ παιδιά της βγῆκε ἀπ' τὸ σπίτι της καὶ πῆρε τὸ δρόμο καὶ πάει κ' ηὗρε τὴν τέντα, ποὺ ἤτανε οἱ δώδεκα μῆνες, καὶ τοὺς χαιρέτησε. Κι' αὐτοὶ τῆς εἶπαν:

— Καλὸ στὴν κοκώνα, πῶς ἦταν καὶ καταδέχτηκες καὶ μᾶς ἦρθες;

— Εἶμαι φτωχιά, ἀποκρίθηκε, κ' ἦρθα νὰ μὲ βοηθήσετε.

— Πολὺ καλά, εἶπαν· πεινᾷς; θέλεις νὰ φᾷς;

— Ὄχι, σᾶς εὐχαριστῶ, εἶπε, εἶμαι χορτάτη.

— Πολὺ καλά, εἶπαν τὰ παλληκάρια, καὶ πῶς περνᾶτε στὴ χώρα;

— Μὴ χειρότερα, ἀποκρίνεται.

— Ἐμ, πῶς περνᾶτε μὲ τοὺς μῆνες; ξαναρωτήσανε.

— Πῶς νὰ περάσουμε, ἀποκρίθηκεν ἐκείνη. Ὁ κάθε ἕνας τοὺς ἔχει καὶ τὴν ὀργή του. Ἐνῷ ἀπ' τὸν Αὔγουστο εἴμαστε συνηθισμένοι στὴ ζέστα, ἔρχεται μάνι - μάνι ὁ Σταυρός, ὁ Ἁηδημητριάτης κι' ὁ Νοέμβρης καὶ μᾶς κρυώνουν καὶ ἄλλονα τὸν πιάνει παραξυσμὸς καὶ ἄλλος πουντιάζει. Ὕστερα μπαίνουν οἱ χειμωνιάτικοι οἱ μῆνες Δεκέβρης, Γεννάρης καὶ Φλεβάρης καὶ μᾶς παγώνουν καὶ γεμίζουν οἱ δρόμοι χιόνια καὶ δὲ μποροῦμε νὰ βγοῦμε ὄξω καὶ μάλιστα κεῖνος ὁ κουτσοφλέβαρος!... (Τἄκουει ὁ καημένος ὁ Φλεβάρης). Ἀμ, κεῖνοι πάλι οἱ ξεμωραμένοι μῆνες, Μάρτης, Ἀπρίλης καὶ Μάης! Δὲν τὸ νοιώθουν πὼς εἶνε καλοκαιρινοὶ μῆνε, μὸν θέλουν νὰ κάνουν κι' αὐτοὶ σὰν τοὺς χειμωνιάτικους, ὥστε αὐτοὶ καταντοῦν τὸν χειμῶνα ἐννιὰ μῆνες. Καὶ δὲ μποροῦμε νὰ βγοῦμε ὄξω τὴν Πρωτομαγιὰ νὰ πιοῦμε τὸν καφὲ μὲ τὸ γάλα καὶ νὰ κυλιστοῦμε στὰ χορτάρια. Ὕστερα ἔρχουνται οἱ μῆνες Θεριστής, Ἀλωνιστὴς καὶ Αὔγουστος. Αὐτοὶ πάλι ἔχουν μανία νὰ μᾶς πνίγουν στὸν ἵδρωτα μὲ τὴ ζέστα ποὺ κάνουν. Καὶ μάλιστα ἀπ' τὴ ζέστα τοῦ δεκαπενταυγούστου μᾶς πιάνει παραξυσμὸς καὶ ἔρχουνται κι' οἱ δρόμοι καὶ μᾶς χαλνοῦν τάσπρόρρουχα στὶς ἁπλωστεριές. Τί νὰ σᾶς πῶ, παλληκάρια. Περνοῦμε μὲ τοὺς μῆνες (ποὺ νὰ μὴ λαχαίνανε κατάρα) μιὰ ζωὴ ξεσκισμένη.

Δὲν εἶπαν τίποτα τὰ παλληκάρια, μὸν γνέψανε κείνου ποὺ καθότανε στὴ μέση κεινῶν ποὺ ἤτανε ἀνασκουμπωμένοι καὶ βαστοῦσαν ἀστάχυα. Κι' αὐτὸς σηκώθηκε κι' ἔφερεν ἕνα λαγῆνι ταπωμένο καὶ τὄδωσε στὴ γυναῖκα καὶ τῆς εἶπε :

— Νὰ αὐτὸ τὸ λαγῆνι, κι' ὅταν θὰ πᾷς στὸ σπίτι σου νὰ ἀφαλιστῇς μονάχη σ' ἕνα δωμάτιο καὶ νὰ τ' ἀδειάσῃς. Στὸ δρόμο μὴν τύχῃ καὶ τ' ἀνοίξῃς.

— Ὄχι, δὲν τἀνοίγω, ἐπε καὶ ἔφυγε ἡ γυναῖκα καὶ ἦρθε μὲ τὴ χαρὰ στὸ σπίτι, προτοῦ ἀκόμη ξημερώσῃ.

Καὶ σφαλίστηκε σ' ἕνα δωμάτιο μονάχη καὶ ἅπλωσε ἕνα σεντόνι καὶ ξετάπωσε τὸ λαγῆνι καὶ τὸ ἄδειασε. Καὶ τί ν' ἀδειάσῃ; Ὅλο φίδια! Καὶ χυθήκανε ἀπάνω της καὶ τὴν φάγανε ὁλοζώντανη. Κι' ἄφησε τὰ παιδιά της ὀρφανὰ γιατὶ δὲν εἶνε καλὸ νὰ κατηγορῇ κανεὶς τὸν ἄλλον. Ἡ φτωχιὰ ὅμως μὲ τὴν ἀγαθὴ τὴν καρδιά της καὶ μὲ τὴ γλυκειά της τὴ γλῶσσα ἀρχόντυνε καὶ γίνηκε μεγάλη κοκώνα καὶ πρόκοψε καὶ τὰ παιδιά της. Νά! αὐτὸ εἶνε ποὺ λένε «καλὰ ὕστερνά».

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ Ν' ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΗ ΒΟΥΝΟ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Θ. ΔΡΑΚΟΥ

Σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο μας ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ μὴ σᾶς κουράσουμε μὲ βαρηὲς μελέτες καὶ ἱστορικὲς περιγραφές. Ἄλλωστε εἶνε πιὰ ἐποχὴ τῶν διακοπῶν. Ὁ κόσμος λοιπὸν δὲν σκέπτεται παρὰ μὲ ποιὸν τρόπο θὰ εὕρῃ μιὰ καλύτερη ἀνάπαυσι καὶ θὰ χαρῇ τὶς ὠμορφιὲς τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς θάλασσας. Ὡστόσο ἔχουμε παρατηρήσει ἕνα πρᾶγμα. Τόσο οἱ μικροὶ ὅσο καὶ οἱ μεγάλοι ποὺ θέλουν νὰ χαροῦν τὸν ἀνοικτὸ ὁρίζοντα δὲν καταφέρνουν ν' ἀπολαύσουν τὶς εὐχαριστήσεις του. Οἱ περισσότεροι καταπονοῦνται καὶ πολλοί, μὰ πάρα πολλοὶ εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ ἀρρωσταίνουν. Ἄλλοι παθαίνουν ἡλίασι, ἄλλοι φοβερὰ ἐγκαύματα στὶς πλάτες, ἄλλοι ὑπερκόπωσι κι' ἕνα σωρὸ τραυματίζονται ἢ παθαίνουν βαρειὲς πνευμονικὲς παθήσεις.

Ἡ αἰτία ὅλων αὐτῶν τῶν κακῶν ποὺ μᾶς φέρνει κάθε χρόνο τὸ θέρος δὲν προέρχεται φυσικὰ οὔτε ἀπὸ τὸν ἥλιο κι' οὔτε ἀπὸ τὴ ζέστη· εἶνε ἀποτελέσματα τῆς ἀπροσεξίας μας καὶ τῆς φοβερῆς ἀγνοίας ποὺ ἔχουμε τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου.

Καὶ ἐξηγούμεθα: Ὅλον τὸ χειμῶνα εἴμαστε κλεισμένοι στὰ γραφεῖα μας. Ἡ ζωή μας κυλάει μεταξὺ τῆς ἐργασίας μας, τοῦ σπιτιοῦ μας κι' ἑνὸς θεάματος. Εἶνε ζήτημα μάλιστα ἂν διανύουμε καθημερινῶς μιὰ ἀπόστασι δυὸ χιλιομέτρων.

Ξαφνικὰ ὅμως τὸ καλοκαῖρι μᾶς κυριεύει ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐξοχῆς. Μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς περιπετείας καὶ τοῦ ἀγνώστου φορτώνουμε τὸν ἐκδρομικὸ σάκκο στὴν πλάτη μας, παίρνουμε τὸν πρῶτο δημόσιο δρόμο καὶ τραβᾶμε μὲ τὸ τραγοῦδι πάντα ἐμπρός. Τὰ χιλιόμετρα διαδέχονται τὸ ἕνα τ' ἄλλο. Περνᾶμε ἀπὸ κατάλευκα καὶ φιλόξενα χωριά, ἀπὸ σκιερὰ δάση, ἀπὸ περίφημες τοποθεσίες γιὰ ἀνάπαυσι. Ὡστόσο ἐμεῖς ἐπιμένουμε νὰ βαδίζουμε. Θέλουμε νὰ φτάσουμε στὸν τόπο τοῦ προορισμοῦ μας. Σαράντα χιλιόμετρα ἔξω τῶν Ἀθηνῶν. Ἔχουμε ξεκινήσει ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα τοῦ Σαββάτου. Ὁ ἥλιος μᾶς εὑρίσκει ἀκόμη νὰ βαδίζουμε. Τέλος μὲ τὸ λιοπῦρι πέφτουμε ἀναίσθητοι στὸ πρῶτο μαγαζάκι τοῦ χωριοῦ ποὺ θέλαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε. Τὰ πόδια μας πετᾶνε σπίθες. Τὰ νεῦρα μας εἶνε τσακισμένα. Τὸ μυαλὸ γυρίζει στὸ κεφάλι μας ἀπὸ τὴν ζέστη, ἀπὸ τὸ ξενύχτι καὶ τὴν κόπωσι. Εἴμαστε ἐρείπια. Δὲν ἔχουμε ἀκόμη ὄρεξι νὰ δοκιμάσουμε ὅλες αὐτὲς τὶς λιχουδιὲς ποὺ φέραμε μαζί μας.

Ἔπειτα σὰν καραβοτσακισμένοι, σέρνοντας τὰ πόδια μας, παίρνουμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Τώρα εἴμαστε ἀμίλητοι. Ἡ μόνη μας ἐπιθυμία εἶνε ν' ἀντικρύσουμε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας. Κι' ἐκεῖ σωριαζόμαστε κατάκοποι, σκονισμένοι καὶ φορτωμένοι θυμάρια, πεῦκα καί... γαϊδουράγκαθα!

Μὰ τὸ μαρτύριό μας δὲν τελείωσε ἐδῶ πέρα. Ἀπὸ αὐτῆς μάλιστα τῆς στιγμῆς ἀρχίζει. Τὸ βράδυ δὲν μποροῦμε νὰ κοιμηθοῦμε. Ἔχουμε πυρετό. Τὸ πρωῒ εἴμαστε πιασμένοι. Πολλοὶ ἀπὸ τὸν δρόμο παθαίνουν κήλη. Ἄλλοι ἔχουν παροξυσμοὺς σκωληκοειδίτιδος. Ἄλλοι κρύωσαν στὸ δρόμο καὶ ὁ βήχας τοὺς σχίζει τὸ στῆθος.

Ἂν γλυτώσουν ἀπὸ τὸν κίνδυνο μιᾶς βαρειᾶς ἀρρώστειας κάνουν νὰ συνέλθουν ἕνα μῆνα. Μὰ δὲν συμμορφώνονται. Μόλις ἀναλάβουν θὰ πᾶνε πάλι σαράντα χιλιόμετρα μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ τραγούδια καὶ θὰ γυρίσουν ἐλεεινοὶ καὶ ἀξιολύπητοι.

Μὴ φαντασθῆτε ὅτι λέμε ὑπερβολές. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ρίζετε ἕνα βλέμμα εἰς τὰ διάφορα σημεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεκινοῦν οἱ ἐκδρομεῖς καὶ νὰ τοὺς συναντήσετε κατόπιν ὅταν ἐπιστρέφουν. Τότε θὰ κάνετε, μὰ τὴν ἀλήθεια ἕνα σωρὸ παρατηρήσεις.

Τί πρέπει τώρα νὰ γίνῃ γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἡ νεολαία ἀπὸ αὐτὸ τὸ κακό; Ἁπλούστατα: Νὰ συστηματοποιήσῃ αὐτὲς τὶς ἐξορμήσεις της. Πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ; Μὲ τὸν πιὸ εὔκολο τρόπο φτάνει ν' ἀκολουθήσῃ μερικὲς συμβουλές. Καὶ πρῶτα - πρῶτα γιὰ τὶς ἐκδρομὲς χρειάζεται εἰδικὴ στολή, γερὸ καὶ ἐλαφρὸ παποῦτσι, ἕνα καλὸ σακκίδιο μ' ὅλα τὰ ἐξαρτήματα καὶ μιὰ συσκευὴ ζωϊκοῦ ἄνθρακος. Μ' αὐτὴν μπορεῖτε νὰ πιῆτε ὅ,τι νερὸ κι' ἂν συναντήσετε δίχως κανένα κίνδυνο. Ὁ ζωϊκὸς ἄνθραξ φιλτράρει τὸ νερὸ καὶ τὸ κάμει ἀπείρως ἁγνότερον ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς πρωτευούσης.

Ὅταν εἶνε ντυμένος κανεὶς καλὰ μπορεῖ νὰ περπατάῃ καὶ καλά. Ἔπειτα τὸ βάδισμα γίνεται μὲ σύστημα. Δὲν εἶνε οὔτε ἀργό, οὔτε γρήγορο. Εἶνε ρυθμικὸ ὅπως τὸ βάδισμα τῶν στρατιωτῶν.

Στὴν ἀρχὴ φυσικὰ γιὰ ν' ἀποφύγετε τὴν κούρασι πρέπει νὰ κάμετε μερικὲς ἐκδρομές. Ἡ πρώτη τεσσάρων χιλιομέτρων ἡ δευτέρα ἔξη, ἡ τρίτη ὀκτὼ κλπ. ὥστε μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ ὀργανισμός σας θὰ ἔχῃ συνηθίσει εἰς τὴν πεζοπορία καὶ θὰ μπορῆτε νὰ διανύσετε μεγάλας ἀποστάσεις δίχως νὰ καταπονηθῆτε.

Ἐπίσης χρειάζεται ν' ἀναπαύεσθε λίγο κατὰ τὸ διάστημα τῆς πορείας σας. Καὶ κάτι ἀπαραίτητο. Μὴ περπατᾶτε ποτὲ μὲ γεμᾶτο πολὺ τὸ στομάχι σας. Ἡ ὥρα τῆς πέψεως χρειάζεται ἀνάπαυσι. Εἶνε ἡ πιὸ μακαρία καὶ ἡ πιὸ εὐχάριστη ὥρα ὅλων τῶν πλασμάτων τῆς δημιουργίας.

Στὸ δρόμο πάλι μὴ κάνετε τρέλλες. Μὴ καταπονεῖτε τὸν ὀργανισμό σας μ' ἄσκοπες περιπλανήσεις. Μὴ χαζεύετε, ὅπως λένε. Τραβᾶτε πάντα μὲ σταθερὸ βῆμα στὸ σκοπό σας. Καὶ μὴ ἐγκαταλείπετε ποτὲ αὐτὸν τὸν σκοπό. Εἴπατε ὅτι θ' ἀνεβῆτε στὴν κορυφὴ τῆς Πεντέλης γιὰ νὰ χαιρετίσετε τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου. Μὴν ὑποχωρήσετε ὅ,τι καὶ νὰ συμβῇ. Πρέπει νὰ ἐκπληρώσετε αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία σας. Γιατὶ εἶνε παρατηρημένο οἱ ἀνεκπλήρωτες ἐπιθυμίες, οἱ ἀναβολὲς καὶ οἱ παραχωρήσεις δημιουργοῦν τὶς ἀποτυχίες καὶ φτιάχνουν ἀνθρώπους δίχως καμμιὰ βούλησι.

Κατὰ τὴν παραμονή σας στὴν ἐξοχὴ κάνετε τὸ πρωῒ καὶ τὸ βράδυ σουηδικὲς ἀσκήσεις, μὴ καπνίζετε πολὺ καὶ μὴ πίνετε. Μὴ τρῶτε ἐπίσης μέχρις... ἀποκτηνώσεως. Ἀναπαυθῆτε στὴ σκιὰ ἑνὸς πεύκου καὶ χαρῆτε ὅλη τὴν ὠμορφιὰ τῆς ὑπαίθρου μὲ σεβασμό. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Πανὸς στὸ ὁποῖον κατοικοῦν πεντάμορφες καὶ ντροπαλὲς νεράϊδες, γοητευτικὲς Ἀρτέμιδες καὶ ἐξωτικὲς δρυάδες ποὺ νανουρίζονται μὲ τὶς ὑπερκόσμιες συνθέσεις τῶν ἀόρατων μουσικῶν τοῦ δάσους.

Στὰ γαλανὰ ἐπίσης ἀκρογιάλια γιὰ ν' ἀπολαύσετε τὰ θέλγητρα τοῦ ἡλίου καὶ τῆς θάλασσας δίχως ν' ἀρρωστήσετε καὶ νὰ καταβληθῆτε χρειάζεται μεγάλη προσοχή.

Καὶ πρῶτα - πρῶτα, δὲν πρέπει νὰ κάνετε ἀμέσως ἡλιοθεραπεία σ' ὅλο σας τὸ σῶμα. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ τότε ὄχι μόνον δὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ καὶ βλάπτει. Ἄλλως τε, εἶνε γνωστὸ ὅτι ἡ ἡλιοθεραπεία ἔχει τὸ σύστημά της. Ἀρχίζει κανεὶς νὰ ἐκθέτῃ στὸν ἥλιο τὰ ἄκρα τῶν ποδιῶν λίγα λεπτά, ἔπειτα προχωρεῖ τὴν ἑπομένη ὥς τὶς κνῆμες ἀφοῦ ἐκθέσῃ πρῶτα τὰ πέλματα, ὕστερα σιγὰ - σιγά, ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἡ ἡλιοθεραπεία ἐπεκτείνεται σ' ὅλο τὸ σῶμα.

Ἐννοεῖται δὲν χρειάζεται νὰ γίνετε... κατάμαυροι. Αὐτὴ ἡ συσσώρευσις τῆς πολυχρωστικῆς (τοῦ χρώματος ποὺ δίνει στὸ δέρμα ὁ ἥλιος) δὲν εἶνε καθόλου ὠφέλιμος. Ἡ οὐσία εἶνε νὰ τονωθῇ ὁ ὀργανισμός μας κι' ὄχι νὰ γίνουμε οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἀφρικῆς.

Ὅταν βουτᾶτε στὴ θάλασσα μὴν ἐξαντληθῆτε ποτὲ στὸ κολύμπι τὶς δυνάμεις σας.

Μὴ κολυμπᾶτε ἐπίσης σὲ νερὰ ποὺ δὲν γνωρίζετε τὸ βάθος τους καὶ ποτὲ μὴν ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τοὺς λουομένους. Ἕνα ἀπρόοπτο, μία νεύρωσις, μιὰ λιποψυχία μπορεῖ νὰ σᾶς στοιχίσῃ τὴν ζωήν.

Ὅταν βγαίνετε ἀπὸ τὴν θάλασσα κάνετε ἀμέσως «ντοὺς» κι' ἔπειτα ἡλιοθεραπεία. Μὴ «θάβεσθε» στὴν ἄμμο καὶ ἐμποδίζετε τὴν ἄδηλο ἀναπνοὴ τοῦ δέρματος. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ σᾶς φέρῃ ἕνα σωρὸ ὀργανικὲς παθήσεις. Ἄλλως τε ἡ ταφὴ στὴν ἄμμο εἶνε ἡ πιὸ ἀρχαία καὶ ἡ πιὸ ἀνατριχιαστική... τιμωρία τῶν ληστῶν τῆς Ἀφρικανικῆς ἐρήμου!

Τί εἴδους, λοιπόν, διασκέδασι εὑρίσκετε σ' αὐτήν;

Ἀκόμη μὴ κάνετε σὰν παράφρονες. Μὴ σκορπίζετε ἀδίκως τὴν ζωτικότητά σας. Καὶ μὴ κολυμπᾶτε μὲ γεμᾶτο στομάχι. Μετὰ τὸ μπάνιο ἐπίσης χρειάζεται ἀνάπαυσις. Γι' αὐτὸ γενικὰ καὶ τὸ κολύμπι καὶ τὰ παιγνίδια σας στὴν ἀμμουδιὰ πρέπει νὰ γίνωνται μὲ ἡσυχία καὶ μὲ μέτρο.

Ἔτσι μόνο τὸ μπάνιο μπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ τὸν ὀργανισμό σας. Διαφορετικὰ ἔχει ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Πολὺ συχνὰ μάλιστα σᾶς μεταβάλλει σὲ ἀδύνατους καὶ σκελετωμένους ἀνθρώπους ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ὑστερικοὺς παροξυσμούς, ἀπὸ ἀϋπνίες καὶ ποὺ δὲν ἔχουν ὄρεξι ὄχι μόνον νὰ ἐργασθοῦν, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ χασμουρηθοῦνε.

Ὅπως βλέπετε λοιπόν, τόσον οἱ ἐκδρομὲς στὰ βουνὰ καὶ στὰ δάση, ὅσον καὶ τὰ παιγνίδια στὰ γαλανὰ ἀκρογιάλια τοῦ Σαρωνικοῦ χρειάζονται σύστημα γιὰ νὰ εἶνε ὠφέλιμα στὸν ὀργανισμό μας. Ἂν δὲν ἀκολουθήσετε τὶς συμβουλὲς ποὺ σᾶς ἀναφέραμε τότε δὲν πρέπει νὰ ἔχετε κανένα παράπονο ἂν βρεθῆτε ἀπρόοπτα σ' ενα νοσοκομεῖο ἢ στὸ τραπέζι τοῦ ἰατροδικαστικοῦ ἐργαστηρίου...

Βέβαια ἡ νεολαία εἶνε γεμάτη ζωὴ κι' ἐκδηλώνει μὲ χίλιους τρόπους τὴν χαρά της. Μὰ χρειάζεται κιόλας νὰ πειθαρχῇ. Πρέπει νὰ μάθῃ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὶς φυσικὲς καλλονὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ συγχρόνως νὰ κάμῃ πάντα ὅ,τι μπορεῖ νὰ εἶνε γι' αὐτὴν ὠφέλιμο καὶ ἱκανὸ νὰ τῆς ἀναπτύξῃ τὴν δραστηριότητά της, νὰ τῆς τονώσῃ τὴν ὑγεία της καὶ νὰ τῆς χαρίσῃ ἕνα ξεκάθαρο μυαλό. Ἔτσι κι' ὅλας θὰ γίνῃ τὸ καμάρι τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἀκριβῶς οἱ περίφημες ὀργανώσεις τῆς Τσεχοσλοβακίας: τὰ σοκόλ.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΤΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Συγκέντρωσις μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Καστορίαν.

Ἡ ὁμὰς κωπηλασίας τῆς Ε.Ο.Ν. Καστορίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΙΛΚΙΣ

ΤΟ ΚΙΛΚΙΣ, ΚΑΙ ΝΟΕΡΩΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΛΛΑΣ ΕΠΕΤΙΣΕ ΦΟΡΟΝ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΣ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΟΥΣ

Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ 7.000 ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ

ΚΙΛΚΙΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἀφαντάστου μεγαλοπρεπείας ὅσον καὶ σεμνότητος ὑπῆρξεν ἡ τελεσθεῖσα ἐνταῦθα ἑορτὴ ἐπὶ τῇ 25τηρίδι τῆς ἐπετείου τῆς ἱστορικῆς γιγαντομαχίας τοῦ Κιλκίς. Οἱ κάτοικοι τοῦ Νομοῦ Κιλκὶς καὶ νοερῶς ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀποτίοντες φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς ἐνδόξως πεσόντας ἥρωας, συμμετέσχον κατὰ τὸν πλέον πανηγυρικώτερον τρόπον εἰς τὰς ἑορτάς. Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἀπὸ τῆς προτεραίας ἐσημαιοστολίσθη καὶ ἐφωταγωγήθησαν τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς ὁδοῦ τῆς 21ης Ἰουνίου καὶ λεωφόρου 4ης Αὐγούστου. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς ἡ πόλις παρουσίαζεν ὄψιν πρωτοφανῆ εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἑορτῶν της. Ἑπτὰ χιλιάδες φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Νομοῦ παρετάχθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ ἱστορικοῦ λόφου, ἔνθα τὸ καλλιμάρμαρον μνημεῖον τῶν ἀθανάτων καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῶν προθύρων τῆς πόλεως. Τὸ θέαμα ὑπῆρξεν ἐπιβλητικώτατον καὶ μεγαλοπρεπές. Ἐθαυμάσθη κυρίως ἡ ταχύτης κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν φαλαγγιτῶν τοῦ Μπέλλες καὶ τῆς Ἀξιουπόλεως καὶ Παιονίας ἐκ τοῦ τραίνου, ὡς ἐπίσης καὶ κατόπιν ἡ τάξις τῆς μεγάλης παρατάξεως.

Τὴν 10ην πρωϊνὴν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ παρὰ τῇ σιδηροδρομικῇ γεφύρᾳ τοῦ Γαλλικοῦ ποταμοῦ, ὑπεδέχθη τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον κ. Κανελλόπουλον ὁ παρὰ τῆς Διοικήσεως ὁρισθεὶς ξεναγὸς τετράρχης κ. Σαμαρᾶς μετὰ πέντε λοχιτῶν καὶ ὁμάδος τοῦ λόχου Γαλλικοῦ, ἥτις ἀπέδωσε τιμάς. Πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Κανελλοπούλου εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Κρηστώνος ὁμὰς ποδηλατιστῶν ὑπὸ τὸν λοχίτην Καλαϊτζῆν προϋπάντησεν τὸν κ. Κανελλόπουλον εἰς δὲ τὸν σιδ. σταθμόν, ἔνθα ἀνέμενεν ὁ Π. Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Πέτροβας, ὅστις μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιτελείου του ἔδωσαν ἀναφορὰν τῆς δυνάμεως τῆς Διοικήσεως καὶ ηὐχήθησαν εἰς τὸν κ. Κανελλόπουλον τὸ «ὡς εὐπαρέστη».

Τὴν αὐτὴν ὥραν ἀφίκοντο εἰς τὸν σιδ. σταθμὸν ὁ Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ὁ Σωματάρχης κ. Πολίτης, ὁ Π. Δ)τὴς Ε.Ο.Ν. Θεσ)νίκης, ὁ κ. Κόκκαλης, ὁ στρατηγὸς Καβρᾶκος καὶ Μουτούσης, ὁ Α.Δ.Χ.Μ. κ. Μαργιόλης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ὁ Νομάρχης κ. Χρ. Δρέλλιας, ὁ Δήμαρχος κ. Τζιελόπουλος καὶ ὁ Περιφ. Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. τοῦ Νομοῦ Κιλκὶς καὶ κ. Στ. Πέτροβας.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν των οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν δι' αὐτοκινήτων πρὸς τὸν ἱερὸν χῶρον, ὅπου τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων. Ἡ διαδρομὴ διὰ μέσου τῆς παρατάξεως 7.000 φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν ἐν στολῇ ὑπῆρξε θεαματική· Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος κατασυγκεκινημένος ἀπὸ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ θέαμα, ἐχαιρέτα διαρκῶς. Διὰ μέσου τῆς ὡραίας αὐτῆς πρωτοφανοῦς εἰς ἐνθουσιασμὸν καὶ ὄγκον παρατάξεως ὁ κ. Κανελλόπουλος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ ἱστορικοῦ λόφου, ἔνθα εἶχον συγκεντρωθῆ ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ὡς καὶ πλεῖσται ὀργανώσεις Θεσσαλονίκης καὶ Κιλκίς.

Τὴν 10.30΄ κριβῶς, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Κιλκὶς κ. Κυρίλλου ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν μέσῳ συγκινητικῆς σιγῆς. Μετὰ ἐγένετο ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ καὶ προφανεῖ συγκινήσει ἁπάντων τὸ προσκλητήριον τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων γενναίων ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν κατὰ τὴν ἱστορικὴν μάχην τοῦ Κιλκίς, ἐνῷ κανονιοβολισμοὶ ἐτάρασσον τὴν νεκρικὴν σιγὴν τῶν γύρω λόφων. Ἔπειτα ἀνεγνώσθη ἐμπνευσμένη ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Γ΄ Σ. Στρατοῦ, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατάθεσις στεφάνων· Στεφάνους κατέθεσαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος, ὁ Νομάρχης Κιλκὶς κ. Δρέλλιας, τὸ Γ΄ Σ. Στρατοῦ, ὁ Α.Δ.Χ.Μ. κ. Μαργιόλης, οἱ παλαιοὶ πολεμισταί, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, ὁ Π. Δι)τὴς Ε.Ο.Ν. ἐκ μέρους τῆς Ε.Ο.Ν. Αἰτωλοακαρνανίας, ὁ Δῆμος Κιλκίς, ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νέων Κιλκὶς καὶ πολλαὶ ἄλλαι ὀραγανώσεις Θεσσαλονίκης καὶ Κιλκίς. Μετὰ τὴν δέησιν οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν Λέσχην, ὅπου μετὰ ὀλιγόλεπτον ἀνάπαυσιν παρηκολούθησαν ἀπὸ τῆς εἰδικῆς ἐξέδρας τῆς στηθείσης ἔμπροσθεν τοῦ Δημοτικοῦ κήπου, τὴν μεγαλειώδη παρέλασιν τῶν κανηφόρων νεανίδων, τῶν σχολείων, 7.000 φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν, τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς ὠργανωμένης ἀγροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ.

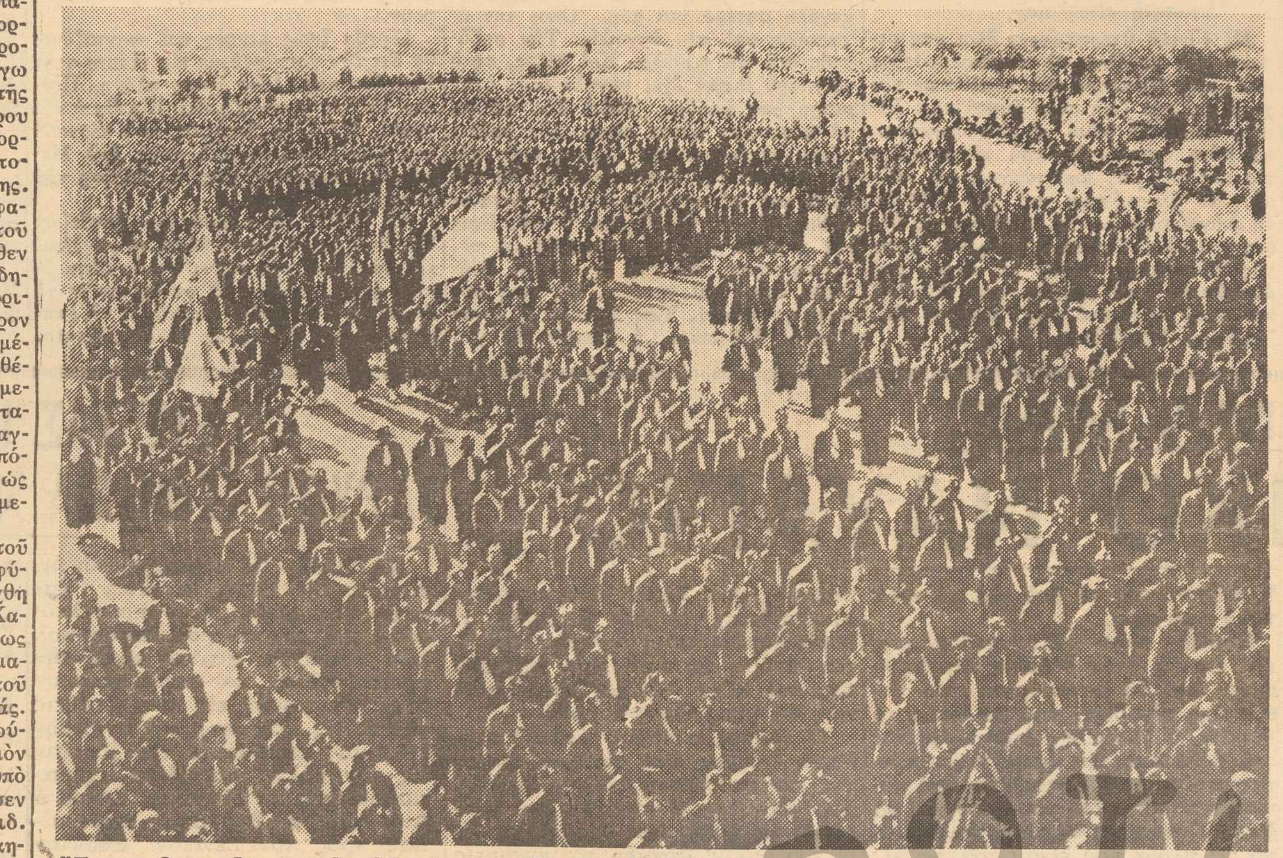

Ἕνα τμῆμα τῆς μεγαλειώδους παρατάξεως τῶν 7.000 φαλαγγιτῶν τοῦ Κιλκὶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλεῖ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλόπουλος κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἐπετείου τῆς γιγαντομαχίας τοῦ Κιλκίς.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Οὐδέποτε ἀληθῶς, ὡς διεπιστώθη, εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἑορτῶν τῆς πόλεως ἐγένετο τόσον λαμπρὰ εἰς ἐνθουσιασμόν, ζωηρότητα καὶ ὄγκον ἐπίδειξις.

Ἑπτὰ χιλιάδες φαλαγγῖται, φαλαγγίτισσαι, καὶ σκαπανεῖς παρήλασαν πρὸ τοῦ κ. Κανελλοπούλου, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τῶν λοιπῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ πλήθους ἐπὶ μίαν συνεχῆ ὥραν καταχειροκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος, κατενθουσιασμένος ἐζήτει παρὰ τοῦ περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. τοῦ Νομοῦ Κιλκὶς κ. Πέτροβα διαφόρους πληροφορίας περὶ τῶν παρελαυνόντων τμημάτων. Μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν τμημάτων τῆς Ε.Θ.Ν. ὁ κ. Κανελλόπουλος, συγκεκινημένος συνεχάρη θερμῶς διὰ χειραψίας τὸν κ. Πέτροβαν διὰ τὴν πρωτοφανῆ ἐμφάνισιν καὶ παρέλασιν τῆς Νεολαίας.

Ἐπηκολούθησεν ἡ παρέλασις τοῦ Στρατοῦ ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πλήθους διὰ τὴν παραστατικότητα καὶ ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν. Τέλος παρήλασε τὸ θαυμασίως ὠργανωμένον σῶμα τῆς Ἀγροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ Κιλκὶς καταχειροκροτηθὲν ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Μετὰ τὴν παρέλασιν εἰς τὸν Δημοτικὸν κῆπον παρετέθη ὑπὸ τοῦ Δήμου γεῦμα εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ. — Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν εἰς τὸ εὐρὺ γυμναστήριον τοῦ Α΄ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐγένετο μεγάλη συγκέντρωσις φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισῶν. 7.000 φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι ἐν παρατάξει παρουσίαζον ἔξοχον θέαμα. Τὴν 4.30΄ ἀκριβῶς ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Κιλκὶς κ. Δρέλλια ἀφικνεῖται καὶ κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σχολείου. Αἱ χιλιάδες τῶν νέων ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ λατρευτοῦ των Νομάρχου Δρέλλια ξεσποῦν εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, ὁ ἀντίλαλος τῶν ὁποίων μεταδίδεται εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν διὰ τῶν μεγαφώνων τοῦ ἐξώστου.

Ὁ Νομάρχης κ. Δρέλλιας ἐν μέσῳ φανεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ὡμίλησεν πρῶτος, ἐκφράσας τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν του ὡς καὶ τὰς εὐχαριστίας τοι πρὸς τοὺς νέους διὰ τὴν λαμπρὰν καὶ μεγαλειώδη ἐμφάνισίν των κατὰ τὴν ἑορτὴν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην κ. Ἰ. Μεταξᾶν. Ἔπειτα ὡμίλησεν ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

—Φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι τοῦ ἡρωϊκοῦ Νομοῦ τοῦ Κιλκίς· Ὅταν πρὸ ὀλίγου διὰ πρώτην φορὰν εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσω μαζύ σας, μοῦ μεταδώσατε τὴν πνοὴν τῆς ἐνθουσιώδους ψυχῆς σας καὶ εἶμαι εὐτυχής, διότι ἦλθα ἐδῶ φέρων τὸν χαιρετισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος Ἰωάννου Μεταξᾶ. (Ζητωκραυγαί: Ζήτω ὁ Μεταξᾶς).

»Πρέπει νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διότι παρουσιάζετε τὸ θέαμα τῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναδημιουργίας τοῦ τόπου, ἅτινα συντελοῦνται ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τοῦ Βασιλέως καὶ ἀρχηγοῦ μας (φωναί: Ζήτω ὁ Βασιλεύς. Ζήτω ὁ Μεταξᾶς). Πρὸ 25 ἐτῶν ὁ γενναῖος ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπελευθέρωσε τὰ ἱερὰ αὐτὰ χώματα μὲ τὸ τίμιό του αἷμα καὶ μὲ τὸ «ἐμπρὸς» τοῦ στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὅπως καὶ τότε ἔτσι καὶ τώρα τὸ Ἔθνος ἐξορμᾷ πρὸς τὴν ἀναγέννησίν του. Σήμερα ἔληξεν ἡ περίοδος τῆς καταπτώσεως καὶ ἡ γενεὰ ποὺ ὑπερεδιπλασίασε τὴν Ἑλλάδα, κατέκτησε μίαν ἀκόμη νίκην, τὴν νίκην ἡ ὁποία ἤλλαξε τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας μας· τὴν νίκην τῆς 4ης Αὐγούστου. (Φωναί: Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου)·

Σᾶς ἔχει ὡς πρωτοπόρους της εἰς τοὺς ἀγῶνας της ἡ 4η Αὐγούστου μὲ τὴν ζωντανὴν πίστιν τοῦ Μεγάλου μας ἀρχηγοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Διαπιστώνω μετὰ μεγάλης χαρᾶς, ὅτι τὸ Κιλκὶς εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Σᾶς συγχαίρω ἐκ βάθους καρδίας».

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ τῆς Νεολαίας ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἔπειτα ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας ὁ περιφερειακὸς Διοικητὴς κ. Πέτροβας, ἐκφράσας τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ὡραίαν ἐμφάνισίν των. Τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὀργανώσεως, ἐδέχθη ὅλους τοὺς βαθμούχους τῆς Ε.Ο.Ν., πρὸς τοὺς ὁποίους ὡμίλησεν, συστήσας ἀπόλυτον πειθαρχίαν καὶ ἐργασίαν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ ὀργάνωσις καὶ τὸ Νέον Κράτος. Ἐκεῖθεν μέσῳ ἐπευφημιῶν ἀνεχώρησεν δι' αὐτοκινήτου εἰς Θεσ)νίκην, ὅπου παρέστη εἰς τὴν μεγαλειώδη ἑορτὴν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τῆς Χ.Α.Ν.

Β. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Λογίτης

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Παιδιὰ Μωραϊτόπουλα καὶ σεῖς Ρουμελιωτάκια,
μὰ τὸ ψωμὶ ποὺ φάγαμε, μὰ τὴν ἀδερφοσύνη,
περᾶστε ἀπὸ τὸν τόπο μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου.
Καὶ νὰ μὴν μπῆτε στὸ χωριὸ μὲ ἥλιο μὲ φεγγάρι,
ντουφέκια νὰ μὴ ρίζετε, τραγούδια νὰ μὴν πῆτε,
καὶ σᾶς ἀκούσῃ ἡ μάννα μου καὶ ἡ δόλια γὴ ἀδερφή μου.
Κι' ἄρθοῦν καὶ σᾶς ρωτήσουνε πρώτη φορά, μὴν πῆτε,
κι' ἂ σᾶς διπλορωτήσουνε καὶ δεύτερη καὶ τρίτη,
μὴν πῆτε πῶς σκοτώθηκα νὰ μὴν κακοκαρδίσουν,
μόν' πῆτε πῶς παντρεύτηκα, ἐδῶ σ' αὐτὰ τὰ μέρη,
πῆρα τὴν πλάκα πεθερά, τὴ μαύρη γῆς γυναῖκα
καὶ αὐτὰ τὰ λιανολίθαρα, ἀδέρφια καὶ ξαδέρφια.

(Δημοτικὸν)

ΤΟΥ ΚΙΤΣΟΥ

Τοῦ Κίτσου ἡ μάννα κάθουνταν στὴν ἄκρη σ' τὸ ποτάμι
μὲ τὸ ποτάμι μάλωνε καὶ τὸ πετροβολοῦσε.
«Ποτάμι, γιὰ λιγόστεψε, ποτάμι, γύρνα πίσω,
γιὰ νὰ περάσω ἀντίπερα, στὰ κλέφτικα λημέρια,
πὄχουν κλέφτες σύνοδο κι' ὅλοι οἱ καπεταναῖοι».

Τὸν Κίτσο τόνε πιάσανε καὶ πᾶν νὰ τὸν κρεμάσουν,
χίλιοι τὸν πᾶν ἀπὸ μπροστὰ καὶ δυὸ χιλιάδες πίσω,
κι' ὀλοξοπίσω πήγαινε ἡ δόλια του ἡ μαννούλα.
«Κίτσο μου, ποῦ εἶνε τἄρματα, ποῦ τἄχεις τὰ τσαπράζια,
Τὶς πέντε ἀράδες τὰ κουμπιὰ τὰ φλωροκαπνισμένα;
—Μάννα, δὲν κλαῖς τὰ νειᾶτα μου, δὲν κλαις τὴ λεβεντιά μου,
μὸν κλαῖς τἄρημα τἄρματα, τἄρημα τὰ τσαπράζια;»

(Δημοτικὸν)

Η ΝΕΟΛΑΙΑ καὶ οἱ ἀναγνῶσται της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον ΑΓΓΕΛΟΝ ΒΟΥΔΟΥΡΗΝ, καθηγητὴν (Κωνσταντινούπολιν): Ὁ «Παπποῦς» σᾶς εὐχαριστεῖ ἰδιαιτέρως γιὰ τὰ ὡραῖα σας λόγια τὰ ὁποῖα τὸν συγκινοῦν τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον προέρχονται ἀπὸ ἄνθρωπον τῆς ἰδικῆς σας μορφώσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληροφορίαν περὶ τοῦ ὅτι ὁ Πατριάρχης Καρύκης διετέλεσε «Πρωτοψάλτης» τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τὴν ἠρύσθη ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου «Ὁ Ἀναδρομάρης», σελὶς 101, στίχ. 2, ἔκδοσις Φέξη, Ἀθῆναι 1914.

Κον Δ. ΖΑΦΕΙΡΙΔΗΝ· (Σταυρούπολιν — Θράκης). Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ καλά σας λόγια.

Κον Α. ΚΑΡΑΡΗΓΑΝ (ΜηΜλέας — Πηλίου): Σᾶς συγχαίρομε γιὰ τὸν πατριωτισμό σας καὶ τὴν πίστι σας στὶς ἀρχὲς τῆς 4ης Αὐγούστου·

Κον Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΝ (Θεσσαλονίκην): Περιμένουμε νὰ μᾶς στείλετε τὸ ἄρθρο σας.

Κον Ε. ΗΛΙΑΚΗΝ (Ρέθυμνον): Τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα μᾶς συγκινοῦν.

Κον ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΝ, σκαπανέα Διοικήσεως Νέας Ἰωνίας: Σᾶς συγχαίρομε γιὰ τὸν πατριωτισμό σας.

Κον ΣΤΑΜ. ΤΑΓΚΑΝ, φαλαγγίτην Ἁγίας Ἄννης: Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ θερμά σας λόγια. Τὸ ποιηματάκι σας δὲν εἶνε δημοσιεύσιμο.

Κον ΣΑΒ· ΑΛΕΠΙΔΗΝ (Πλατανότοπον Παγγαίου): Ἡ φωτογραφία ποὺ μᾶς στείλατε, δὲν εἶνε καθόλου καλή.

Κον ΧΑΡ. ΠΕΤΡΟΥΛΙΑΝ (Θήβας): Ἡ γεμάτη ἀπὸ ἐνθουσιώδη πατριωτισμὸ ἐπιστολή σας μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα. Σᾶς συγχαίρομε θερμά.

Κον Σ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ (Κάϊρον): Τὸ ἀρθράκι ποὺ μᾶς στείλατε ἀρκετὰ καλό. Φροντίστε νὰ μᾶς γράψετε κάτι καλύτερο. Τὰ προηγούμενα ἀρθράκια σας ποὺ δημοσιεύσαμε ἦταν πολὺ πιὸ καλογραμμένα·

Κον ΔΗΜ. ΠΑΓΙΑΤΗΝ (Κέρκυραν): Τὸ ποίημά σας καλό, ἀλλὰ γραμμένο βιαστικά. Ἂν θέλατε θὰ ἦταν καλύτερο ἀκόμη, γιατὶ ἔχετε ἀναμφισβήτητο ταλέντο καὶ ποιητικὴ ψυχή, ποὺ τὴν χαρακτηρίζει λεπτότατο αἴσθημα. Τὸ πρῶτο σας ποίημα ποὺ δημοσιεύσαμε ἦταν ἀσυγκρίτως καλύτερο. Μὴ βιάζεσθε λοιπόν. Περιμένουμε νὰ μᾶς στείλετε κάτι πιὸ καλό.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Ἐν Τρικκάλοις τῇ 24 Ἰουνίου 1938

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια ὅλοι μας μικροὶ καὶ μεγάλοι σὲ παρακολουθοῦμε καὶ μὲ τὸ διάβασμά σου νοιώθουμε νέα χαρὰ καὶ νέα ζωὴ στὸν ἑαυτό μας. Εἶσαι, χωρὶς νὰ θέλω νὰ σὲ κολακεύσω, τὸ μόνο περιοδικὸ, ποὺ πλημμυρίζει τὶς καρδιές μας ἀπὸ πατριωτικὸ παλμό. Ἡ ἀλησμόνητη γιὰ τὴν Ἑλλάδα 4η Αὐγούστου ἄνοιξε διάπλατα τὶς θύρες γιὰ νὰ μπῇ μέσα ὁ ζωογόνος ἥλιος τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν στὸ μεγάλο μας Βασιλῆᾶ καὶ στὸν λατρευτό μας Ἀρχηγὸ Κον Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα!

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ Π. ΖΑΜΗΝΗΣ
Ὁμαδάρχης Ε.Ο.Ν· Τρικκάλων

★

Ἐν Φούφᾳ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1938

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Ἐκ μέρους τῆς ΕΟΝ Φούφα Ἐορδαίας, σοῦ στέλνω τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν.

Διαβάζοντας τὶς χρυσές σου σελίδες, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου νὰ πετᾷ καὶ ἡ καρδιά μου νὰ ἔρχεται κοντά σου. Μὲ τὴν Α. Μ· τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὸν σιδηροῦν Κυβερνήτην κ. Ἰω. Μεταξᾶν θὰ φθάσωμεν ἐκεῖ ὅπου ἡ Πατρίς μας θέλει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΠΙΝΤΣΗΣ
Ἀρχηγὸς Ε.Ο.Ν. Φούφα Ἐορδαίας—Κοζάνης

★

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἄραγε τί εἶνε ἡ Πατρίς; Ἕνα κομμάτι γῆς. Ἕνας τόπος ἀγαπητός. Μία μεγάλη μητέρα γιὰ μᾶς. Ὅλοι τὴν ἀγαποῦμε καὶ τὴν ὑμνοῦμε. Τὴν σεβόμεθα καὶ τὴν τιμοῦμε· Καὶ τέλος, αὐτὸ τὸ μικρὸ ὄνομα ἔχει μεγάλη θέσι στὴν μικρή μας καρδιά. Ἀλλὰ δὲν φθάνει νὰ κάμνωμεν μόνον αὐτό. Δὲν πρέπει μόνον νὰ ἐκφωνῶμεν λόγους ὑπὲρ αὐτῆς καὶ νὰ τὴν διαδίδωμεν εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Πρέπει νὰ ἐργαζόμεθα ὑπὲρ αὐτῆς. Πρέπει ὁ κάθε ἕνας καὶ ἡ κάθε μία, νὰ προσπαθῇ νὰ τὴν ἐξυπηρετήσῃ, νὰ τῆς προσφέρῃ βοήθειαν ἔστω καὶ μικράν. Θὰ εἶνε ἀρκετὴ γι' αὐτήν. Ἐὰν ἔλειπαν οἱ ἐργαζόμενοι ἄνθρωποι, ἡ Πατρὶς θὰ ἦτο πτωχὴ καὶ μηδαμινή.

Ἂς ρίξωμεν ἕνα βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν.·. Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια τί ἦτο ἡ Ἑλλάς; Ἕνα πεδίον μάχης. Δυστυχῶς ὄχι πεδίον ἔνδοξον, ὅπως ἦτο εἰς τὰ ἀρχαῖα χρόνια, ἀλλὰ πεδίον ποὺ τὴν ἐταπείνωνε πολὺ εἰς τὰ μάτια τῶν ἄλλων κρατῶν. Ἦσαν οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι. Οὐδεὶς ἐσκέπτετο τὸ ὄφελος τῆς Πατρίδος μας, ὅλοι ἔβλεπαν τὸ συμφέρον των, καὶ μόνον τὸ συμφέρον.

Ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μόνον ἐζοῦσαν, ξεχνῶντας ὅτι εἶχαν ἕνα ἀνώτερον καθῆκον, τὸ ὄφελος τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες δὲν εἶνε ἀχάριστοι, δὲν εἶνε σκληροί· Μιὰ μέρα θυμήθηκαν τὴν Μητέρα των, καὶ μετανοιωμένοι πλέον, ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται μόνον ὑπὲρ αὐτῆς καὶ εἰργάσθησαν πολύ, ἕως ὅτου ἔφθασεν ἡ ἡμέρα ποὺ τὴν ἀνύψωσαν εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου.

Ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασιλῆᾶ των καὶ τὸν Μεγάλον Ἀρχηγὸν, τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν οἱ Ἕλληνες, προχωροῦν ἐμπρός, καὶ πάντα θὰ προχωροῦν.

Εἴμεθα ἴσως μικρὲς καὶ φανταζόμεθα ὅτι δὲν χρησιμεύομε εἰς τίποτε στὴν Πατρίδα μας. Εἶνε ὅμως πλάνη. Πρέπει νὰ ὑπερηφανευώμεθα. Εἴμεθα ἡ νέα γενεά, ἡ ἔνδοξη Νεολαία, ποὺ πέρνωντας παραδείγματα ἀπὸ τοὺς δυὸ Μεγάλους Ἀρχηγούς μας, θὰ δοξάσῃ τὴν Πατρίδα.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην βοηθείας· Τὰ θεμέλια τὰ ἔχουν θέσει οἱ μεγάλοι, καὶ τὰ ἔχουν στερεώσει γερά, τώρα ὅμως ἡμεῖς, πρέπει νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον των. Δὲν εἶνε σωστὸ νὰ μὴ στηρίξωμεν τῆς Ἑλλάδος τὸ οἰκοδόμημα.

Ἐργασία!! Εἶνε ἡ μόνη λέξις ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν δοξάσῃ, εἶνε ἡ μόνη ποὺ δύναται νὰ τῆς δώσῃ: τὴν εὐημερίαν, τὴν εὐτυχίαν, καὶ τὴν χαράν. Ἂς θυμηθῶμεν τοὺς εὐεργέτας τῆς Πατρίδος, εἶνε πολλοὶ καὶ κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς ἀριθμήσῃ. Αὐτοὶ μήπως δὲν ἐθυσίασαν τὸ πᾶν, ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν των; Εἰργάσθησαν διὰ τὴν μεγάλην Μητέρα, ἐστερήθησαν, ἐταλαιπωρήθησαν, ἐτυραννήθησαν, ἀλλὰ πάντοτε μπροστά των ἔβλεπαν μιὰ φωτεινὴ φράσι: «Ἔρχεται ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος μας!»

Πρέπει νὰ συναισθανώμεθα ἀπὸ μικρὲς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, καὶ νὰ τὴν ἐξυπηρετῶμεν. Τίποτα ἄλλο δὲν πρέπει νὰ σκεπτώμεθα παρὰ τὴν ἐργασίαν πρὸς ὄφελος τῆς Πατρίδος.

Τὰ πλούτη φέρουν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας τὴν εὐημερίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ σχηματισθοῦν αὐτά, πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα ἐντατικά.

Ὁ πλέον μικρὸς ἐργάτης βοηθεῖ τὴν Πατρίδα. Νεολαία!! Ἂς προσπαθήσωμεν ἡμεῖς, ἡ νέα γενεά, μὲ ἀρχηγοὺς τὸν Μεγάλο Βασιλῆᾶ μας καὶ Ἐθνικὸν Κυβερνήτην τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, νὰ ἀνυψώσωμεν καὶ νὰ δοξάσωμεν τὴν ἀθάνατον Πατρίδα μας.

Ζήτω ἡ Πατρίς!
Ζήτω ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μας!
Ζήτω ἡ Ἐργασία!
Ζήτω ὁ Μέγας Κυβερνήτης μας, καὶ πρῶτος Ἐργάτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗ
Μαθήτρια Γ΄ Γυμνασίου. Ἀρχηγὸς Φαλαγγιτισσῶν τῆς «Ἰονίου Σχολῆς Θηλέων»

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΡΑΓΙΚΟ ΝΑΥΑΓΙΟ

Τὰ δύο πλοῖα συναντήθηκαν στὴν πυκνὴν ὁμίχλη, λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ. Ἐταξίδευαν πρὸς ἀντίθετη κατεύθυνσιν: τὸ ἕνα ἐπήγαινε καὶ τὸ ἄλλο ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

Θὰ μποροῦσαν θαυμάσια ν' ἀποφύγουν τὴν σύγκρουσιν, παρ' ὅλην τὴν ὁμίχλην. Ἀλλὰ ὁ παρατηρητὴς τοῦ πρώτου ὑπερωκεανείου, ἀπὸ κακὸν ὑπολογισμὸ, ἔπεσε ὁρμητικὰ στὸ πλευρὸ τοῦ δευτέρου, ποὺ δὲν ἐπρόφθασε νὰ παραμερίσῃ γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν σύγκρουσιν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τοῦ ὑπερωκεανείου ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ, ὁ Κώστας Ἀστρίδης, κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς τρομερῆς συγκρούσεως ἦταν ἀπάνω στὸ κατάστρωμα. Ἐγύριζε στὴν πατρίδα, ἔπειτα ἀπὸ ἀπουσία μερικῶν μηνῶν, καὶ δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα πότε νὰ φθάσῃ. Ἡ ἀνυπομονησία του ἦταν ἀπερίγραπτη, γιατὶ ἐδῶ κάτω τὸν ἐπερίμενε ἡ ἀγαπημένη γυναικούλα του.

Ἀλλὰ κι' αὐτὴ τὸν ἐπερίμενε μὲ ἀνυπομονησία, ἀφοῦ πολλὲς φορές, στὰ γράμματά της, τὸν εἶχε ἀπειλήσει ὅτι ἂν δὲν ἐπέστρεφε σύντομα, θὰ ἔπαιρνε τὸ πρῶτο πλοῖο γιὰ τὴν Ἀμερική, γιατὶ εἶχε κουραστῆ πιὰ νὰ τὸν περιμένῃ.

Ἐπὶ τέλους ὁ Ἀστρίδης, ἕνας δραστήριος νέος ποὺ εἶχε πάει γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὴν κληρονομία τοῦ πατέρα του, ἑνὸς ἐμπόρου ποὺ πέθανε στὴν Ἀμερικὴ, τελείωσε τὶς ὑποθέσεις του κι' ἐπέστρεφε τώρα στὴν πατρίδα.

Ἀπὸ τὴν ἀνυπομονησία δὲν μπόρεσε νὰ κοιμηθῇ. Καὶ ἦταν στὸ κατάστρωμα, ὅπου ἐγευόταν προκαταβολικῶς τὴ συγκινητικὴ στιγμὴ τῆς συναντήσεως μὲ τὴν γυναῖκα του, ὅταν ἔγινε ἡ σύγκρουσις. Ἀμέσως ἐκατάλαβε τί συνέβη, ἂν καὶ ἡ ὁμίχλη δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἰδῇ οὔτε δέκα βήματα μπροστά του.

Τρομακτικὲς σκηνὲς ἀκολούθησαν μετὰ τὴν φοβερὴ ἐκείνη σύγκρουσι. Στὴ γενικὴ ἀναστάτωσι, μετὰ τὶς κραυγὲς τῶν ἀπελπισμένων ἐπιβατῶν καὶ τὶς σπασμωδικὲς διαταγὲς τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ πλοίου, ὁ Ἀστρίδης δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του.

Τὰ δυὸ πλοῖα εἶχαν τραυματισθῆ θανασίμως στὴ σύγκρουσι καὶ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἐλπὶς σωτηρίας: θὰ ἐβυθίζοντο καὶ τὰ δυὸ καὶ μάλιστα πολὺ γρήγορα.

Καθὼς ἦταν καλὸς κολυμβητὴς καὶ ἐπειδὴ ἦταν βέβαιος ὅτι ἂν ἔμενεν ἐκεῖ θὰ παρεσύρετο στὸν βυθὸν ἀπὸ τὴν δίνην ποὺ θὰ ἔκανε τὸ καράβι, ὁ Ἀστρίδης ἔπεσεν ἀμέσως στὴ θάλασσα. Θὰ ἔμενε κολυμπῶντας στὸ νερὸ, θ' ἁρπαζόταν ἀπὸ κανένα συντρίμμι τοῦ ναυαγίου καὶ θὰ ἔμενε ὥσπου νὰ περάσῃ κανένα ἀπὸ τὰ πλοῖα ποὺ εἶχαν καλέσει εἰς βοήθειαν.

Μόλις βρέθηκε στὸ νερὸ ἄρχισε νὰ κολυμπάῃ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις του, γιὰ ν' ἀπομακρυνθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Ἐπήγαινε στὰ τυφλὰ μέσα στὴν ὁμίχλη, γι' αὐτὸ καὶ πολλὲς φορὲς ξαναγύρισε στὸ ἴδιο μέρος χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ.

Ἄκουσε τὶς ἀπελπιστικὲς κραυγὲς τῶν ἐπιβατῶν, τὴν τρομακτικὴ ἔκρηξι τῶν καζανιῶν καὶ μετὰ ὅλα ξανάπεσαν σὲ μιὰ σιγὴ θανάτου, διακοπτομένην μοναχὰ ἀπὸ τὸ πάφλασμα τῶν κυμάτων. Κι' αὐτὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ μένῃ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, κάνοντας ἀπεγνωσμένες προσπάθειες γιὰ νὰ διώξῃ τὴν κούρασι ποὺ τὸν παρέλυε.

Ἐξαφνα τὰ πόδια του ἐσκόνταψαν σὲ μιὰ λείαν ἐπιφάνεια, ποὺ ἀνεβοκατέβαινε μέσα στὴ θάλασσα καὶ παρεσύρετο ἀπὸ τὰ κύματα. Ἐκατάλαβε πὼς ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ δύο ναυαγισμένα πλοῖα, ποὺ κρατιῶταν ἀκόμη στὴν ἐπιφάνεια ἐπειδὴ δὲν εἶχαν σπάσει τὰ στεγανὰ διαμερίσματα.

Ἁρπάχθηκε λοιπὸν ἀπὸ ἕνα συρματόσχοινο καὶ σύρθηκε ἐπάνω στὸν σκοτεινὸν ἐκεῖνον ὄγκον, ποὺ μόλις ἔβγαινε ἀπὸ τὸ νερό. Ἦταν τόσο ἐξαντλημένος, ὥστε χωρὶς τὴν ἀπροσδόκητη ἐκείνη βοήθεια δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀνθέξῃ περισσότερο. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὁμίχλη εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαλύεται καὶ ὁ Ἀστρίδης ἔβλεπε τώρα πιὸ καθαρὰ τὰ γύρω του ἀντικείμενα.

Βρισκόταν πάντα στὴ μιὰ πλευρὰ ναυαγισμένου σκάφους. Ἀπὸ τὸ χρῶμα κατάλαβε ὅτι δὲν ἦταν τὸ δικό του, ἀλλὰ τὸ ἄλλο ποὺ τοὺς εἶχε σπηρουνιάσει στὰ πλευρά.

Δίπλα του ἦταν ἕνα φινεστρίνι. Καὶ ἀπὸ τὸ σπασμένο κρύσταλλο εἶχε ἁρπαχτῆ ἕνα χέρι κάτασπρο, γυναικεῖο, ποὺ ἔκανε ἀπεγνωσμένες προσπάθειες γιὰ νὰ κρατηθῇ. Ἡ δυστυχισμένη αὐτὴ γυναῖκα θὰ ἦταν ἀκόμα ζωντανὴ στὴν καμπίνα της καὶ θἄχε ἀκόμα τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ μποροῦσε νὰ σωθῇ.

Ὁ νεαρὸς ναυαγὸς ἀνατρίχιασε. Μετὰ ἔνοιωσε ἕνα αἴσθημα οἴκτου γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἐκείνην ὕπαρξιν ποὺ εἶχε τὴν αὐταπάτην ὅτι μποροῦσε νὰ σωθῇ. Καὶ ἅπλωσε τὸ χέρι του γιὰ ν' ἁρπάξῃ τὸ γυναικεῖο ἐκεῖνο χεράκι, ἐνῷ τὰ μάτια του καρφώθηκαν ἀπάνω του.

Μιὰ τρομερὴ κραυγὴ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ στήθη του. Στὸ μεσαῖο δάκτυλο τοῦ γυναικείου ἐκείνου χεριοῦ εἶδεν ἕνα δακτυλίδι μὲ διαμάντι στὴ μέση, τριγυρισμένο ἀπὸ μικρὰ ρουμπινάκια.

—Τὸ δαχτυλίδι τῆς γυναίκας μου! φώναξε ὁ Ἀστρίδης σ' ἕναν παροξυσμὸ ἀπελπισίας. Ἄχ, γυναικούλα μου, ἀγαπημένη μου γυναικούλα, γιατὶ ξεκίνησες ἀπὸ τὸ σπίτι γιὰ νἄρθῃς νὰ μὲ βρῇς; Ποιὸς δαίμονας σοῦ εἶπε νὰ πάρῃς τὸ καταραμένο αὐτὸ καράβι;

Καὶ καθὼς μιλοῦσε ἔσφιγγε μὲ πάθος τὸ παγωμένο ἐκεῖνο χέρι, σὰν νἄθελε νὰ τὸ ζεστάνῃ, νὰ τοῦ δώσῃ ζωή. Καὶ χτυποῦσε τὸ κρύσταλλο σὰν νὰ μποροῦσε νὰ τὸ σπάσῃ καὶ νὰ περάσῃ ἔπειτα ἀπὸ ἐκεῖ τὴν δυστυχισμένη ναυαγόν.

Ἐξαφνα ὅμως, τὸ γυναικεῖο χέρι ἐξέφυγεν ἀπ' τὸ δικό του, σὰν νὰ τὸ τράβηξε πρὸς τὰ μέσα μιὰ μυστηριώδης δύναμις. Καὶ στὰ χέρια του ἔμεινε τὸ πολύτιμο δαχτυλίδι, ποὺ τὦφερε στὰ χείλη καὶ ἄρχισε νὰ τὸ καταφιλῇ μὲ πάθος. Μετὰ ζαλίστηκε κι' ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του. Ἡ συγκίνησις καὶ ὁ κόπος τὸν εἶχαν καταβάλει.

Ὅταν ἐξύπνησε, βρέθηκε στὸ κρεββάτι ἑνὸς νοσοκομείου, ὅπου τὸν εἶχαν μεταφέρει μετὰ τὸ ναυάγιο. Ἕνα πλοῖο ποὺ ἔσπευσε εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς μόλις ἔλαβε τὸ ραδιογράφημα, τὸν εἶχε σώσει.

Μόλις ἄνοιξε τὰ μάτια, μιὰ κραυγὴ ἐκπλήξεως ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη του. Ἡ βαθειὰ ἔκπληξις ποὺ δοκίμασε παρ' ὀλίγον νὰ τὸν κάνῃ νὰ λιποθυμήσῃ πάλι. Δίπλα του βρισκόταν ἡ ἀγαπημένη γυναικούλα του, ὤμορφη καὶ περιποιητικὴ ὅπως πάντα. Καὶ στὸ χέρι φοροῦσε τὸ πολύτιμο δαχτυλίδι.

— Στὸ παραμιλητὸ τοῦ πυρετοῦ ἀφηγήθηκες ὅλην τὴν περιπέτειά σου, τοῦ εἶπε καθὼς τοῦ ἐχάϊδευε τὸ μέτωπο. Τὰ ξέρω ὅλα. Ὅταν σ' ἔφεραν ἐδῶ μὲ εἰδοποίησαν ἀμέσως καὶ ἦρθα.

—Μὰ καλά, τὸ δαχτυλίδι;... ἔκανε αὐτός.

—Τὸ δαχτυλίδι μοῦ τὦχαν κλέψει, ἀπάντησε γελῶντας ἡ γυναῖκα του, καὶ ἔφτιαξα ἄλλο, ἐντελῶς ὅμοιο μὲ τὸ πρῶτο.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΜΗΜΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ.— Ἡ περιφερειακὴ διοίκησις τῆς ΕΟΝ. Ἀχαΐας, κατόπιν τῆς αὐθορμήτου προσελεύσεως εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς πολλῶν νεανίδων, αἵτινες εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ παρακαλέσουν ὅπως ἐγγαφοῦν εἰς τὰς τάξεις τῆς ΕΟΝ., καὶ μετὰ τὴν σχετικὴν ἔγκρισιν, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν εἰς τὴν πόλιν μας ἰδίου σχηματισμοῦ θηλέων. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ Διοικητὴς κ. Ζαρκάδας παρουσίασε πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπόπτην τῆς ΕΟΝ Νομάρχην κ. Πέππαν τὰς τεσσαράκοντα νέας αἱ ὁποῖαι εἶχον τὴν ὡραίαν πρωτοβουλίαν νὰ ἀποτελέσουν τὰς πρώτας φαλαγγίτισσας καὶ σκαπάνισσας τῆς ὑποδιοικήσεως θηλέων Πατρῶν.

Κατὰ τὴν παρουσίασιν τῶν πρώτων φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὁ κ. Ζαρκάδας προσφωνῶν αὐτὸν εἶπεν ὅτι αἱ παρουσιαζόμεναι αἱ τῶν Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφιλοδόξησαν πρῶται νὰ σχηματίσουν τὴν φάλαγγα θηλέων, τὸν παρεκάλεσαν νὰ διαβεβαιώσῃ ἐκ μέρους των τὸν κ. Γενικὸν Ἐπόπτην ὅτι εἶνε ἀφωσιωμέναι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους καὶ προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τῆς ΕΟΝ μὲ τὴν ἀπόφασιν ὅπως δώσουν ὅλας τὰς δυνάμεις ἵνα καταστοῦν Ἑλληνίδες πραγματι καὶ ἄξιαι τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς μας.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπαντῶν συνεχάρη τὰς παρουσιασθείσας νέας διὰ τὴν πρωτοβουλίαν των ὅπως σχηματίσουν τὸν πρῶτον πυρῆνα θηλέων, ἐκάλεσε δὲ αὐτὰς ὅπως διαδραματίσουν τὸν σοβαρώτατον ρόλον τὸν ὁποῖον ἐπιφυλάσσει τὸ Νέον Κράτος.

—Ἡ θέσις τῆς γυναικός, εἶπεν ὁ κ. Νομάρχης, εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου εἶνε κοινωνική, ἐθνικὴ καὶ πολιτική. Ἐθνικὴ διότι αἱ Ἑλληνίδες ὀφείλουν νὰ διατηρήσουν τὴν Ἑλληνικὴν παράδοσιν ὡς κληρονόμοι ἑνὸς ἐνδόξου Ἔθνους, κοινωνικὴ διότι ἡ γυναῖκα μὲ τὸν ἀνώτερον συναισθηματικόν της κόσμον ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ τὴν ζωὴν ὡς ἀδελφή, ὡς σύζυγος καὶ ὡς μητέρα. Καὶ τέλος ἡ θέσις τῆς γυναικὸς εἶνε πολιτική, διότι ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος ἀναλαμβάνει αὐτὴ ἐνεργὸν πλέον ρόλον διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς πίστεώς της πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, αἱ ὁποῖαι προσαρμόζονται ἀπολύτως πρὸς τὸν προορισμόν της.

»Εἶμαι βέβαιος, κατέληξεν ὁ κ. Πέππας, ὅτι αἱ φαλαγγίτισσες καὶ σκαπάνισσες τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἀχαΐας ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος θὰ παρουσιάσουν τὴν αὐτὴν πρόοδον καὶ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ἐργασίαν, τὸν ὁποῖον παρουσιάζουν καὶ οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς.

Τὸ τέλος τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Νομάρχου ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ σχηματισμοῦ ΕΟΝ θηλέων.

Ἐν συνεχείᾳ ὡρίσθη προσωρινὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἐγγραφάς, ἐκ τῶν δίδων Γ. Καρατζᾶ, Τσίρου, Ἀγγελῆ, Μαρούδα, Γούτα, Τσιμεράκη, Κριεζία, Κοτσάνη, Φράγκου, Καροπούλου καὶ Παραλοπούλου, μέχρι τοῦ Σαββάτου δὲ θὰ ἔχῃ ἐνοικιασθῆ καὶ ἴδιον οἴκημα διὰ τὴν στέγασιν τῆς ὑποδιοικήσεως θηλέων.

ἡ κίνησις ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ

Πρωτοβουλίᾳ τῆς Περιφερειακῆς Δ)σεως Ε.Ο.Ν. Νομοῦ Λέσβου ἡ ὀνομαστικὴ ἑορτὴ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., ἔλαβε γενικὸν Παλλεσβιακὸν χαρακτῆρα, ἑορτασθείσης ταύτης παρ' ὅλων τῶν τμημάτων Ε.Ο.Ν. ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωρίου, ὅπου ὑπάρχει τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἐν Μυτιλήνῃ ἡ ἑορτὴ ἔλαβε ἐξαιρετικὴν αἴγλην εἰς τὴν θερινὴν λέσχην τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας οἱ φαλαγγῖται κατόπιν τῆς σχετικῆς διαταγῆς εἶχον καταγίνει εἰς τὸν στολισμὸν τοῦ κηπαρίου τῆς Λέσχης, ὅπου θὰ ἐλάμβανεν χώραν ἡ ἑορτή. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως εἶχε συρρεύσει πολὺς κόσμος.

Ἐπίσης προσῆλθον ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ Δ)τὴς τῆς Νομαρχίας κ. Οἰκονόμου ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ εἰς Ἀθήνας εὑρισκομένου Νομάρχου Λέσβου, ὁ φρουραρχῶν τα)χης κ. Φ. Δήμου, ὁ Δ)τὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Κακερῆς, οἱ δ)ταὶ σχολείων κλπ.

Κατὰ τὸ πρόγραμμα ἐξετελέσθησαν ἀριστοτεχνικώτατα παρὰ τῶν φαλαγγιτισσῶν ἑλληνικοὶ χοροὶ συνοδείᾳ μουσικῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων Μυτιλήνης. Ἐγένοντο ἐπίσης πολλαὶ καλλιτεχνικαὶ ἐκτελέσεις. Ἡ ἑορτὴ διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 7ης ἕως τὴν 9ην νυκτερινὴν, ἔληξε δὲ μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, καὶ τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶ.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τοῦ πλήθους ὑπῆρξε χαρακτηριστικὸς διὸ τὸ φρόνημα ἐν γένει τῆς Νήσου.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Τὴν 26ην Ἰουνίου ἡμέραν Κυριακὴν ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικός μας Ἐπόπτης Π. Παπαγιαννάκος μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Σπ. Παπαηλιοῦ ἐξῆλθον εἰς περιοδείαν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ὁρκωμοσίαν τῶν τμημάτων Ε. Ο. Ν. ἀνὰ τὰ χωρία τοῦ τέως Δήμου Μελιτίνης. Παντοῦ ἐγένοντο δεκτοὶ μετ' ἐπευφημιῶν καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. Σπάρτης ἐξέδραμεν εἰς τὸ χωρίον Μελιτίνη, ἵνα παρστῇ εἰς τὴν ἐκεῖ ὁρκωμοσίαν τῶν Σχηματισμῶν Μελιτίνης καὶ Προσηλίου, ὡς καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Σημαίας ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ μας Ἐπόπτου. Τὸ ἀπόγευμα παρουσίᾳ πλήθους κόσμου ἐγένετο εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν τοῦ χωρίου ἡ ὡς ἄνω ὁρκωμοσία τῶν Σχηματισμῶν Μελιτίνης καὶ Προσηλίου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὡμίλησε διὰ θαυμασίων λόγων ἐξάρας τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ τῆς Ε.Ο.Ν., διακοπτόμενος εἰς κάθε φράσιν του ἀπὸ ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Τέλος παρέδωσε τὴν σημαίαν εἰς τοὺς φαλαγγίτας καὶ τοὺς σκαπανεῖς κατασυγκινήσας αὐτοὺς διὰ τῶν ὡραίων λόγων του. Ἡ θαυμασία αὐτὴ ἑορτὴ ἔληξε μὲ παρέλασιν τῶν Τμημάτων Μελιτίνης, Προσηλίου, Κοκκίνων Λουρίων καὶ φαλαγγιτῶν Σπάρτης καὶ τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς ἤρχισαν τοὺς χορούς πρωτοστατούντων τῶν φαλαγγιτισσῶν Μελιτίνης, ἐνδεδυμένων μὲ τὰς τοπικάς των ἐνδυμασίας. Οἱ χοροὶ καὶ τὰ τραγούδια ἐσυνεχίσθησαν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὁπότε καὶ ἔφυγαν οἱ ἐκδρομεῖς φαλαγγῖται τῆς Σπάρτης.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἐγένετο καὶ λαχειοφόρος ἀγορὰ μὲ ἐκθέματα τῶν φαλαγγιτισσῶν. Τὰ χρήματα θὰ διατεθοῦν γιὰ τὶς στολὲς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων τοῦ Σχηματισμοῦ τῆς Μελιτίνης.

Ι. ΚΟΥΡΣΟΥΜΗΣ

Η Ε.Ο.Ν. ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ, — Ἰούνιος. Μὲ γοργὸν βῆμα καὶ μὲ ἄοκνον καὶ ἐπιτυχῆ ἐργασίαν ἤρχισε πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ἡ ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας τῆς Γορτυνίας.

Εὐθὺς ὡς ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Ἀρκαδίας ὡς Γεν. Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Νομοῦ μας ὁ διορισμὸς τοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον ὑπηρετοῦντος καθηγητοῦ κ. Χρ. Καρβελᾶ, ὡς Περιφερειακοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Γορτυνίας, ἤρχισεν οὗτος ἀθορύβως καὶ μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα τὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν νέων τῆς ἐπαρχίας μας, οἵτινες μὲ ἐνθουσιασμὸν σπεύδουν, διὰ νὰ συμβάλλουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Τρίτου Ἑλλ. Πολιτισμοῦ.

Ὁ Περ. Ὑποδ)τὴς κ. Καρβελᾶς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως — Ὁμαδαρχῶν, 1) Νικ. Χρονᾶ Διευθυντοῦ Προπαγάνδας καὶ 2) Ἀσημ. Καρδάση, Δ)τοῦ Γραμματείας μετέβησαν τὸ Σάββατον 21ην Μαΐου εἰς Μαγούλιανα.

Ἀφοῦ παρηκολούθησαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν πλήρη κατάρτισιν τοῦ Τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν. Μαγουλιάνων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ παραδειγματικῶς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φ)ρίου μὲ ἀρχηγόν του τὸν Ὁμαδάρχην κ. Σωτ. Κόλλιαν Δημ)λον.

Εἰς τὴν Βυτίναν συνηντήθησαν μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος κ. Ε. Πανταζόπουλον καὶ μὲ τὸν γυμναστὴν τοῦ ἐκεῖ ἀστικοῦ σχολείου κ. Ἰω. Πετρόπουλον, οἵτινες προθύμως ἐδέχθησαν νὰ διοργανώσουν τὴν Ε.Ο.Ν. Ἐντὸς τοῦ Κοινοτ. Καταστήματος ὁ κ. Περιφ. Ὑποδ)τὴς ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τοὺς σκοπους τῆς Ε.Ο.Ν. τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει τὸ Νέον Κράτος ὑπὸ τὴν θερμὴν πνοὴν τοῦ Κυβερνήτου μας Ἰω. Μεταξᾶ. Πρωτοβουλίαν ἔλαβον οἱ κ.κ. Ἰω. Πετρόπουλος, γυμναστὴς καὶ Ἰω. Κ. Μαῖμος, διορισθέντες Ὁμαδάρχαι. Τὸ Τμῆμα Βυτίνης λειτουργεῖ κανονικῶς, ἀριθμεῖ δὲ περὶ τὰ 80 μέλη. Ὁ Ὁμαδάρχης κ. Πετρόπουλος ἀνέλαβε τὴν σύστασιν ὁμάδων Ε.Ο.Ν. εἰς ὁλόκληρον τὸν Δῆμον Βυτίνης. Εἰς τὸ χωρίον Νυμφασία διωρίσθη Ὁμαδάρχης ὁ ἀκούραστος Γρηγ. Χαραλαμπόπουλος.

Τὸ ἑσπέρας ὁ κ. Ὑποδ)τὴς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν του ἐπέστρεψεν εἰς Δημητσάναν.

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν 22 Μαΐου, μετέβη συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἄνω ἐπιτελῶν, εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ τ. δ. Ἡραίας Παλούμπα. Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθη ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Παπαχρήστου, ὁ ἐφημέριος κ. Παπαχρήστου, ὁ δημ)λος κ. Ἰω. Τσιῶκος καὶ Παν. Ἡλιόπουλος συν)χος δημ)λος. Ὁ κ. Περιφ. Ὑποδ)τὴς ἐντὸς τοῦ Δημοτ. Σχολείου ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἔθεσε τὰς ἀπαραιτήτους βάσεις καὶ κατευθύνσεις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Τοπικοῦ Τμήματος, τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον λειτουργεῖ κανονικῶς, μὲ Ὁμαδάρχην τὸν φιλοπρόοδον Διευθυντὴν τοῦ ἐκεῖ Δημ. Σχολείου κ. Ἰω. Τσιῶκον, ὅστις δίδει τακτικῶς διαλέξεις πρὸς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.

Εἰς Παλούμπα εἶχεν ἔλθει ἐκ τοῦ χωρίου Λυσσαρέας — Ἡραίας ὁ δημ)λος κ. Χρ. Παρασκευόπουλος, ὅστις εὐχαρίστως ἀνέλαβε τὴν σύστασιν Ὁμάδος Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ χωρίον του, διορισθεὶς Ὁμαδάρχης.

Τὴν 3.30 μ.μ. ἀνεχώρησαν μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις διὰ τὸ χωρίον Ράφτη, ὅπου ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Βασιλοπούλου ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις ἐκεῖ Ὁμάδος Ε.Ο.Ν. μὲ Ὁμαδάρχην τὸν κ. Χαρ. Ἀγγελακόπουλον.

Ἐνθουσιασμὸς καὶ προθυμία παρατηρεῖται παντοῦ. Ὅλοι εἶναι ἀφωσιωμένοι στὸ Ἐθνικὸ Ἰδεῶδες. Παντοῦ ἱδρύθησαν Ὁμάδες Ε. Ο. Ν. Εἰς Ἀετορράχην μὲ Ὁμαδάρχην τὸν δικολάβον κ. Κων. Κωνσταντόπουλον, ὅστις διὰ διαλέξεων ἀναπτύσσει τοὺς σκοπούς, τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοῦ Νέου Κράτους, εἰς Λουτρὰ μὲ Ἀρχηγὸν τὸν δημ)λον κ. Φώτιον Γαβραν, εἰς Βλάχους μὲ Ὁμαδάρχην τὸν κ. Νικ. Ἀσημακόπουλον, εἰς Λιοδώραν μὲ Ὁμαδάρχην τὸν Ἰω. Ἀποστολόπουλον, εἰς Λῶτι μὲ Ὁμαδάρχην τὸν Βασ. Σαρλαν, εἰς Κακουρέϊκα μὲ Ὁμαδάρχην τὸν Γ. Τασιόπουλον, εἰς Κοκορᾶ μὲ Ὁμαδάρχην τὸν Γ. Κ. Τσάκαλην, εἰς Σαρακίνι—Ἡραίας μὲ Ὁμαδάρχην τὸν Παν. Μπερδούσην, εἰς Ψάρι μὲ τὸν Διον. Γκιώνην, εἰς Σέρβου μὲ Ὁμαδάρχην τὸν δημ)λον κ. Γ. Δάραν, εἰς Παναγιὰν—Ζατούνης μὲ Ὁμαδάρχην τὸν Ἀλ. Ἀνδρικόπουλον.

Ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου εἰς ὅλον τὸν Δῆμον Ἡραίας θὰ κυματίζῃ ἡ κυανόλευκος καὶ ὁ Ὕμνος τῆς Νεολαίας θὰ ψάλλεται ἐμπνέων εἰς τὴν νεότητα τῆς ὑπαίθρου τὸν ἐνθουσιασμόν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου
Ὑποδ)σεως Ε. Ο. Ν. Γορτυνίας
ΑΣΗΜ. ΑΝ. ΚΑΡΔΑΣΗΣ
Ὁμαδάρχης

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΜΗΛΕΩΝ—ΠΗΛΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν, καθ' ἣν ἐγνώσθη ἡ ἵδρυσις Ἐθνικῆς Νεολαίας εἰς τὴν κωμόπολίν μας, σύσσωμοι οἱ νέοι προσῆλθον καὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν.

Ἡ Ὀργάνωσις ἀποτελεῖται ἀπὸ 75 νέους ἡλικίας 15—27. Κάθε βράδυ γίνεται συγκέντρωσις ὅπου ἀναπτύσσονται οἱ σκοποὶ τῆς Ε.Ο.Ε. ὡς καὶ τὰ ζητήματα τῆς Θρησκείας, τῆς Οἰκογενείας, τῆς Πειθαρχίας, τοῦ Σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τῆς συμπεριφορᾶς ἀπέναντι ὅλων παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ μας κ. Η. Ιιανταζῆ.

—Ζήτω τὸ Ἔθνος.

—Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ὁ Β΄.

—Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης καὶ Πρῶτος Φαλαγγίτης κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς.

—Ζήτω ἡ Ἰσχυρὰ Ἐθνικὴ Νεολαία.

Ὁ Φαλαγγίτης
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΚΑΡΑΡΗΓΑΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Τὴν 26ην Ἰουνίου Ὁμὰς Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Τυρνάβου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴν Τυρνάβου Παπαγιάννην καὶ τοὺς Ὁμαδάρχας Μαΐκον καὶ Βελισιώτην ἐξέδραμεν εἰς Ἐλασσῶνα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Τσαριτσάνην. Ἔξω τῆς πόλεως Ἐλασσῶνος μας ὑπεδέχθησαν οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὑποδιοικητὴν κ. Ἀθ. Πάκαν.

Μετὰ ὀλιγόωρον ἀνάπαυσιν ἐπιβιβασθέντες αὐτοκινήτων κατηυθύνθησαν εἰς τὴν ἐξοχικὴν θέσιν «Ἐλλιῶνες», ὅπου καὶ ἐγευμάτισαν. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε χορὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐχόρεψαν συναδελφωμένοι οἱ Φαλαγγῖται Τυρνάβου καὶ Ἐλασσῶνος.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς Τυρνάβου κ. Παπαγιάννης ἀνέπτυξε τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΟΥΛΑΣ
Φαλαγγίτης Τυρνάβου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Ἡ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἑνιαίαν καὶ συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μελῶν της καθιέρωσε τὸ σύστημα τῶν μηνιαίων ἀναλυτικῶν προγραμμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφει λεπτομερῶς τὸν τρόπον τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰδιολογικῆς διαφωτίσεως καὶ τὰ ὁποῖα στέλλει πρὸς ἅπαντα τὰ τμήματα καὶ τοὺς σχηματισμούς της.

Συγχρόνως δὲ ἀποστέλλει καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως εἰς διδομένην σειρὰν μαθημάτων διαφωτιστικοῦ περιεχομένου.

Παραλλήλως καθιέρωσε ὅπως ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἐκ περιτροπῆς ἐπιτελικοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς τὰ τμήματα ἀφ' ἑνὸς νὰ δίδουν τὰς ἀναγκαίας ὀργανωτικὰς κατευθύνσεις, ἀφ' ἑτέρου νὰ προβαίνουν εἰς δημοσίας διαφωτιστικὰς διαλέξεις κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ κατανοηθοῦν πλήρως οἱ σκοποὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ δοθῇ περιεχόμενον εἰς τὸν μεγάλον ἐνθουσιασμὸν τῶν νέων τῆς ὑπαίθρου.

Τὴν 19ην παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο ἐπιθεώρησις εἰς τὰ τμήματα Μιντιλογλίου,, Βραχνεΐκων, Τσουκαλεΐκων καὶ Καμινίων, τὴν 26ην εἰς τὰ τμήματα Σαγεΐκων καὶ Μπούκουρα. Εἰς τὰ ἄνω τμήματα ἐδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι, ὡμίλησε ὁ διευθυντὴς τῆς ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως κ. Δημ. Λάγαρης.

Ἐπίσης τῇ ἐγκρίσει τῆς Διοικήσεως καθιερώθησαν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἰδεολογικῆς Διαφωτίσεως ἑβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις τῶν βαθμούχων Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας, εἰς τοὺς ὁποίους γίνεται ἀνάπτυξις τῶν σκοπῶν καὶ κατευθύνσεων τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐν γένει διαλέξεις ἱστορικοῦ καὶ πολιτικο - οἰκονομικοῦ περιεχομένου κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν πλήρη πνευματικὴν κατάρτισιν τῶν στελεχῶν.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας ἱδρύθη μουσικὸν τμῆμα ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Ρομποτῆ, ὅστις ἐσχημάτισε τμῆμα χορῳδίας.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἐκτὸς τῆς μονίμου ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν ὁ ἰατρὸς κ. Κουρμέντελος Παν. ὡς διευθυντὴς καὶ οἱ ἰατροὶ Καλλεντζιώτης καὶ Κανελλόπουλος, ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Πατρῶν ἀπεφάσισεν ὅπως ἅπαντες οἱ ἰατροὶ τῆς πόλεως προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των δωρεὰν εἰς τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως.

Ἐπίσης πολλοὶ φαρμακοποιοὶ ἀνέλαβον τὴν χορήγησιν φαρμάκων μὲ σημαντικὴν ἔκπτωσιν.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΝΕΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἱδρύθησαν

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ ΜΑΣ

Φαλαγγίτισσαι Σχηματισμοῦ Ε. Ο. Ν. Μελιτίνης, μὲ τὰς τοπικάς των ἐνδυμασίας.

ΚΙΝΗΣΙΣΤΩΝΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

κάτωθι μήματα εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας.

1) Ἀργυρᾶς Πατρῶν, 2) Πορρωβίτσης Αἰγιαλείας, 3) Ἀμπελοκήπων, 4) Μεσορουγίου Αἰγιαλ. 5) Παρασκευῆς Βάλτι καὶ Ψωφίδος Καλαβρύτων.

Γ. ΦΛΟΥΔΑΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΔΙΑΒΟΛΙΤΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΤΕΩΣ ΔΗΜΟΥ ΑΝΔΑΝΕΙΑΣ

Ἡ ὡραία Καλαμάτα, ποὺ πρώτη ἔδωσε τὰ φῶτα καὶ ἐφανέρωσε τὸ μέγεθος τῆς ἀνάγκης τῆς Ὀργανώσεως τῶν Νέων, ὕστερα ἀπὸ σειρὰν ἐπεισοδίων κατώρθωσε, χάρις εἰς τὰς συντόνους ἐνεργείας τοῦ Νομάρχου μας νὰ ὀργανωθῇ. Τὴν πρωτοπόρον Καλαμάτα εἰς τὴν ἐξόχως ὡραίαν τότε ἐθνικήν της ἰδέαν ἠκολούθησαν τὰ δυὸ γραφικὰ χωριουδάκια τοῦ Δήμου Ἀνδανείας, ἡ Μάλια καὶ τὸ Σανδάνι. Τοιαύτην ἀπήχησιν ἐπροξένησεν ἡ ἰδέα τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως, ὅταν εἶδον τοὺς νέους μας μὲ τὰ ἀρρενωπὰ καὶ γεμᾶτα ἀπὸ δροσιὰ καὶ ζωὴ πρόσωπά των νὰ παρελαύνουν ὥστε ἀπέσπασαν τὸν εἰλικρινῆ θαυμασμὸν καὶ τὰ αὐθόρμητα χειροκροτήματα τῶν πέριξ χωρίων, ἅτινα ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ὠργανώθησαν μὲ κέντρον τὴν πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, τὸ Διαβολίτσι.

Οἱ ἐλάχιστοι τότε κομμουνισταί, βλέποντες οὕτω τὴν τελειωτικήν τους καταστροφὴν καὶ τὴν ματαίωσιν τῶν φρούδων ὀνείρων των, ἐφρόντισαν διὰ διαφόρων μέσων νὰ ἐπετύχουν τὴν διάλυσιν δίδοντες ἐνίοτε λαβὴν ἐπιζημίου συζητήσεως.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ κατόπιν μάλιστα τῆς θέσεως, ἥτις ἐδόθη εἰς τὴν Ἐθνικήν μας Ὀργάνωσιν, διότι ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως Νομάρχης μας κ. Ἄγγελος Παπαδήμας ἐπελήφθη ἐνεργῶς τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐπιτυχών, ὅ,τι ἐχρειάζετο διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Δήμου Ἀνδανείας τοῦ ἱερέως Διαβολιτσίου Σπυρίδωνος Κούση. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐκ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου ἀποτελεῖ διὰ τὸν Δῆμον μας σταθμὸν προόδου καὶ ἐξελίξεως. Δραστήριος καὶ ἐνεργητικός, σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς εἰς ὅλους, ἐργάζεται μὲ ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τοῦ Δήμου Ἀνδανείας εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νέου της ἀρχηγοῦ εὑρίσκει ὅ,τι τῆς ἔλειπε, ἀνακτᾷ ὅ,τι εἶχε χάσει, ἀναπτύσσεται καὶ προάγεται. Καὶ τώρα μὲ νέες ἠθικὲς βάσεις, μὲ ἀνεπτυγμένον τὸ πατριωτικὸν συναίσθημα, μὲ σύνθημα τὴν 4ην Αὐγούστου, μὲ μιὰ ἐθνικὴ ἰδέα καὶ ἕνα παλμὸ βαδίζει μὲ βῆμα σταθερόν.

ΠΟΤΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Φαλαγγίτης

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Πρὸ ἡμερῶν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Ἀργοστολίου, παρουσίᾳ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ ἄλλων ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν φαλαγγιτισσῶν μαθητριῶν Ε.Ο.Ν. τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου Θηλέων.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἐδόθησαν ἀξιώματα: Ἀρχηγὸς ἡ καθηγήτρια τῆς γυμναστικῆς τοῦ Γυμνασίου δὶς Ἕλλη Δραγώνα, ὑπασπιστὴς ἡ μαθήτρια Ρινοῦλα Ραζῆ, ὁμαδάρχαι αἱ μαθήτριαι Ἀναστασία Μαγγούση καὶ Σοφία Δελλαπόρτα, ἐνωμοτάρχαι αἱ μαθήτριαι Σωφρονία Κατεβάτη, Σταματίνα Σιμουτᾶ, Ροζαμαλία Μπαρμπάτη καὶ Ἀγγελικὴ Γ. Γαλιατσάτου. Σημαιοφόρος ἡ μαθήτρια Κάτε Σ. Γαλιατσάτου. Ὅλα τὰ μέλη ἀπετέλεσαν ἕνα σῶμα Ε.Ο.Ν. Γυμνασίου Θηλέων.

Πρὸς τὰς ὁρκισθείσας φαλαγγίτισσας ὡμίλησε καταλλήλως ὁ γυμνασιάρχης τοῦ Γυμνασίου Θηλέων κ. Ι. Ζερβός, ἡ δὲ φιλαρμονικὴ τῆς πόλεως ἐπαιάνισε τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας, τὸν ὁποῖον ἐτραγούδησαν τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.

Η ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Ε.Ο.Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

ΛΙΔΩΡΙΚΙΟΝ, Ἰούνιος.—Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπισημότητα ἐγένετο τὴν 9ην Ἰουνίου ἐν Λιδωρικίῳ ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐμφάνισις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας Δωρίδος.

Τὴν Κυριακὴν τὴν πρωΐαν ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Διοικητὴς τῆς ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δωρίδος κ. Παναγιώτης Βασ. Ζοῦκος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του καθηγητοῦ κ. Γ. Τσουγκράνη. Τούτους ὑπεδέχθησαν ἐν σώματι τὸ ἐπιτελεῖον τῆς ὑποδιοικήσεως μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντικαταστάτην τοῦ κ. Διοικητοῦ κ. Κ. Δενιῶζον διευθυντὴν τοῦ Γυμνασίου Λιδωρικίου, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ε.Ο.Ν. τῶν Δήμων, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Πανάγου, ὁ ἐνθουσιώδης Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας κ. Ἀνδρέας Τημπέλης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἀμέσως ὁ κ. Διοικητὴς μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὰ διάφορα τμήματα, τὰ ὁποῖα εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸν παρὰ τὸ Γυμναστήριον χῶρον καὶ τῶν ὁποίων τὸ γενικὸν πρόσταγμα κατὰ τὸν ἑορτασμὸν εἶχεν ὁ καθηγητὴς κ. Ζερβός.

Αἱ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐντυπώσεις του ὑπῆρξαν ἄρισται. Ἡ ἄψογος ἐμφάνισις τῶν νέων τῆς Δωρίδος καὶ τοῦ τμήματος θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἡ παραδειγματικὴ των ὑπακοὴ καὶ πειθαρχία προυξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν.

Εὐθὺς ἀμέσως, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα ἑορτασμοῦ, τὰ διάφορα τμήματα τῶν φαλαγγιτῶν, σκαπανέων, Φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν, κατηυθύνθησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ παρατεταγμένη δύναμις προσκόπων ἀπέδωσε τὰς δεούσας τιμάς.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, τηρηθείσης σιγῆς ἑνὸς λεπτοῦ εἰς μνήμην τῶν ἀθανάτων ἡρώων.

Μετὰ ταῦτα τὰ διάφορα τμήματα εἰς διαφόρους θεαματικοὺς σχηματισμοὺς παρετάχθησαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν τῆς πόλεως, ἔνθα συνεκεντρώθησαν οἱ κάτοικοι καὶ πλεῖστοι χωρικοὶ τῶν διαφόρων Κοινοτήτων.

Ἠκολούθησε προσκλητήριον, ἀναφορὰ καὶ ἀνάγνωσις ἐμπνευσμένης Ἡμερησίας Διαταγῆς τοῦ κ. Διοικητοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Γ. Τσουγγράνη.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῶν παρατεταγμένων τμημάτων.

Μετὰ ταῦτα ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ὁ Διοικητὴς κ. Παν. Ζοῦκος καὶ μὲ ἀρκετὴν σαφήνειαν ἀνέπτυξε πρὸς τὸν Δωρικὸν λαὸν τὰ ἐκ τῆς 4ης Αὐγούστου προκύψαντα ἀγαθά, συγκρίνας ἀρκετὰ εὐστόχως τὴν παροῦσαν κατάστασιν μὲ τὴν Προαυγουστιανὴν τοιαύτην. Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ διέκοπτον τὸν λόγον τοῦ κ. Διοικητοῦ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ἔνθα ἐξύμνει τὸν συμφιλιωτὴν Βασιλέα μας καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάν. Μεταξᾶ. (Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύεται ὁ λόγος τοῦ Διοικητοῦ κ. Π. Ζούκου).

ΤΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ὁμὰς φαλαγγιτῶν τμήματος Μάνεσι τ. δ. Λαπαθῶν εἰς ἐκδρομὴν Ἁγίου Νικολάου μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Ἀθανασίου Θ. Φούρα, τοῦ ἐνωματάρχου κ. Σ. Γιανούκλα καὶ τοῦ ὑπενωματάρχου κ. Γ. Βλαχοπούλου.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου διὰ καταλλήλου προσλαλιᾶς προσεφώνησε τὸν κ. Διοικητὴν Δωρίδος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προσκόπων.

Τέλος ἐψάλη ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ ὁ ἐθνικός μας ὕμνος καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων πρὸ τῶν ἐπισήμων.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς περιφερείας Καστορίας, ἐγένετο, τὴν Κυριακὴν 26 Ἰουνίου συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν ἁπάσης τῆς ὡς ἄνω περιφερείας εἰς τὸ Τευχιό.

Τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, ἥτις ἦτο ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας ἐτίμησαν προσκληθέντες ὁ Ἔπαρχος Καστορίας, ὁ Δήμαρχος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Τομέως, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς.

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν τμημάτων ἐπεθεώρησεν αὐτά, ἐν ἀναμονῇ τῶν προσκεκλημένων, ὁ διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλ. Γιαννόπουλος, ὅστις καὶ ἔλαβεν ἀναφορὰν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων παρ' ἑκάστου ἀρχηγοῦ τμήματος.

Μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐπισήμων καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπιθεώρησιν τῶν παρατεταγμένων τμημάτων, ὁ Διοικητὴς κ. Ἀλ. Γιαννόπουλος ἐξεφώνησε λόγον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὸ ἔργον τῆς σημερινῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τούτοις δὲ ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς τῆς Ὀργανώσεως καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ φαλαγγίτου.

Τὸν λόγον ἐκάλυψαν ζητωκραυγαὶ τῶν ὑπερπεντακοσίων φαλαγγιτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου καὶ πρώτου φαλαγγίτου κ. Ἰωάν. Μεταξᾶ, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Μετὰ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος «Καστοριανὴ Ζωή», ὅστις ἐξῆρε τὸ συντελούμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἔργον, καὶ τὸν σκοπὸν τῆς μεγαλειώδους καὶ ὑψίστης σπουδαιότητος συγκεντρώσεως ταύτης.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας. Ἀκολούθως ἐγένετο παρέλασις ἁπάντων τῶν τμημάτων, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικήν. Τὸ παράστημα τῶν φαλαγγιτῶν ἦτο ἐξαίρετον, ἡ δὲ πειθαρχία παραδειγματική.

Ἡ Ε.Ο.Ν. Καστορίας περιλαμβάνει τὰ κάτωθι τμήματα καὶ ὁμάδας:

1) **Ἀθλητικόν**: Τοῦτο ἐκτελεῖ τὰς προπονήσεις του, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διοικητοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς κ. Ἀλ. Γιαννοπούλου, δὶς τῆς ἑβδομάδος. Αἱ ἐπιδόσεις δὲ τῶν ἀθλητῶν εἶνε ἱκανοποιητικαί.

2) **Ὁμὰς Βόλλεϋ**: Αὕτη συνεχίζει τακτικὰ τὰς προπονήσεις της διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ἐπαξίως τὴν Διοίκησίν της.

3) **Κολυμβητικόν**: Ἐκτελεῖ τὰς προπονήσεις του καθ' ἑκάστην. Εἰς τὴν κολύμβησιν μεγάλων ἀποστάσεων παρουσιάζουν ἐξαίρετον ἀντοχήν.

4) **Ομὰς Κωπηλασίας**: Ἀποτελεῖται ἀπὸ στιβαροὺς νέους, οἵτινες προπονοῦνται τακτικά, μὲ τὴν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, εἰς τὸν ἀθλητικὸν Σύλλογον Ὀρεστιάδα, δωρηθεῖσαν βάρκαν. Ἡ ἐμφάνισις τῆς ὁμάδος εἶνε ἀρίστη.

5) **Ὁμὰς Σκοποβολῆς**. Ἡ λόγῳ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Γυμνασίου διακοπεῖσα προπόνησις θὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

6) **Ποδηλατικόν**: Οἱ ποδηλάται νέοι, ἐνθουσιώδεις ἔκαναν τὴν πρώτην των ἐμφάνισιν κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἁπάντων τῶν τμημάτων τῆς περιφερείας Καστορίας εἰς Τευχιό, γενομένην τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα.

7) **Πρώτων Βοηθειῶν**. Τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος αὐτοῦ ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ γραφείου τύπου
τῆς Ε.Ο.Ν. Καστορίας

ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Ε.Ο.Ν. ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ὁ φαλαγγάρχης τῆς Διοικήσεως Ζακύνθου κ. Ε. Παρπαρίας ἀπὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν ἤρχισε περιοδεύων εἰς τὰ χωρία τῆς Ζακύνθου διὰ τὴν ἵδρυσιν διαφόρων τμημάτων. Ὅπου καὶ ἂν μετέβη κατόπιν προσκλήσεων τῶν νέων συνήντησεν ἕναν ἐνθουσιασμὸν ἄνευ προηγουμένου. Οἱ νέοι τὸν ἀνέμενον μὲ προθυμίαν διὰ νὰ τοὺς δώσῃ καταλλήλους ὁδηγίας, διὰ τὴν ὅλην ὀργάνωσίν των.

Παντοῦ καὶ πάντοτε ὅπου καὶ ἂν ὁμιλῇ διακόπτεται συνεχῶς ἀπὸ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὡς καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἡ ἐργασία συνεχίζεται ἐντατικῶς, ἡ δὲ δύναμις τῆς Διοικήσεως Ζακύνθου συνεχῶς αὐξάνει. Ὁμιλίαι εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ε.Ο.Ν. συχνὰ γίνονται μὲ ἐξέχοντας ὁμιλητάς. Ἤδη ἡ ἐκγύμνασις τῶν φαλαγγιτῶν διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 4ης Αὐγούστου γίνεται κανονικῶς. Ὁ ἑρτασμὸς προμηνύεται καὶ διὰ τὴν Ζάκυνθον μεγαλειώδης. Ἑτοιμάζεται ἔφιππον τμῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φορὰν τὴν 4ην Αὐγούστου.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΕΙΣ ΑΙΔΗΨΟΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας κ. Μαρινάκη πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλόπουλον, ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Αἰδηψὸν ἡ πανηγυρικὴ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν ἐκεῖ φαλαγγιτῶν. Οἱ φαλαγγῖται τῆς Αἰδηψοῦ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 3)4 ο)ο
ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 125.000
ΟΨΕΩΣ .....)
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ) ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους
Ὁ τόκος ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς καταθέσεως. Ἅπασαι αἱ Καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΑΧΙΣΤΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: (Πανεπιστημίου 31)
34 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ, 64 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ, 10 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ ΤΗΣ „ΝΕΟΛΑΙΑΣ"

ΠΕΝΘΗ

ΛΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ

Ἡ μοίρα θέλησε μέσα στὴ γενικὴ χαρὰ τῶν κοριτσιῶν καὶ τῶν παιδιῶν τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, ποὺ ἀποτελοῦν τὶς φάλαγγες τῆς Νεολαίας, νὰ σκορπίσῃ μιὰ μεγάλη θλίψη, στέλνοντας τὸ σκληρόκαρδο Χάρο ν' ἁρπάξῃ μέσ' ἀπ' τὰ χέρια ἀπαρηγορήτου συζύγου τὴν περιφερειακὴ ὑποδιοικήτρια Θηλέων Ἀγρινίου, τὴ Λούλα Μακρῆ. Λίγο καιρὸ εἶχεν ἐργασθῆ, ἀλλὰ μ' ὅλες της τὶς δυνάμεις γιὰ τὸ μεγάλο σκοπὸ κι' ἄφησε φεύγοντας σ' ἄλλους κόσμους, στερεὰ θεμέλια θετικῆς ἐργασίας γιὰ νὰ ας φέρνουν πάντα στὸ νοῦ τὴν εὐγενικιὰ μορφή της. Στὸν τάφο της τὴ συνώδευσαν εἰλικρινὰ δάκρυα λύπης γιὰ τὸν ἀναπάντεχο χαμό της κι' οἱ ἀνώτερες ἀρχὲς τῆς Νεολαίας στείλανε στὸν ἄτυχο σύζυγό της ἄπειρα τηλεγραφήματα, ἐκ τῶν ὁποίων μερικὰ παραθέτομεν κατωτέρω:

«Μακρῆν Ἀμφιλοχίαν
Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Νομοῦ ἐκφράζει θερμὰ συλλυπητήρια διὰ σκληρὰν ἀπώλειαν προσφιλοῦς σας συζύγου ἐπιλέκτου Ὑποδιοικητρίας Ε.Ο.Ν. Ἀγρινίου.
ΑΝ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΣ».

«Μακρῆν Ἀμφιλοχίαν
Ε.Ο.Ν. Θηλέων Νομοῦ θρηνεῖ ἀπώλειαν Λούλας ἐπιλέκτου βαθμοῦχου της καὶ ἐκφράζει οἰκογένειάν της θερμὰ συλλυπητήρια.
Δ)τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων Νομοῦ
ΕΥΡ. ΛΑΔΙΩΤΗ».

Ἐπίσης ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὴν Διοίκησιν Ε.Ο.Ν.

«Ἐπὶ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ περιφερειακῆς Ὑποδιοικητρίας Ἀγρινίου θερμῶς συλλυποῦμαι. Κανελλόπουλος Κυβ. Ἐπίτροπος Νεολαίας».

ΧΡ. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἀπέθανεν ἐνταῦθα ὁ τετράρχης φάλαγγος Αἰτωλικοῦ Χρῆστος Καβαλλιέρης.

Ὁ μεταστὰς ὁ ὁποῖος διεκρίνετο διὰ τὴν σεμνότητα τοῦ ἤθους, τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἔντονον δρᾶσιν του, εἶχε καταστῆ ἰδιαιτέρως ἀγαπητὸς μεταξὺ τῶν φαλαγγιτῶν. Εἰς τὴν βαρέως πληγεῖσαν οἰκογένειάν του ἡ «Νεολαία» μὲ ἄφατον θλῖψιν ἐκφράζει τὰ πλέον θερμὰ καὶ ἐγκάρδια συλλυπητήρια.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Χ ΥΠΟΤΟΜΕΩΣ

Εἰς τὸν Χ ὑποτομέα Ἀθηνῶν ἤρχισε συστηματικῶς ἡ λειτουργία τῶν γραφείων του ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Χάρις εἰς τὸ καλὸ καὶ προσεκτικὸ διάλεγμα τῶν ἀξιωματικῶν του καὶ στὸ ζῆλο καὶ τὴν προθυμία, ποὺ δείχνουν οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς του, ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν παρουσίασε ἕνα σύνολον ἁρμονικὸν καὶ πειθαρχικό.

Ὅλοι στὸν ὑποτομέα, ἀπὸ τοῦ ὑποτομεάρχου μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου σκαπανέως ζοῦμε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μιὰ μέρα θὰ μας δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ διαδηλώσωμε καὶ μὲ πράξεις τὴν ἀγάπη μας, τὸ σεβασμό μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Μεγάλο μας Ἀρχηγό.

Γραφεῖον Τύπου Χ Ὑποτομέως

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Ἡ βρυσούλα

Γεῖρε διαβάτη σὰν διψᾷς καὶ φίλα με στὸ στόμα,
ἔχω νεράκι κρούσταλλο, ἔχω φιλάκι μέλι!
Σιμά μου γεῖρε ξέγνοιαστα, σὰν εἶσ' ἀποσταμένος
νὰ κοιμηθῇς ὕπνο γλυκὸ κι' ἐγὼ σὲ νανουρίζω...

Τὸ λάγαρό μου τὸ νερὸ τὸ πίνουν στρατοκόποι
κι' ἀναγαλλιάζουνε μὲ μιᾶς, ξεχνοῦν τὴν κούραση τους.
Τὸ πίνουν λυγερὲς ξανθές, γιὤμορφα παλληκάρια
καὶ στὴν καρδιά τους νοιώθουνε τὴ γλύκα τῆς ἀγάπης.
Τὸ πίνει ὁ πεῦκος ὁ τρανὸς κι' ὁ ἔλατος ὁ γέρος
καὶ πάλι ξανανοιώνουνε, κλαριὰ καινούργια βγάζουν!
Τὸ πίνουν τ' ἀγριολούλουδα κι' ἀνοίγουνε τ' ἀνθάκια,
Τὸ πίνουνε καὶ τὰ πουλιὰ καὶ γλυκοκελαϊδοῦνε.

Τὸ πίνει καὶ μιὰ κοπελλιὰ πὤχει ζαφείρια μάτια,
πὤχει λακκάκι γελαστὸ στὸ κρινομάγουλό της,
πὤχει ψυχὴ σὰν τὰ πουλιὰ γεμάτη καλωσύνη,
πὤχει γλυκὸ χαμόγελο κι' ἀγάπη στὴ καρδιά της:
Σὰν ἔρχεται νὰ πιῇ νερό, νὰ πιῇ καὶ νὰ γεμίσῃ
μὲ τὸ μικρό της τὸ σταμνὶ καὶ τὸ πολὺ καμάρι
τὴν καμαρώνουν οἱ ξωθιὲς καὶ τὴν καλοτυχίζουν.
Ἄλλες τὴ λὲν' ἀλυγαριὰ κι' ἄλλες τὴ λένε κρίνο!

Χαρὰ σὲ κεῖνον ποὺ φιλιὰ πέρνει ἀπὸ τέτοια χείλη!

Διαβάτη γεῖρε σὰν διψᾷς καὶ φίλα με στὸ στόμα'
ἔχω νεράκι κρούσταλλο, ἔχω φιλάκι μέλι!...

ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΟΓΓΟΣ

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου ἡ ΕΟΝ τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων διωργάνωσε τοὺς πρώτους αὐτῆς ἀγῶνας.

Τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀγώνων ἀνέθεσεν ὁ κ. Φαλαγγάρχης εἰς τὸν ὑποφαλαγγάρχην κ. Ἐμμανουήλ, ὅστις ὑπέδειξεν τὸν δραστήριον γυμναστὴν κ. Ἠλιόπουλον (λοχίτην), ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ διοργανώσῃ τοὺς ἀγῶνας τούτους θαυμασίως τῇ συνεργασίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν ἀξ)χων Ἰωαννίνων καὶ τῆς ὑπαίθρου. Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν μὲ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας, ἐνῷ ἡ στρατ. μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν Ὕμνον, μεθ' ὃ ὁ Φαλαγγάρχης ἀνέγνωσε ἀπὸ μικροφώνου τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῶν ἀγώνων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλη ὑπὸ φαλαγγιτισσῶν ὁ Ὕμνος τῆς Νεολαίας συνοδείᾳ τῆς Μουσικῆς.

Ἀκολούθως ἐδόθη ὁ ὅρκος τῶν ἀθλητῶν καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης ὑπουργὸς κ. Β. Γκορτζῆς ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων.

Προηγήθησαν τὰ ἀγωνίσματα παίδων καὶ ἐπηκολούθησαν τὰ τῶν ἐφήβων.

Τοὺς ἀγῶνας ἐτίμησαν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος φιλάθλων τῆς πόλεώς μας.

Μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ἀγώνων ἔγινεν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἡ στέψις τῶν νικητῶν. Εἰς τοὺς πρώτους νικητὰς ἐδίδετο στέφανος ἐκ δάφνης, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους κλῶνος δάφνης.

Ἡ στιγμὴ τῆς στέψεως τῶν νικητῶν ὑπῆρξε συγκινητικωτάτη.

Ἀκολούθως ἐψάλη ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, ἔγινεν ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας καὶ ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Τέλος, ὁ κ. ὑπουργὸς δι' ἐμπνευσμένου καὶ πατριωτικοῦ λόγου προσεφώνησε τοὺς ἀθλητὰς φαλαγγίτας καὶ φαλαγγίτισας.

ΓΕΩΡΓ. ΚΩΤΣΗΣ
Ὁμαδάρχης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ

Α' Παίδων (Α' κατηγορίας Σκαπανέων) Δρόμος 60 μ. τελικός

Κυρούσης Δ. 1ου λόχου Σκαπανέων 7 3)6. Μπάρμπας Β. 2ου λόχου Σκαπανέων Ζωσ. Σχολῆς 7 4)5.

ΑΛΜΑ ΑΠΛΟΥΝ: Κυρούσης Δ. 1ου λόχου Σκαπανέων 4.95. Μπάρμπας Β. 2ου λόχου Σκαπανέων Ζ. Σχολῆς 4.85.

ΑΛΜΑ ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ: Στρουγγάρης Κ. 1ου λόχ. Σκαπανέων 2.35. Βουτσόπουλος 1ου λόχου Σκαπανέων 2.30.

Β' ΕΦΗΒΩΝ (Β' κατηγορίας φαλαγγιτῶν)

ΔΡΟΜΟΣ 80 ΜΕΤ. Προκριματικός. 1η σειρά Ζῆκος Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολικοῦ Ζωσιμαίας Σχολῆς. 2α σειρά. Πολίτης Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμαίας Σχολῆς. 3η σειρά. Γκρέμος Β 1ου λόχου ἐξωσχολικῶν.

ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ: Ζέρβας Παναγιώτης Λόχου Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς 12.48. (Σφαῖρα ἀνδρική). Παπαδημητρίου Δ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμ. Σχολῆς 11.88., Πολίτης Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμ. Σχολῆς 11.07.

ΑΛΜΑ ΤΡΙΠΛΟΥΝ: Ζῆκος Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμ. Σχολῆς, Παπαδημητρίου Δ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσ. Σχολῆς 11.21 Ρούσσης Ν. 1ου λόχου ἐξωσχολικῶν 10.85.

ΔΡΟΜΟΣ 800 ΜΕΤΡ. Ἀναστασίου Θωμᾶς λόχου Ἱερ)λείου Βελλᾶς 2.20'', Κυριάκος Μ. 1ου λόχου ἐσωσχολικῶν ἐμπ. Σχολῆς Ἰωαννίνων 2'.21''.

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ: Ἀναστασίου Θωμᾶς Λόχου Ἱερ)λείου Βελλᾶς 1.55. Ζῆκος Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολικῶν Ζωσιμ. Σχολῆς 1.53.

ΔΡΟΜΟΣ 800 ΜΕΤΡ. ΤΕΛΙΚΟΣ: Πολίτης Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμ. Σχολῆς 10''. Ζῆκος Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμ. Σχολῆς 10'' 1)10., Γκρέμος Β. 1ου λόχου ἐξωσχολικῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ: Ζέρβας Π. Λόχου Ἱερ)λείου Βελλᾶς 33.10, Ρῆγος Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολικῶν ἐμπ. Σχολῆς [illegible]νίνων 27, Πολίτης Κ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. Ζωσιμ. Σχολῆς 27.

ΑΚΟΝΤΙΣΜΟΣ: Δημητρίου Γ. Λόχου Ἱερ)λείου Βελλᾶς 43.75, Δασκαλόπουλος Θεοχ. 1ου λόχου ἐσωσχολ. ἐμπ. Σχολῆς 38.35, Ρούσης Ν. 1ου λόχου ἐξωσχολ. 33.

ΔΡΟΜΟΣ 1500. Ἀναστασίου Θωμᾶς Λόχος Ἱερ)λείου Βελλᾶς. 5'.49'', Κοράκης Ν. 1ου λόχου ἐξωσχολικῶν 5'.50'', Γκότσικας Β. 1ου λόχου ἐσωσχολικῶν Ζωσιμ. Σχολῆς.

ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΦΑΛΑΓΓΙΤΗ ΚΙ' ΑΥΤΟΣ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Η Ε.Ο.Ν. ΨΩΦΙΔΟΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΕΠΑΝΚΓΥΡΙΣΕ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα διεξήχθη κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς ΑΒΥ τοῦ Διαδόχου καὶ Γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΟΝ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ δραστήριος καὶ φιλοπρόοδος νέος κ. Ἀνδρέας Ξουρῆς, ὀργανωτὴς καὶ ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΝ. τῆς Κοινότητός μας, δι' ἡμερησίας του διαταγῆς εἶχε καταρτίσει τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη μὲ πᾶσαν αὐστηρότητα.

Οὕτω κατὰ τὸ πρόγραμμα, τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, οἱ κώδωνες πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν ηχουν χαρμοσύνως, ταὐτοχρόνως δὲ ἀνηρτοῦντο αἱ σημαῖαι ἐπὶ τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.

Περὶ ὥραν 7ην πρωϊνὴν εἶχε συγκεντρωθῆ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἐξ 80 μελῶν φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ἥτις παρέστη εἰς τὸν ἐπίσημον ἑορτασμόν.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐψάλη δοξολογία καὶ τὸ πολυχρόνιον. Εἶτα ὁ ἀρχηγὸς κ. Ἀνδρέας Ξουρῆς ὡμίλησε δι' ὀλίγων πρὸς τὸν λαὸν καὶ τοὺς νέους εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Σήμερον ἑορτάζει τὴν ὀνομαστικήν Του ἑορτὴν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου Παῦλος καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πρωτοπόρος ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, εὐγνώμων διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, θὰ πανηγυρίσῃ μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Διαδόχου του, διαδηλῶν οὕτω ἐμπραγμάτως τὴν πρὸς Αὐτὸν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσίν του. Πρωτοβουλίᾳ τῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Ψωφίδος, ἐτελέσαμεν καὶ ἐδῶ δοξολογίαν ἐπὶ τούτῳ καὶ καλούμεθα ὅλοι ἵνα ζητωκραυγάσωμεν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροζωΐας τοῦ Διαδόχου μας, ὁ ὁποῖος θὰ λαμπρύνῃ καὶ αὐτὸς αὔριον τὸν ἔνδοξον Ἑλληνικὸν Θρόνον.

Ζητωκραυγαὶ ἐδόνησαν τὸν ναόν.

Μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐγένετο παράταξις τῶν ὁμάδων καὶ ἐδόθη ἀναφορὰ τῶν ὁμαδαρχῶν εἰς τὸν ἀρχηγόν. Ἐπηκολούθησε χαιρετισμὸς καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

ΔΗΜ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Φαλαγγίτης

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Η Ε.Ο.Ν. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΕΩΡΤΑΣΕ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΣ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Εἰς τὴν Μυτιλήνην ἡ Ε.Ο.Ν. ἑώρτασε πανηγυρικῶς τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Πρίγκηπος Παύλου. Ὁ ἑορτασμὸς ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ε.Ο.Ν. Λέσβου, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τούτου αἱ φαλαγγίτισσαι ἐχόρευσαν ἐθνικοὺς χοροὺς τῇ συνοδείᾳ τῆς μουσικῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

—Η Ε.Ο.Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Ἀχαΐας ἱδρύθη μουσικὸν τμῆμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Ρομποτῆ.

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον ἱδρύθησαν τὰ ἑξῆς νέα τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας: Ἀργυρᾶς Πατρῶν, Πορρωβίτσης, Αἰγιαλείας, Ἀμπελοκήπων, Μεσορουγίου, Νερατζιῶν, Παρασκευῆς καὶ Βάλτσι Καλαβρύτων.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΚΙΑΤΟΥ

Ἡ ὑποδιοίκησις τῆς Ε.Ο.Ν. Κιάτου ἐμπνεομένη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, ὡς τοῦτο ἤρχισε διαμορφούμενον μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου 1936 καὶ ἐπιθυμοῦσα παραλλήλως πρὸς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα νὰ ἀναπτύξῃ παρὰ τῇ Νεολαίᾳ καὶ τὴν σωματικὴν ἀγωγήν, διοργανώνει διὸ τὴν 6ην καὶ 7ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. (Σάββατον ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καθ' ἣν πανηγυρίζει τὸ Κιάτον καὶ Κυριακὴν) Παγκορινθιακοὺς ἀγῶνας.

Α' ἡμέρα Σάββατον: Δρόμος 100 μέτρων, Ἑλληνικὴ δισκοβολία ἅλμα τριπλοῦν, σφαιροβολία, ἅλμα εἰς ὕψος, λιθοβολία καὶ ποδηλοτοδρομία.

Β' ἡμέρα Κυριακή: Δρόμος 400 μ., ἐλευθέρα δισκοβολία, ἅλμα ἁπλοῦν, ἀκοντισμός, δρόμος 1500 μ., σκυταλοδρομία καὶ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας θὰ κληθῇ νὰ παραστῇ καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ι. Μεταξᾶς.

— ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΑΙΔΗΨΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας κ. Μαρινάκη πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλ. Κανελλόπουλον, ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Αἰδηψὸν μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἡ πανηγυρικὴ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν ἐκεῖ φαλαγγιτῶν.

Οἱ φαλαγγῖται τῆς Αἰδηψοῦ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς.

Φωτογραφικὸν ρεπορτάζ τῆς «Νεολαίας»

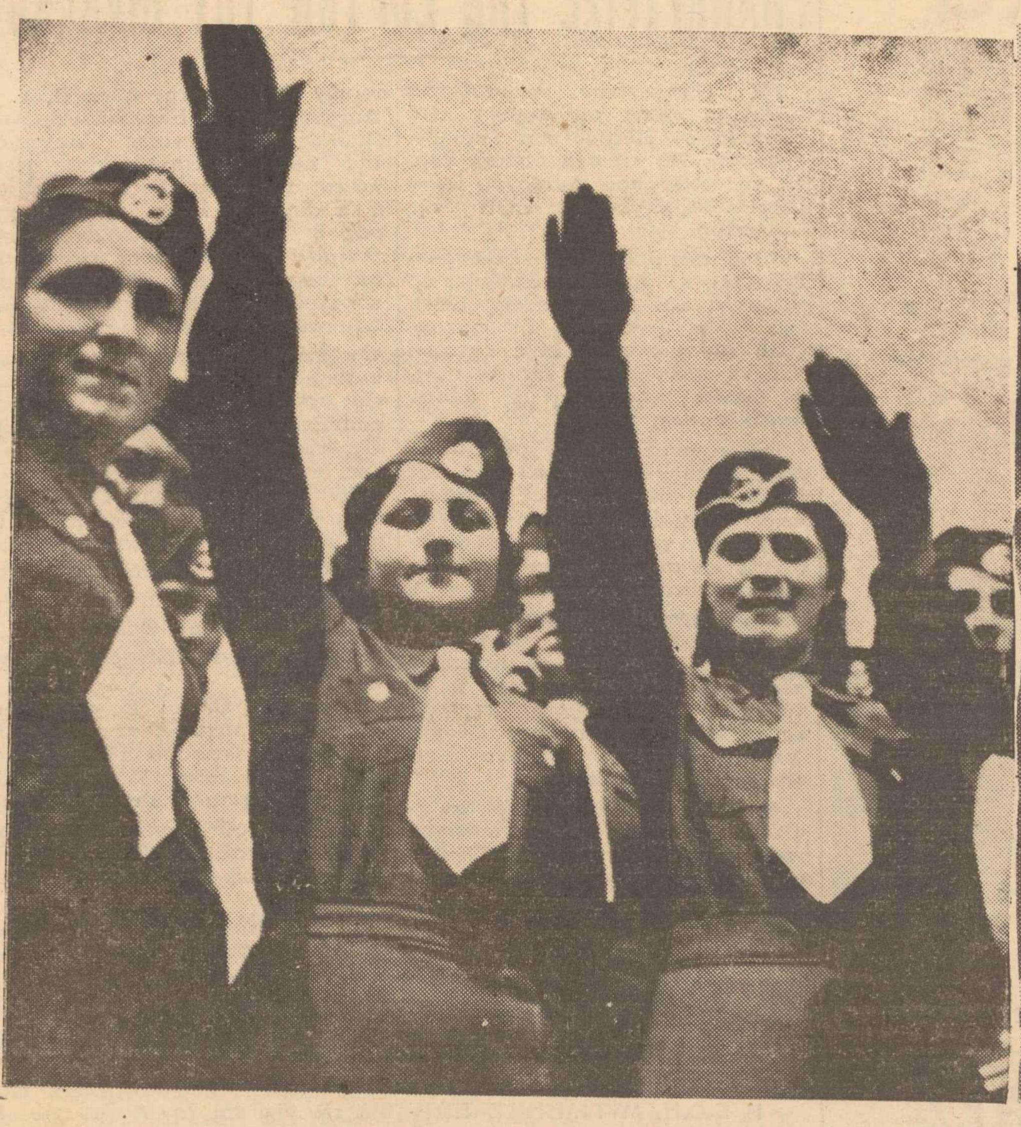

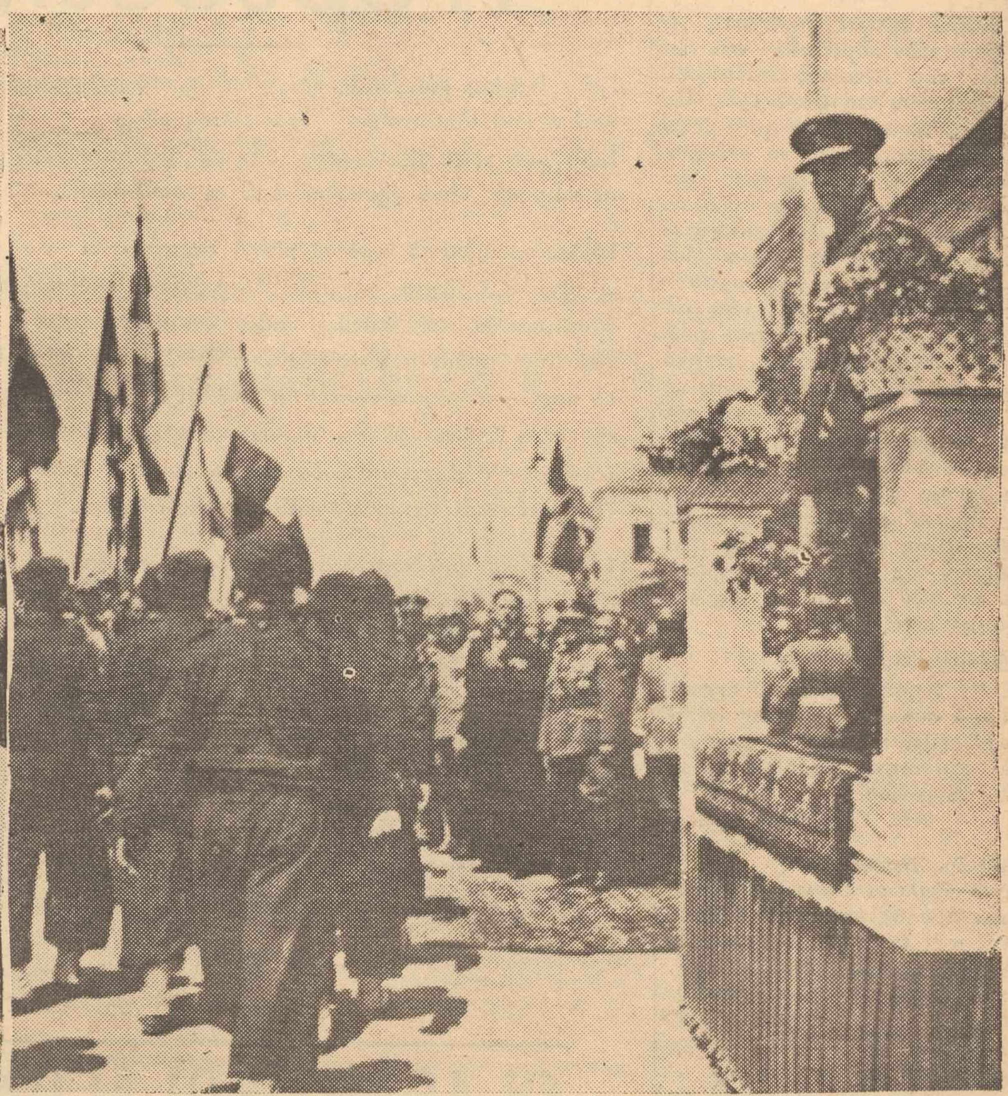

Δύο ἐπιτυχεῖς φωτογραφίαι ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν τῆς Α. Μ. εἰς Βόλον. Ἀριστερᾷ: Φα τισσαι μὲ ἔκδη ἐνθουσιασμὸν χαιρετοῦν τὸν Ἄνακτα. Δεξιᾷ: Παρέλασις φαλαγγιτῶν πρὸ τῆς . Μ. τοῦ Βασιλέως.

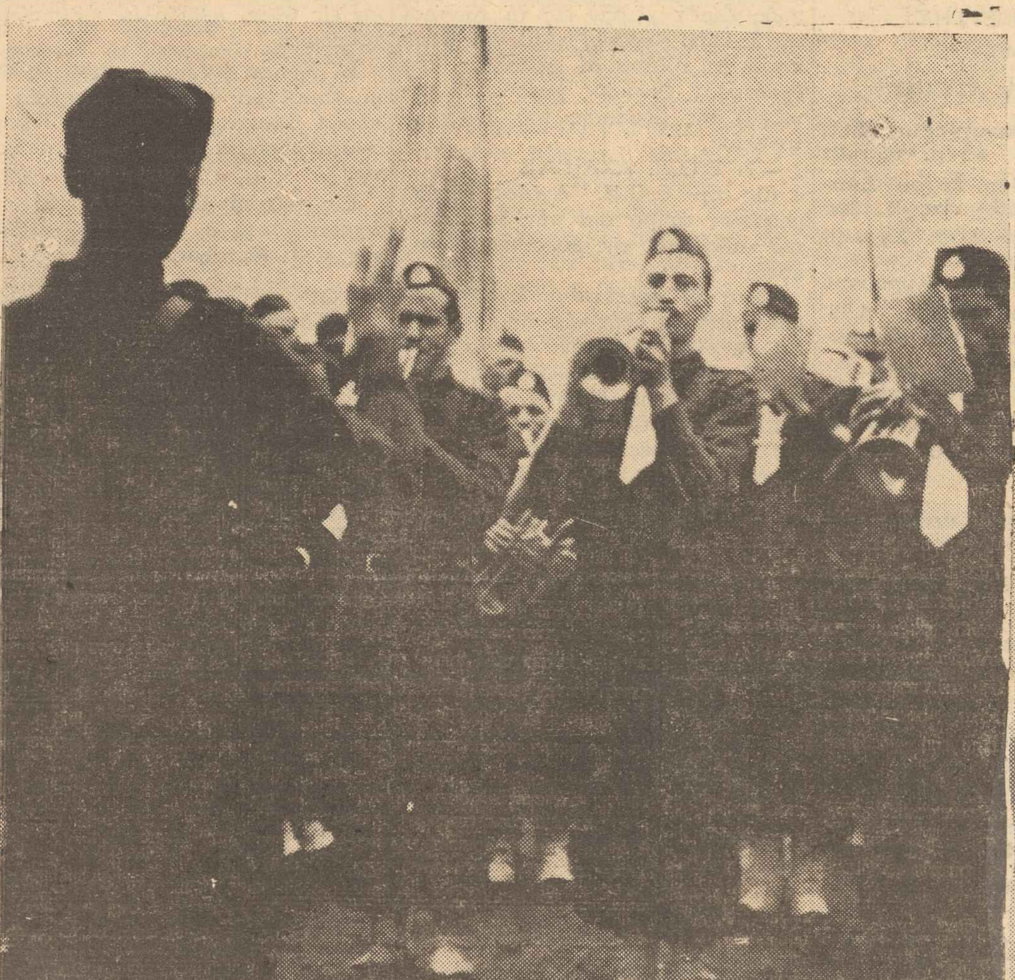

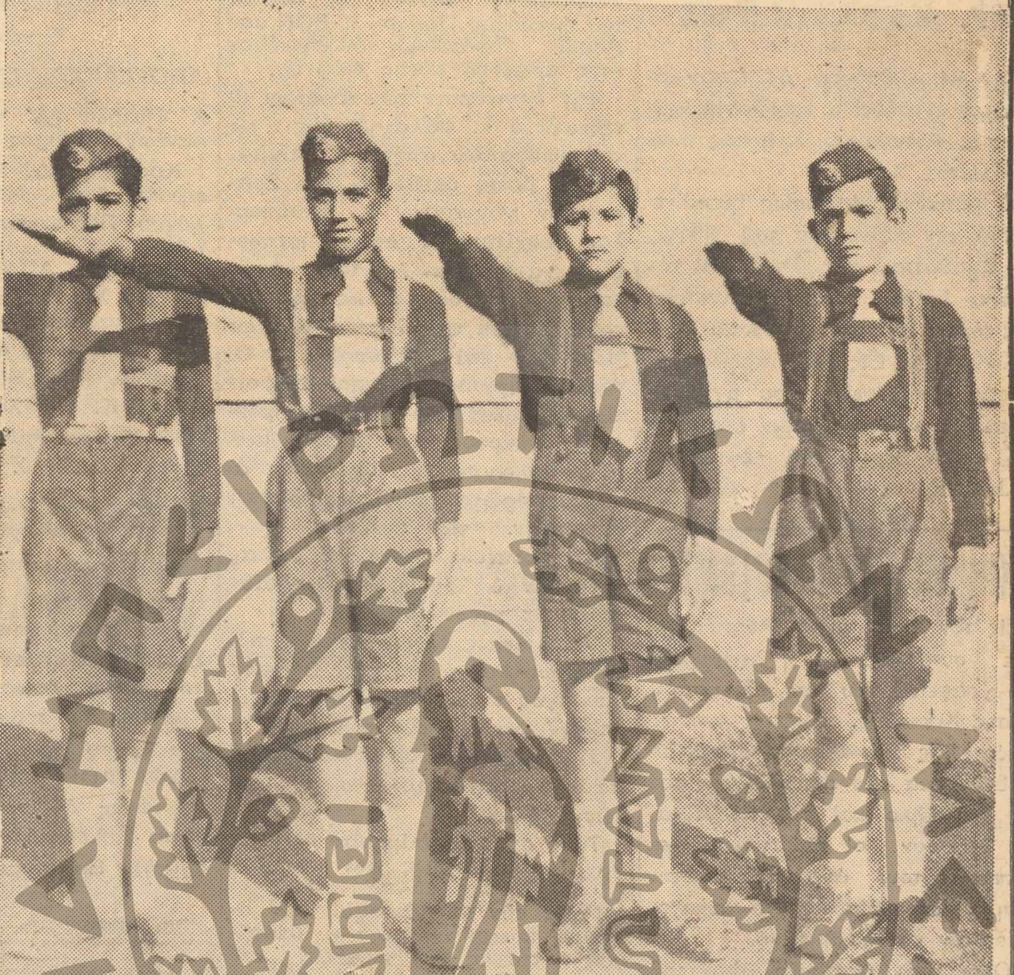

Ἀριστερᾷ: Σαλπιγκταὶ φαλαγγῖται Βόλου. Δεξιᾷ: Μία ὁμὰς σκαπαναίων τῆς προτύπου φάλαγγος «Ἰωάννης Μεταξᾶς».